

ISSN 2956 - 610X

Wiadomości SIMP

INFORMATOR STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW MECHANIKÓW POLSKICH

1926

„Dewizą Stowarzyszenia jest wyteżona praca na polu techniki i wytwórczości, mająca na celu wyzyskanie bogactw przyrody ku zapewnieniu największego rozwoju gospodarczego i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej“

(Treść zaczerpnięta ze statutu SIMP z 1926 r.)

STYCZEŃ-LUTY-MARZEC'2024

NR 1-3 (774-776)

W numerze relacja z Gali Konkursów SIMP

Spis treści

Wstęp.....	4
Ustalenia i decyzje podjęte przez ZG SIMP w dniu 8 lutego 2024 roku.....	5
<i>Wyniki XXIII edycji Ogólnopolskiego Konkursu SIMP o dyplom i nagrodę Prezesa SIMP na najlepszą pracę dyplomową o profilu mechanicznym wykonaną i obronioną w krajowej wyższej szkole technicznej – rok. akad. 2022/2023 (Załącznik nr 1)</i>	<i>7</i>
Co ciekawego słycać w Zamku Królewskim w Rydzynie – relacja z wydarzeń w pierwszym kwartale 2024 roku	10
Gala SIMP 2024 podsumowująca Ogólnopolskie Konkursy o Dyplom i Nagrodę Prezesa SIMP	13
Trendy w automatyzacji	17
Seminarium nt. energetyki jądrowej – relacja Pomorskiej Sekcji Spawalniczej Oddziału SIMP w Gdańsku....	20
Medale dla Spawalników SIMP w uznaniu za zasługi dla spawalnictwa - relacja z posiedzenia Kapituły Medalu im. inż. Stanisława Olszewskiego	24
Trzy istotne kroki rozwoju innowacji zapewniających dobrobyt gospodarki XXI wieku w Polsce	33
30-lecie działalności Korporacji Poligrafów Poznańskich SIMP	39
Niemiecko-Polskie Webinarium Spawalnicze – relacja z Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp.	41
XIV Seminarium Spawania Metali „Wymagania, badania i nowe technologie” – relacja z Oddziału SIMP w Pile	43
Konferencja pt. „Elbląscy inżynierowie - ich wkład w kształtowanie przyszłości miasta i regionu” – relacja z Oddziału SIMP w Elblągu	45
Z działalności Oddziału SIMP w Kaliszu - relacja z wyjazdowych zebrań członków Zarządu Oddziału SIMP w Kaliszu	49
Historia o procesie wytwarzania wyrobów WSK „PZL-KALISZ” „widziana okiem” członka Koła SIMP przy WSK PZL-KALISZ.....	52
Z aktywności Oddziału SIMP w Zielonej Górze – relacja z Balu SIMP	58
Spotkanie noworoczne członków Oddziału SIMP w Płocku	60
Znany i uznany inżynier, SIMP-owiec... - dr inż. Dariusz Raczkowski, pomysłodawca Warszawskich Dni Techniki.....	61
Wspomnienie o Koledze Tadeuszu Górskim z Oddziału SIMP w Jeleniej Górze	63
Zapowiedź konferencji naukowo-technicznej.....	65
Kronika stowarzyszeniowa	67
Sprostowania	69

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

O nas

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP) jest dobrowolną demokratyczną, samorządną i trwałą organizacją użyteczności społecznej, zrzeszającą ok. 10.000 inżynierów i techników mechaników wszystkich specjalności oraz zawodów pokrewnych. Rodowód SIMP sięga 1926 roku.

Organizacyjnie SIMP składa się z 48 oddziałów oraz 21 sekcji i towarzystw naukowo-technicznych o charakterze branżowym (np. Sekcja Spawalnicza, Energetyczna, Sterowania i Napędu Hydraulicznego, Towarzystwo Naukowo-Techniczne Obrabiarek i Narzędzi, Towarzystwo Okrętowców Polskich KORAB).

Działalność statutową SIMP, która skupia się w domach technika NOT i domach mechanika, wspiera sieć ponad 80 ośrodków działalności gospodarczej, realizujących prace inżynierskie, głównie w obszarze mechaniki.

Nasz cel:

- Działanie na rzecz nauki, techniki i gospodarki, w tym przedsięwzięć wdrożeniowych.
- Podnoszenie kwalifikacji zawodowych inżynierów i techników, promocji zatrudnienia, reorientacji zawodowej oraz pomocy w zakresie poszukiwania pracy
- Tworzenie forum wymiany informacji w zakresie nauki i techniki oraz zagadnień gospodarczych i społecznych.
- Dbałość o przestrzeganie etyki zawodowej inżynierów i techników.

Rzeczoznawstwo

Wydawnictwa

Szkolenia

Energetyczne komisje kwalifikacyjne

Imprezy naukowo techniczne w zamku SIMP oraz w całej Polsce

**Zostań członkiem SIMP!
Złóż elektroniczny wniosek na simp.sorga.pl**

Lepsze zarządzanie Stowarzyszeniem na poziomie administracyjno-organizacyjnym, SIMP wdrożył system SORGA

00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14a,
NIP: 526 000 11 05, KRS: 0000152811,
REGON: 000671540

tel. +48 22 827-17-68; 826-45-55
e-mail Prezes SIMP tomasz.chmielewski@simp.pl
e-mail biuro ZG SIMP sekretariat@simp.pl,
simp@simp.pl

KSIĘGOWOŚĆ:
tel. +48 22 826-31-57
e-mail: ksiegowosc@simp.pl

Wstęp

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy, Czytelnicy „Wiadomości SIMP”

Rozpoczęliśmy kolejny okres w działalności naszego Stowarzyszenia, rok 2024 pod Patronatem prof. Seweryna Chajtmana, wybitnego przedstawiciela nurtu technicznego w naukach o organizacji i zarządzaniu oraz aktywnego członka SIMP. Idąc za przesłaniem nurtu technicznego twórcy i organizatora pierwszych w Polsce studiów inżyniersko-ekonomicznych na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej, kontynuujemy szeroko rozumianą działalność stowarzyszeniową w perspektywie dalszego rozwoju i cyfryzacji indukującej zmiany i rozwój na wielu poziomach zarządzania naszą organizacją.

W pierwszym, tegorocznym numerze czasopisma publikujemy ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP.

Tradycyjnie, relacjonujemy wydarzenia z pierwszego kwartału roku w ramach działalności Zamku Królewskiego w Rydzynie.

Prezentujemy Galę podsumowującą Ogólnopolskie Konkursy o Dyplom i Nagrodę Prezesa SIMP.

Przedstawiamy *Zasłużonych Spawalników SIMP*, którym przyznano w uznaniu za służbę dla spawalnictwa Medal im. inż. Stanisława Olszewskiego.

W cyklu *Trendy w ...* pokazujemy aktualne tendencje rozwoju w dziedzinie automatyki na nadchodzący rok.

Opisujemy minione wydarzenia naukowo-techniczne organizowane wewnątrz naszej organizacji oraz różne aktywności realizowane przez nasze jednostki.

W ciekawym artykule na temat rozwoju innowacji przybliżamy zagadnienia poruszane podczas spotkania konsultacyjnego środowiska technicznego z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministrem Rozwoju i Technologii, które odbyło się w Warszawskim Domu Technika NOT.

Dla pasjonatów historii techniki, prezentujemy ciekawostki dotyczące procesu wytwarzania wyrobów WSK „PZL-KALISZ” jakim są tabliczki maszynowe.

W cyklu „Znany i uznany inżynier, simp-owiec...” prezentujemy sylwetkę Kolegi Dariusza Raczkowskiego z Oddziału SIMP w Warszawie jako pomysłodawcy Warszawskich Dni Techniki i aktywnego działacza SIMP.

We wspomnieniach przybliżamy osobę Kolegi Tadeusza Górskiego z Oddziału SIMP w Jeleniej Górze, wieloletniego członka i działacza SIMP.

W zapowiedzi, zapraszamy na XIII. Międzynarodową Konferencję „Laboratoria Badawcze – Systemy Jakości w Unii Europejskiej”, w organizacji, której bierze udział Oddział SIMP w Gorzowie Wielkopolskim.

Szanowne Koleżanki i Szanowni Koledzy, Czytelnicy *Wiadomości SIMP* życzymy Wam przyjemnej lektury i dziękujemy za dalszą aktywną współpracę przy współredagowaniu *czasopisma*, będącego ważnym kanałem komunikacji wewnątrz Stowarzyszenia.

*W imieniu zespołu redakcyjnego
prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski
Prezes SIMP*

Ustalenia i decyzje podjęte przez ZG SIMP w dniu 8 lutego 2024 roku

1. Przyjęto protokół z zebrania Zarządu Głównego SIMP z 18 grudnia 2023 r.
2. Podjęto decyzję o odwołaniu kol. Ryszarda Matusiaka z funkcji Członka Rady fundacji „Fundacja Zamek w Rydzynie”.
3. Podjęto decyzję o odwołaniu kol. Ryszarda Matusiaka ze składu osobowego Komitetu N-T FSNT-NOT Normalizacji, Jakości i Certyfikacji.
4. W związku z pismem kol. Ryszarda Matusiaka z dnia 29.09.2023 r. (data wpływu 4.10.2023 r.) dotyczącym wystąpienia kol. Krzysztofa Jankowskiego – przewodniczącego GKR SIMP i zakwestionowania prawomocności wyboru Przewodniczącego GKR SIMP w kadencji 2022-2026 i wniesienia o przekazanie oficjalnych dokumentów wymienionych w piśmie, Zarząd Główny SIMP podjął decyzję o udostępnieniu kol. Ryszardowi Matusiakowi wszystkich dokumentów wymienionych przez Niego w piśmie do wglądu w biurze Zarządu Głównego SIMP.
5. Zatwierdzono zmiany w Regulaminie Zarządu Głównego SIMP.
6. Zatwierdzono skład osobowy Komitetu Organizacyjnego obchodów 100-lecia działalności SIMP, w skład którego wchodzi następujące osoby: Ryszard Furtak (O/Zielona Góra), Andrzej Szafer (Sekcja Poligrafów SIMP), Danuta Mazur (O/Częstochowa), Leon Niedźwiecki (O/Wałbrzych), Krzysztof Czaja (O/Wałbrzych), Wacław Kollek, Zbigniew Mirski, Zbigniew Fałek, Stanisław Kwaśniewski i Marek Młyńczak (O/Wrocław) oraz członkowie Komisji ds. Informacji i Promocji, tj. Fleischer Włodzimierz (O/Gorzów Wlkp.), Tomasz Wróblewski (O/Wałbrzych), Jerzy Hausner (O/Katowice), Krzysztof Michalak (O/Kalisz), Wiktor Wróblewski (O/Gdańsk), Daniel Jancarczyk (O/Bielsko-Biała), Stanisław Sucharzewski (O/Łódź), Jan Zagórski (O/Kraków), Jarosław Gębka (O/Płock), Wojciech Kozula (O/Wrocław), Ryszard Kowalski i Zbigniew Szukalski (O/Lesno). Ustalono, że uroczystość związana z obchodami 100-lecia działalności SIMP odbędzie się w czerwcu 2026 r.
7. Zapoznano się ze wstępnym wykonaniem wpływów i wydatków Zarządu Głównego SIMP za 2023 rok oraz ze wstępnymi wynikami finansowymi jednostek działalności gospodarczej SIMP, wpływami od firm franczyzowych i odpisami na rzecz ZG SIMP za 2023 rok.
8. Wyrażono zgodę na zwolnienie redakcji czasopisma „Badania Nieniszczące i Diagnostyka” z 1% odpisu na rzecz Zarządu Głównego SIMP od sprzedaży wyrobów, usług i towarów za 2023 rok.
9. W związku z wnioskiem Zarządu Oddziału SIMP w Zamościu w sprawie umorzenia udzielonego wsparcia finansowego w formie pożyczki zwrotnej w 2023 r., podtrzymano decyzję z dnia 14 kwietnia 2023 r. traktując udzielone wsparcie jako formę pożyczki zwrotnej.
10. Na wniosek Pełnomocnika Prezesa SIMP ds. Transferu Technologii podjęto decyzję o dofinansowaniu wizyty studyjnej do Norwegii przedstawicieli SIMP w ramach projektu zorganizowanego przez PARP.
11. Wyrażono zgodę na rozwiązanie umowy franczyzy z firmą Biuro Rzeczoznawców – Stroczkowski z siedzibą w Białymstoku, podpisanej w dniu 20 września 2004 r., na mocy porozumienia stron, tj. dniem 19 stycznia 2024 r.
12. Podjęto decyzję o objęciu przez SIMP patronatu branżowego nad Targami ITM INDUSTRY EUROPE, które odbędą się na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich, w dniach 4-7 czerwca 2024 roku.

13. Zapoznano się z zaproponowaną przez Prezesa SIMP dotychczasową realizacją uchwały XXXV Walnego Zjazdu Delegatów SIMP i postanowiono, że będzie ona cyklicznie uzupełniana i przedstawiana Zarządowi Głównemu SIMP.
14. Przyjęto do wiadomości informację o wynikach głosowań korespondencyjnych przez członków ZG SIMP przeprowadzonych w dniach:
 - 1) *8 stycznia 2024 r.* zmieniono termin zebrań Zarządu Głównego SIMP z 3 czwartku każdego miesiąca na 2 czwartek każdego miesiąca oraz zapoznano się z pismem Prezes FSNT-NOT Ewy Mańkiewicz-Cudny zawierającym szczegółowe informacje o nadawaniu tytułu Ekspert NOT oraz prośbę o ponowne przeanalizowanie stanowiska SIMP dotyczącego rekomendacji członków Stowarzyszenia do tego tytułu.
 - 2) *10 stycznia 2024 r.:*
 - a) na wniosek kol. Wiesława Krzymienia – przewodniczącego Komisji Konkursowej na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne Roku” dokonano zmiany treści §5 ust. 6 tego Konkursu z dotychczasowej: „Zaleca się, by wniosek wraz z opisem technicznym i opinią ekspercką był dostarczony w wersji elektronicznej w formatach ogólnie dostępnych (np. e-mail, płyta CD/DVD lub pendrive). Dodatkową dokumentację wnioskodawca może przesłać w wersji elektronicznej w osobnym pliku” na *Wniosek wraz z opisem technicznym i opinią ekspercką należy dostarczyć w wersji elektronicznej w formatach ogólnie dostępnych (skany stron z podpisami) pocztą elektroniczną, na płytach CD/DVD lub pendrive). Dodatkową dokumentację wnioskodawca może przesłać w wersji elektronicznej w osobnych plikach.*
 - b) na wniosek kol. Mariusza Czajkowskiego wyrażono zgodę na rozwiązanie umowy franczyzy zawartej w dniu 3 sierpnia 2006 r. pomiędzy SIMP a firmą RTS-Mar Mariusz Czajkowski z siedzibą w Gdańsku z zachowaniem półrocznego okresu wypowiedzenia tj. z dniem 30 czerwca 2024 roku, zgodnie z warunkami określonymi w umowie.
 - 3) *17 stycznia 2024 r.:*
 - a) powołano kol. Krzysztofa Czerwińskiego na stanowisko Dyrektora Ośrodka SIMP-ZORPOT w Starachowicach na okres 12 miesięcy tj. od 1.02.2024 r. do 31.01.2025 r.
 - b) wyrażono zgodę na podpisanie umowy franczyzy z kol. Zbigniewem Korlukiem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Pomiarów Ochronnych i Środowiskowych „LABOTECH” z siedzibą w Świdnicy z dniem 1 lutego 2024 r.
 - c) zatwierdzono wyniki XXIII edycji Ogólnopolskiego Konkursu SIMP o dyplom i nagrodę Prezesa SIMP na najlepszą pracę dyplomową o profilu mechanicznym wykonaną i obronioną w krajowej wyższej szkole technicznej – rok. akad. 2022/2023 (*załącznik nr 1*).

Prezes SIMP

/-/

Tomasz Chmielewski

Wyniki XXIII edycji Ogólnopolskiego Konkursu SIMP o dyplom i nagrodę Prezesa SIMP na najlepszą pracę dyplomową o profilu mechanicznym wykonaną i obronioną w krajowej wyższej szkole technicznej – rok. akad. 2022/2023
(Załącznik nr 1)

L.p.	Autor pracy	Tytuł pracy dyplomowej	Uczelnia	Zgłoszenie Oddział SIMP	Promotor	Lokata
1.	Zajac Michalina	Projekt urządzenia do rehabilitacji szczęki człowieka	Politechnika Łódzka Wydział Mechaniczny	O/Łódź	dr inż. Paweł Żak	I MIEJSCE
2.	Postek Wiktor	Analiza pracy pompy wirowej o niskim wyróżniku szybkoobrotowości	Politechnika Wrocławska Wydział Mechaniczno-Energetyczny	O/Wrocław	dr inż. Przemysław Szulc	II MIEJSCE
3.	Wodnicka Joanna	Analiza efektywności działania wraz z propozycją usprawnienia na linii do spawania laserowego w przedsiębiorstwie motoryzacyjnym	Politechnika Wrocławska Wydział Mechaniczny	O/Wrocław	dr inż. Tomasz Wojdat	III MIEJSCE
4.	Bereszyński Kacper	Badania układów lokalizacji pojazdu autonomicznego	Politechnika Poznańska Wydział Inżynierii Mechanicznej	O/Poznań	dr inż. Marcin Pelic	WYRÓŻNIENIE
5.	Zajac Rafał	Trzyosiowy ploter frezujący CNC o polu roboczym 400x400x100mm	Akademia Nauk Stosowanych w Tarnowie Wydział Politechniczny	O/Tarnów	dr inż. Wojciech Gruszecki	WYRÓŻNIENIE
prace zakwalifikowane do II finałowego etapu konkursu						
L.p.	Autor pracy	Tytuł pracy dyplomowej	Uczelnia	Zgłoszenie Oddział SIMP	Promotor	
6.	Antczak Weronika	Ocena wpływu masy ładunku na energochłonność elektrycznego pojazdu dostawczego w rzeczywistych warunkach ruchu	Politechnika Poznańska Wydział Inżynierii Lądowej i Transportu	O/Poznań	dr inż. Wojciech Cieślik	
7.	Budzik Adriana	Ocena przydatności optycznych technik pomiarowych do charakteryzowania jakości krawędzi i powierzchni ostrzy tnących stosowanych w przemyśle rybnym	Politechnika Koszalińska Wydział Mechaniczny	O/Koszalin	dr hab. inż. Czesław Łukianowicz, prof. PK	
8.	Cholewczyński Łukasz Jan	3-osiowa frezarka CNC do użytku domowego	Politechnika Gdańska Wydział Inżynierii Mechanicznej i Okrętownictwa	O/Gdańsk	dr hab. inż. Artur Olszewski	

9.	Chrostowski Konrad	Systemy mechatroniczne rakiet sondujących	Politechnika Wrocławska Wydział Mechaniczny	O/Wrocław	dr hab. inż. Jacek Reiner, prof. uczelni
10.	Forysiak Mateusz	Analiza numeryczna trwałości zmęczeniowej wirnika sprężarki turbiny gazowej 1,2 MW przy różnym pochyleniu krawędzi natarcia	Politechnika Łódzka Wydział Mechaniczny	O/Łódź	dr inż. Kiryll Kabylyk
11.	Gralak Marek	Projekt ładowacza czołowego z wysuwem	Politechnika Poznańska Wydział Inżynierii Mechanicznej	O/Poznań	dr inż. Konrad J. Waluś
12.	Jurzak Konrad Krzysztof	Porównanie pod kątem wytrzymałościowym ramy stalowej oraz kompozytowego monokoku gokarta elektrycznego z wykorzystaniem środowiska SolidWorks	Politechnika Warszawska Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	O/Warszawa	dr inż. Radosław Nowak
13.	Kamiński Adrian Marek	Analiza wpływu ustawienia zwiniętego pręta, promieniowo mocowanego na wirującym wale oraz wpływu kąta zwinięcia pręta na jego wytrzymałość i deformacje	Akademia Nauk Stosowanych w Elblągu Instytut Politechniczny	O/Elbląg	prof. dr hab. inż. Zbigniew Walczyk
14.	Kasprzak-Łaszcz Mateusz Kacper	Analiza wytrzymałościowa materiałów stosowanych do budowy zbiornika ciśnieniowego do podgrzewania wody użytkowej na statku	Uniwersytet Morski w Gdyni Wydział Mechaniczny	O/Gdańsk	dr hab. inż. Tomasz Dyl, prof. UMG
15.	Kołodko Zuzanna	Badania eksperymentalne i modelowe przemiany fazowej materiału zmiennofazowego	Politechnika Wrocławska Wydział Mechaniczno-Energetyczny	O/Wrocław	dr hab. inż. Artur Nemś
16.	Łykowski Wiktor	Modernizacja stanowiska oraz badania wpływu poziomu napnienia i pochylenia zbiornika na proces dozowania mieszanin ziarnistych	Politechnika Poznańska Wydział Inżynierii Mechanicznej	O/Poznań	dr inż. Łukasz Gierz
17.	Malek-Podjaski Paweł	Projekt konstrukcyjny wtryskarki do tworzyw sztucznych	Politechnika Koszalińska Wydział Mechaniczny	O/Koszalin	dr inż. Radosław Patyk

18.	Misiukajtis Marcin	Projekt przepływu informacji w przedsiębiorstwie produkcyjnym – od materiału do wyrobu gotowego	Akademia Nauk Stosowanych w Wałczu	O/Koszalin	dr inż. Wojciech Musiał
19.	Orłowicz Aleksander	Opracowanie technologii spawania blatu stołu z wykorzystaniem COBOTA	Politechnika Rzeszowska Wydział Mechaniczno-Technologiczny	O/Stalowa Wola	dr hab. inż. Andrzej Trytek, prof. PRZ
20.	Owczarczyk Kamil	Projekt sprężarki odśrodkowej chillera wody lodowej	Politechnika Łódzka Wydział Mechaniczny	O/Łódź	dr inż. Kiryll Kabylyk
21.	Pelc Monika	Wpływ obróbki cieplnej na właściwości złącza spawanego w gatunku 30HGSA	Politechnika Rzeszowska Wydział Mechaniczno-Technologiczny	O/Stalowa Wola	dr hab. inż. Andrzej Trytek, prof. PRZ
22.	Perkowska Julia	Analiza prędkości i energii wiatru w Barzowicach na podstawie dostępnych danych z masztu pomiarowego	Politechnika Warszawska Wydział Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa	O/Warszawa	dr hab. inż. Krzysztof Rogowski
23.	Perkowski Dariusz	Projekt i wykonanie podajnika walcowego z serwonapędem taśmy stalowej do prasy mimośrodowej oraz badanie wpływu prędkości podania na dokładność wykrawania	Akademia im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wlkp. Wydział Techniczny	O/Gorzów Wielkopolski	prof. dr hab. inż. Ryszard Stanisław Wójcik
24.	Pruchnicki Schab Tomasz Konrad	Symulator samochodu wyścigowego	Akademia Nauk Stosowanych w Tarnowie Wydział Politechniczny	O/Tarnów	dr inż. Łukasz Mik
25.	Przybyszewski Marcin	NUREK – miniaturowy automat do czyszczenia akwarium	Politechnika Łódzka Wydział Mechaniczny	O/Łódź	dr inż. Łukasz Frącczak
26.	Siniarski Michał Krzysztof	Projekt i budowa zautomatyzowanego stanowiska do badań nieniszczących na statku powietrznym	Politechnika Warszawska Wydział Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa	O/Warszawa	dr inż. Piotr Synaszko
27.	Warzuchowski Jakub	Projekt konstrukcji formy wtryskowej dla wyrobu pokrętła oparcia fotela samochodowego	Politechnika Koszalińska Wydział Mechaniczny	O/Koszalin	dr inż. Łukasz Rypina
28.	Zygadło Radosław	Stabilizator lotu dla modelu zdalnie sterowanego samolotu	Akademia Nauk Stosowanych w Tarnowie Wydział Politechniczny	O/Tarnów	dr inż. Łukasz Mik

Co ciekawego słycać w Zamku Królewskim w Rydzynie – relacja z wydarzeń w pierwszym kwartale 2024 roku

Początek roku 2024, to dla Zamku otwarcie nowej karty wizerunkowej jako Zamku Królewskiego w Rydzynie. Ten godny tytuł został przez ogół naszego otoczenia przyjęty z dużym zadowoleniem, czemu dano wyraz w licznych artykułach zarówno prasowych, jak i internetowych. Okazją do publicznego poinformowania naszych gości o zmianie nazwy zamku była XXXVII edycja Koncertów Noworocznych, w ramach której w styczniu odbyło się w naszym obiekcie 7 koncertów przy liczbie około 300 osób na każdym z nich.

Tradycyjnie, głównym wykonawcą była Capella Zamku Rydzynskiego wraz z trójką solistów (*na zdjęciu*), którzy wspólnie zaprezentowali w większości nowy repertuar.

Dzięki koncertom, jak również i współpracy z Oddziałem SIMP w Poznaniu, została otwarta wystawa malarstwa kol. kol.: Zofii Wojciechowskiej i Marka Rachuby zatytułowana: „Moje hobby, moja pasja”. Tym samym, nasi goście mogli doświadczyć nie tylko wrażeń muzycznych, ale również tych z obszaru malarstwa.

Odbiór całego bloku koncertowego był bardzo pozytywny. Fakt ten jest o tyle ważny, że kontynuowana od 37 lat formuła koncertowa nie zdevaluowała się, czego dowodem jest niesłabnące zainteresowanie i znaczny udział publiczności w przedziale 20-40 lat. *Na zdjęciu widok na Salę Balową podczas koncertu.*

Ponieważ styczeń to jednocześnie początek ferii zimowych, po raz kolejny zawitali do zamku „czarodzieje” z Qubus Group, którzy podobnie jak latem wcielali się w role postaci z powieści o „Harrym Potterze”. Należy zwrócić uwagę, iż program zajęć jest bardzo zróżnicowany i obejmuje zarówno zajęcia artystyczne, jak i poznawcze oraz zabawę. Dzieci uczą się różnych form tańca, plastyki, a także uczestniczą w ciekawych zabawach na wolnym powietrzu.

Poza programem realizowanym w zamku, jeden dzień poświęcony jest na zwiedzenie okolic

Rydzyny przez uczestników pobytu w czasie ferii zimowych (*na zdjęciu grupa uczestników jednego z turnusu zimowego*). Wszystkie te działania w istotny sposób rozwijają horyzonty młodych osób. W tym roku odbyły się w zamku dwa turnusy, w których uczestniczyły dzieci i młodzież z całej Polski.

Miesiąc luty rozpoczął się dużym wydarzeniem zrealizowanym dla Santander Bank, w którym uczestniczyły 133 osoby. Tego typu firmowe spotkania w okresie zimowym należą do rzadkości, gdyż większość firm planuje ich organizację w miesiącach cieplejszych. Oprócz wydarzeń okolicznościowych przygotowywanych dla osób prywatnych czy odwiedzin turystów, bardzo ważnym wydarzeniem miesiąca lutego była uroczystość 30-lecia Korporacji Poligrafów Poznańskich.

Na zdjęciach: uczestnicy podczas uroczystości oraz jubileuszowy tort.

Wydarzenie otworzyła w Sali Balowej Zamku Pani Lidia Matuszak, prezes KPP. Wśród wielu zaproszonych gości w uroczystości wziął udział kol. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP.

Z dużym zainteresowaniem wysłuchaliśmy historii związanej z powstaniem poligrafii poznańskiej oraz nowych kierunków rozwoju tej dziedziny techniki. W tematykę nowości wprowadził nas ciekawy wykład Pani profesor Małgorzaty Jakubowskiej z Politechniki Warszawskiej, z którego dowiedzieliśmy się o zastosowaniu technik poligraficznych w obszarach: elektroniki, automatyki i medycyny.

Oczywiście, nie zabrakło ciekawych i bardzo osobistych wspomnień osób tworzących organizację, które podczas wystąpień przypomniały o trudzie i niekiedy karkołomnych zmaganiach towarzyszących powstaniu KPP. Ponieważ Korporacja Poligrafów Poznańskich zorganizowała swój jubileusz po dłuższej przerwie, mamy wielką nadzieję, iż kolejne uroczystości oraz inne wydarzenia będą odbywać się częściej w Zamku Królewskim w Rydzynie.

Marzec rozpoczął się imprezą szkoleniową dla firmy Mann & Hummel, która we wrześniu 2023 roku zorganizowała na terenie naszego obiektu bardzo duże wydarzenie plenerowe. O ile szkolenie było oczywiście spotkaniem o znacznie mniejszym wymiarze, o tyle ważnym dla nas jest fakt, że firma dobrze czuje się w Zamku i kontynuuje z nami współpracę. Impreza skończyła się ogniskiem i wesołą biesiadą przy Domku Ogrodnika.

Tegoroczny marzec, to również otwarcie sezonu dla przyjazdów turystycznych z Hiszpanii. Do czasu pandemii touroperator, z którym Zamek współpracuje, potrafił co roku zapewnić prawie 8 tysięcy turystów z tego kraju. Niekiedy, dziennie przyjeżdżało do Zamku od 5 do 6 pełnych autokarów, każdy po około 50 osób, a cel przyjazdu był tylko jeden: obiad z deserem, połączony z lampką wina i dla chętnych piwem. Cieszyliśmy się z obecności klientów z Hiszpanii, ale nie rozumieliśmy, dlaczego pomimo podjętych z naszej strony starań, zupełnie nie byli zainteresowani zwiedzaniem naszego obiektu. W latach 2020-2022, zasadniczo, przyjazdów turystów nie było, chociaż każdego roku podpisywaliśmy nową umowę o współpracy. W minionym roku dotarło do nas około 10 autobusów, co w pewnym stopniu może być zwiastunem odradzającego się ruchu turystycznego. Plany na ten rok są bardziej ambitne, więc oczekujemy z optymizmem do maja, kiedy będzie już pełnia sezonu dla tej grupy turystów.

W marcu miało miejsce wiele uroczystości prywatnych, które bez wątplenia, nie są dla nas tak dochodowe, jak np. wesela czy konferencje, niemniej jednak w sezonie zimowym „każdy klient jest na wagę złota”.

Miesiąc marzec zakończył się ważnym wydarzeniem lokalnym związanym z wydaniem książki autorstwa Miejskiego Konserwatora Zabytków w Lesznie Pana Macieja Urbana, zatytułowanej: „Barokowej Rydzyny Przypadki”. Książka jest o tyle cenna, że jest pierwszym opracowaniem opisującym Rydzynę przez pryzmat konserwatorski od drugiej połowy XIX wieku. W Sali Czterech Pór Roku odbyła się promocja książki, którą wprowadziliśmy również do naszej sprzedaży. *Na zdjęciu Maciej Urban podczas promocji swojej książki.*

W pierwszym kwartale br., zmieniło się niemało w restaurowanej od pewnego czasu Sali Wielka Alkova. O ile etap prac sztukatorskich i rzeźbiarskich tzw. Dużego Plafonu został zakończony, o tyle rozpoczęła się rekonstrukcja malarstwa i przygotowania do końcowego etapu prac kończących pełną restaurację Sali. *Na zdjęciu prezentujemy fragment sufitu w Sali Wielka Alkova.*

W dniu 30 kwietnia br. Zamku odbędzie się konferencja przygotowywana przez Narodowy Instytut Dziedzictwa z Warszawy, której tematem głównym będzie właśnie pełna restauracja tej sali. Wśród zaproszonych gości obecność najbardziej znaczących osób z kręgów konserwacji zabytków, które śledzą nasze poczynania w tym zakresie. Należy przypomnieć, iż sala ta uchodziła w XVIII wieku, za najbardziej zaawansowaną artystycznie sypialnię magnacką w Polsce. Dlatego też, tak istotnym jest, aby z największą pieczołowitością zadbać o każdy detal tego pomieszczenia.

Na koniec, jak zawsze zachęcamy do planowania swoich wyjazdów z uwzględnieniem Zamku Królewskiego w Rydzynie, w którym każdego roku możemy pokazać coś nowego.

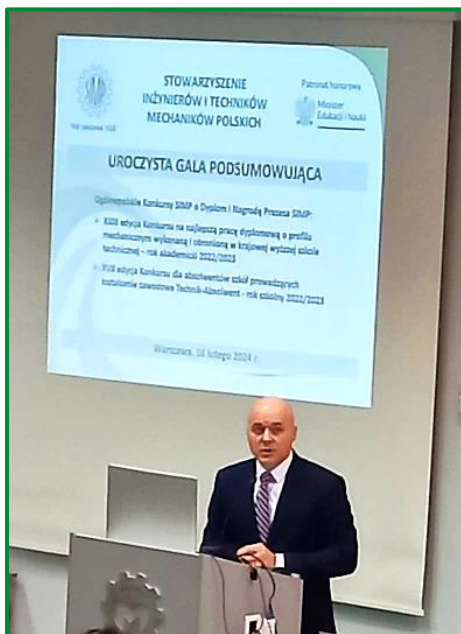
Już teraz zapraszamy na XXI Rajd Pojazdów Zabytkowych, który w tym roku odbywać się będzie w weekend w dniach 11-12 maja br. i jak co roku zakończy się wieczornym ogniskiem połączonym z pokazem fajerwerków. Gorąco zapraszamy!

Opracował:
Zbigniew Szukalski
Dyrektor Zamku Królewskiego w Rydzynie

Gala SIMP 2024 podsumowująca Ogólnopolskie Konkursy o Dyplom i Nagrodę Prezesa SIMP

W dniu 16 lutego br. na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej odbyła się uroczysta Gala podsumowująca Ogólnopolskie Konkursy o Dyplom i Nagrodę Prezesa SIMP.

Uroczystość rozpoczął prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, dziekan Wydziału MT PW, pełniący funkcję prezesa SIMP (*na zdjęciu poniżej*). Szczególnie ciepło zostali przywitani uczestnicy konkursów oraz osoby im towarzyszące, promotorzy prac dyplomowych, nauczyciele, wychowawcy i dyrektorzy szkół technicznych oraz członkowie Komisji Konkursowych.

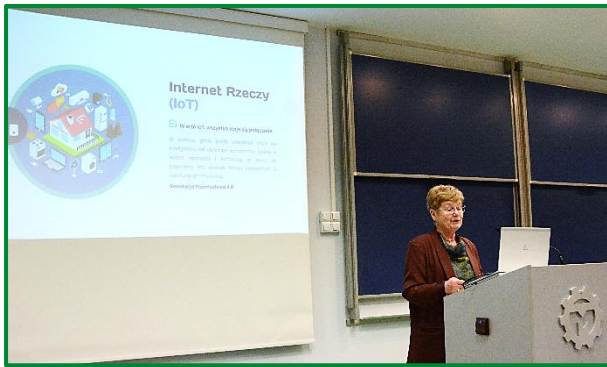

Nad sprawnym przebiegiem wydarzenia czuwał i prowadził w roli konferansjera kol. Janusz Mikołaj Kowalski (*na zdjęciu*), członek Oddziału Warszawskiego SIMP i wieloletni działacz FSNT Naczelnej Organizacji Technicznej.

W uroczystości uczestniczyli m. in. Jacek Kuśmierczyk, prezes Polskiej Izby Druku; Kamil Wójcik, wiceprezes FSNT Naczelnej Organizacji Technicznej; Piotr Brakowiecki, dwukrotny mistrz Polski i Europy Centralnej w Samochodowych Rajdach Samochodowych; członkowie Zarządu Głównego SIMP, prezesi oraz przedstawiciele Oddziałów SIMP i inni zaproszeni goście.

Po powitaniu gości, Prezes SIMP w swoim krótkim wystąpieniu zaprezentował sylwetkę prof. Seweryna Chajtmiana, Patrona SIMP 2024 roku: twórcy i organizatora pierwszych w Polsce studiów inżyniersko-ekonomicznych na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej, wybitnego przedstawiciela nurtu technicznego w naukach o organizacji i zarządzaniu oraz aktywnego członka Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

Kolejnym punktem programu był wykład prof. dr hab. inż. Małgorzaty Jakubowskiej z Politechniki Warszawskiej (*na zdjęciu*), która w swoim interesującym referacie pt. „Elektronika drukowana – technologia XXI wieku” zaprezentowała nowe trendy w poligrafii druku i jego oblicza technologiczne.

Następnie, po referacie rozpoczęła się uroczysta część spotkania. Na początku za-

proszono dr inż. Małgorzatę Sikorę, prof. Politechniki Łódzkiej do zabrania głosu. Przewodnicząca Konkursu przedstawiła ideę na najlepszą pracę dyplomową o profilu mechanicznym wykonaną i obronioną w krajowej wyższej szkole technicznej – rok akademicki 2022/2023. Do udziału w tegorocznej XXIII edycji Konkursu zgłoszono 28 prac z niemal wszystkich Politechnik i uczelni wyższych prowadzących kształcenie o profilu mechanicznym. Po wystąpieniu Przewodniczącej Konkursu odbyła się prezentacja zwycięzców i laureatów Konkursu na najlepszą pracę dyplomową. Przyznano następujące lokaty:

- *I miejsce* - *Michalina Zajac*, absolwentka Wydziału Mechanicznego Politechniki Łódzkiej za „Projekt urządzenia do rehabilitacji szczęki człowieka”, promotor pracy śp. dr inż. Paweł Żak. Więcej informacji o projekcie na <https://p.lodz.pl/uczelnia/informacje-dla-mediow/urządzenie-do-rehabilitacji-szczeki?fbclid=IwAR2PRO7cSNo76bsgH-ZH4RA6Vjzy7vuod7cyewQVInT4TTdKVwdeLDXddnA>;
- *II miejsce* – *Wiktor Postek*, absolwent Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Wrocławskiej za pracę „Analiza pracy pompy wirowej o niskim wyróżniku szybkoobrotowości”, promotor pracy dr inż. Przemysław Szulc.
- *III miejsce* - *Joanna Wodnicka*, absolwentka Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej za pracę „Analiza efektywności działania wraz z propozycją usprawnienia na linii do spawania laserowego w przedsiębiorstwie motoryzacyjnym”, promotor dr inż. Tomasz Wojdat.

Komisja Konkursowa na najlepszą pracę dyplomową przyznała również dwa wyróżnienia, otrzymali je: *Kacper Bereszyński*, absolwent Wydziału Inżynierii Mechanicznej Politechniki Poznańskiej za pracę „Badania układów lokalizacji pojazdu autonomicznego”, promotor pracy dr inż. Marcin Pelic oraz *Rafał Zajac*, absolwent Wydziału Politechnicznego Akademii Nauk Stosowanych w Tarnowie za pracę „Trzyosiowy ploter frezujący CNC o polu roboczym 400x400x100mm”, promotor pracy dr inż. Wojciech Gruszecki.

Prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP i dr inż. Małgorzata Sikora, przewodnicząca Komisji Konkursu wręczyli dyplomy i nagrody składając gratulacje laureatom oraz wyróżnionym.

Na koniec tej części, *Michalina Zajac*, laureatka I miejsca w XXIII edycji konkursu na najlepszą pracę dyplomową, zaprezentowała w swoim wystąpieniu projekt urządzenia do rehabilitacji szczęki (*na zdjęciu Michalina Zajac podczas prezentacji projektu*).

Następnie, prowadzący poprosił o wystąpienie Grzegorza Teloka, przewodniczącego Konkursu Technik Absolwent, który podsumował XVII edycję Konkursu dla absolwentów szkół prowadzących kształcenie zawodowe

Technik-Absolwent - rok szkolny 2022/2023, do którego zgłoszono 117 prac. Tytuł SUPER

TECHNIKA 2023 przyznano Mateuszowi Piotrowi Wójcikowi, absolwentowi Technikum Nr 7 w Zespole Szkół Elektryczno-Mechanicznych im. gen. Józefa Kustronia w Nowym Sączu. Laureat, podczas swojej nauki w technikum brał udział w licznych olimpiadach wiedzy, turniejach i konkursach, zdobył 18 indeksów, wybrał studia na Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie.

Pierwsze lokaty w poszczególnych specjalnościach zawodowych zdobyli:

- *Technik Mechanik* - Mateusz Tymek, absolwent Technikum Mechanicznego Nr 5 im. Ześląńców Sybiru w Centrum Edukacji Zawodowej i Biznesu w Gorzowie Wielkopolskim;
- *Technik Mechatronik* - Jakub Janór, absolwent Technikum Nr 7 w Zespole Szkół Elektryczno-Mechanicznych im. Józefa Kustronia w Nowym Sączu;
- *Technik Pojazdów Samochodowych* - Mikołaj Gandor, absolwent Technikum Nr 5 w Zespole Szkół Samochodowych i Ogólnokształcących w Bielsku-Białej
- *Technik Informatyk i Teleinformatyk* - Kacper Golik, absolwent Technikum Elektronicznego Nr 7 im. Wojska Polskiego w Zespole Szkół Elektronicznych w Bydgoszczy;
- *Technik Elektronik* - Mateusz Jerzy Kotarba, absolwent Technikum Łączności Nr 14 w Zespole Szkół Łączności im. Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku w Krakowie;
- *Technik Logistyk* - Gabriela Marta Kuska, absolwentka Technikum nr 1 w Zespole Szkół Nr 1 im. Stanisława Staszica w Bochni;
- *Technik Automatyk* - Marcin Jan Jasiński, absolwent Technikum Nr 6 w Zespole Szkół Elektronicznych w Rzeszowie;
- *Technik Analityk* - Gabriela Aleksandra Zarzecka, absolwentka Technikum Nr 1 w Bielskiej Szkole Przemysłowej w Bielsku-Białej;
- *Technik Programista* - Piotr Mikołaj Mlak, absolwent Technikum Łączności Nr 14 w Zespole Szkół Łączności im. Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku w Krakowie;
- *Technik Budownictwa* - Maja Mielczarek, absolwentka Technikum Energetycznego w Zespole Szkół Ponadpodstawowych Nr 1 im. gen. Ludwika Czyżewskiego w Belchatowie.

Lista pozostałych laureatów II i III miejsc oraz wyróżnionych i osób, które zakwalifikowały się do konkursu została opublikowana na stronie SIMP <https://simp.pl/ogolnopolski-konkurs-o-dyplom-i-nagrade-prezesa-simp-dla-absolwentow-srednich-szkol-technicznych-technik-absolwent/>.

Nagrody i dyplomy wręczyli prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP i Grzegorz Telok, przewodniczący Konkursu Technik-Absolwent, przekazując laureatom i wyróżnionym życzenia oraz gratulacje.

Na koniec tej części spotkania, wystąpił Mateusz Piotr Wójcik, laureat Super-Technik w XVII edycji konkursu Technik-Absolwent, który wyraził zadowolenie i przekazał podziękowania za przyznaną nagrodę.

Oficjalna część Gali została zakończona, a rozmowy i dyskusje prowadzono dalej podczas posiłku oraz zwiedzania laboratoriów Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Warszawskiej.

Tegoroczne konkursy pozwoliły zaprezentować utalentowanych autorów prac dyplomowych i absolwentów technicznych szkół średnich.

Laureatom gratulujemy rozległej wiedzy i umiejętności jej stosowania, życzymy wielu kolejnych sukcesów w rozwoju własnym oraz w rozwoju techniki.

Zachęcamy do obejrzenia relacji na:

<https://www.youtube.com/watch?v=1TtWg5YPR6k>

<https://www.facebook.com/ZG.SIMP/posts/1148690556112855>

**Opracował:
Zespół redakcyjny**

**Dziękujemy
i zapraszamy do udziału w kolejnych edycjach Konkursów SIMP !**

➔ <https://simp.pl/dzialalnosc/konkursy/>

Pisali o nas: <https://liderzyinnowacyjnosci.com/laureaci-ogolnopolskich-konkursow-stowarzyszenia-inzynierow-i-technikow-mechanikow-polskich-nagrodzeni/>

Trendy w automatyzacji

Prezentujemy Czytelnikom *Wiadomości SIMP* informacje o aktualnych trendach w automatyzacji, na podstawie materiału opublikowanego na łamach *MM Magazyn Przemysłowy Online* (22.01.2024 r.), w którym Fernando Colás, dyrektor generalny Omron Industrial Automation Europe, przedstawia swoją perspektywę na najważniejsze trendy w dziedzinie automatyki na nadchodzący rok.

Kolejne wstrząsy w ciągu ostatnich kilku lat zwiastowały nową erę zwiększonego ryzyka geopolitycznego i gospodarczego. Nowa sytuacja wymaga od producentów wdrażania metod odporności i elastyczności do modeli biznesowych oraz przemysłenia globalnych łańcuchów dostaw i relacji. Jednocześnie wzrasta presja na włączanie zasad ESG (*Environmental, Social, Corporate Governance*) do procesu podejmowania decyzji operacyjnych.

Sztuczna inteligencja, nauka o danych, cyfrowe bliźniaki oraz technologie wizyjne, wykrywania i monitorowania będą niezbędne do opracowywania rozwiązań w zakresie automatyzacji i kontroli, które mogą pomóc przemysłowi wytwórczemu w dostosowaniu się do nowej rzeczywistości. W tym kontekście firma Omron Europe wymienia sześć najważniejszych trendów, które będą wpływać i kształtować automatyzację przemysłową w 2024 roku i późniejszych latach.

Trend nr 1 — wspieranie lokalnej produkcji

Niedawne niedobory podaży ujawniły niestabilność globalnych łańcuchów dostaw, co skłoniło wielu producentów do zakwestionowania zasadności korzystania z długich, złożonych łańcuchów dostaw i rozproszonej geograficznie produkcji. W związku z tym firmy obecnie są zarówno na etapie ugruntowywania swojej działalności w obrębie kraju, jak i lokalizowania swoich zdolności produkcyjnych, izolując je przed przyszłymi wstrząsami i zmniejszając odległość od klientów. Producenci chcą wdrożyć tę zmianę w strategii poprzez transgraniczne wsparcie ze strony swoich partnerów w zakresie automatyzacji - chcą możliwych do przeniesienia, uniwersalnych rozwiązań, które można powielić w różnych regionach geograficznych i dążą do ustandaryzowanej produkcji, aby ich klienci mieli gwarancję nabycia spójnych i identycznych produktów niezależnie od miejsca ich produkcji. Wymaga to dużych inwestycji w innowacje, połączonego, transgranicznego podejścia do projektowania i silnej sieci integratorów systemów.

Trend nr 2 — CX na pierwszym planie

Kryzysy w zakresie dostaw zmniejszyły również rolę produktu i ceny w podejmowaniu decyzji o zakupie i wzmocniły znaczenie odległości i doświadczenia. Zmienia to sposób, w jaki producenci łączą się i współpracują ze swoimi partnerami w dziedzinie automatyki. Nie chcą już kupować „systemu”, chcą „rozwiązania”, a obsługa i tworzenie kopii zapasowych mają znacznie większą wagę niż kiedykolwiek wcześniej. Uznając to za trwały trend, od kilku lat firma Omron odchodzi od modelu biznesowego zorientowanego na produkt i zmierza w kierunku podejścia opartego na rozwiązaniach, które stawiają doświadczenia klienta (z ang. Customer Experience lub CX) na pierwszym miejscu. Firma Omron jest przekonana, że jeśli

producenci rozumieją, w jaki sposób inteligentna automatyzacja może rozwiązać problemy, z którymi się zmagają, będą się angażować w jej wykorzystywanie.

Trend nr 3 — łączenie OT z IT w celu optymalizacji kosztów elastycznej produkcji

Przechodzenie na elastyczną produkcję, które obserwujemy już od kilku lat, nabiera tempa i ewoluuje jako koncepcja umożliwiająca producentom szybką zmianę profilu działalności w razie potrzeby. Produkcja HMLV (z ang. *High Mix Low Volume* – wysoka różnorodność, krótkie serie) osiągnęła nowy poziom personalizacji, zwłaszcza w przemyśle farmaceutycznym – natomiast elastyczne przepływy pracy, które pozwalają na płynne przełączanie między różnymi produktami, są charakterystyczne dla produkcji lokalnej. Jednak główne wyzwanie związane z elastyczną produkcją polega na sprawieniu, aby była ona opłacalna finansowo. Firma Omron wierzy, że połączenie świata OT (technik operacyjnych) ze światem IT jest kluczem do optymalizacji kosztów inżynierii i przewiduje, że w 2024 r. i późniejszych latach zostaną w tym celu zaadaptowane procesy tworzenia cyfrowych bliźniaków na dużą skalę. Dzięki technologii cyfrowego bliźniaka firmy mogą przeprojektowywać produkcję i testować zmiany w środowisku wirtualnym. Nie tylko skraca to czas opracowywania, ale także zmniejsza ryzyko i optymalizuje koszty projektów.

– *Technologia bliźniaka cyfrowego to przełom w dziedzinie elastycznej produkcji. Obecnie jest ona wykorzystywana w kontekście automatyki przemysłowej i spodziewamy się, że w 2024 r. nastąpi prawdziwy skok jej popularności. W oczekiwaniu na to, rozwijamy nasze możliwości oprogramowania i symulacji oraz zawieramy sojusze, które pozwolą wykorzystać synergię OT-IT – wyjaśnia Colás.*

Trend nr 4 — analiza danych w celu podejmowania decyzji związanych ze zrównoważonym rozwojem

Oprócz wykorzystywania wirtualnej rzeczywistości do optymalizacji kosztów, producenci będą w coraz większym stopniu polegać na rzeczywistym monitorowaniu maszyn, aby usprawnić elastyczne i lokalne procesy produkcyjne oraz zapewnić ich większe zrównoważenie. Producenci we wszystkich sektorach poszukują sposobów na zmniejszenie zużycia surowców i energii, a także odpowiedzi na pytania, które pojawiają się we współpracy z dostawcami rozwiązań automatyzacji. W warunkach fabrycznych akwizycja i analiza danych w połączeniu z wysokowydajnymi systemami sterowania mogą przyczynić się do poprawy w tym obszarze. W tym celu firma Omron opracowała i-BELT – usługę, która wykorzystuje zasady *Internetu Rzeczy* (IoT) i analizę danych na potrzeby poprawy wydajności systemów zautomatyzowanych.

Trend nr 5 — zwiększony nacisk na bezpieczeństwo, który napędza zautomatyzowaną inspekcję

Kolejnym wyzwaniem towarzyszącym elastycznej produkcji jest utrzymanie standardów bezpieczeństwa i jakości. Wynika to z faktu, że im więcej zmiennych występuje w produkcji zróżnicowanych towarów, tym większy jest potencjał pojawienia się błędów i problemów. W świecie, w którym marki coraz częściej podlegają publicznej ocenie, a reputacje mogą w mgnieniu oka ulec zniszczeniu, firmy traktują bezpieczeństwo z dużo większą powagą niż kiedykolwiek wcześniej. Jest to motorem rozwoju zautomatyzowanych systemów kontroli wykorzystujących sztuczną inteligencję, które zapewniają bezpieczeństwo, integralność i wysoką jakość każdego produktu – nawet w przypadku operacji o wielkości jednej partii.

Trend nr 6 — sztuczna inteligencja na brzegu sieci i ponad nią

W codziennym życiu wszechmoc sztucznej inteligencji może być postrzegana jako zagrożenie, ale w dziedzinie automatyki przemysłowej stanowi ona ogromną i wciąż w dużej mierze niewykorzystaną okazję do ciągłej poprawy wydajności systemu.

– Firma Omron wykorzystuje sztuczną inteligencję <na brzegu sieci> w robotyce, sterownikach i systemach wizyjnych. Używamy jej do identyfikowania bardzo małych wad na lustrzanych powierzchniach oraz do wykrywania zacięć wewnątrz maszyn pakujących. Naszym celem dla sztucznej inteligencji jest środowisko produkcyjne, dlatego będziemy nadal badać i rozwijać jej wykorzystanie w tej dziedzinie – mówi Colás, nadmieniając, że kolejnym poziomem rozwoju w dziedzinie sztucznej inteligencji będzie osiągnięcie lepszej łączności między tymi oraz innymi systemami fabrycznymi, a także wykrywanie informacji i wzorów, które nie są widoczne dla ludzi, co w konsekwencji pozwoli na zwiększenie wydajności.

– W ciągu najbliższych kilku lat przejście na nowy paradygmat w pełni elastycznej produkcji będzie dominować i decydować o kierunku rozwoju automatyzacji. Umożliwi to firmom sprostanie przyszłym wyzwaniom łańcucha dostaw przy jednoczesnym spełnieniu wymagań klientów. Jednocześnie będziemy świadkami przejścia na bardziej autonomiczną produkcję, która priorytetowo traktuje jakość, bezpieczeństwo i zrównoważony rozwój – dodaje Colás.

Źródło:

<https://magazynprzemyslowy.pl/artykuly/co-2024-rok-przyniesie-w-zakresie-automatyzacji>

**Opracował:
Zespół redakcyjny**

Seminarium nt. energetyki jądrowej – relacja Pomorskiej Sekcji Spawalniczej Oddziału SIMP w Gdańsku

W dniu 24 stycznia 2024 roku o godz. 16:00 w auli Instytutu Maszyn Przepływowych Polskiej Akademii Nauk w Gdańsku odbyło się pierwsze w tym roku *seminarium poświęcone energetyce jądrowej*. Seminarium zorganizował Zarząd Pomorskiej Sekcji Spawalniczej SIMP przy wsparciu naukowców z Politechniki Gdańskiej, Instytutu Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku, Uniwersytetu Technicznego w Ostrawie oraz Urzędu Dozoru Technicznego w Gdańsku.

Dominujący temat spotkania stanowiły *przygotowania pomorskich organizacji technicznych do budowy elektrowni jądrowych w woj. pomorskim*. Na prośbę Izby Gospodarczej Energetyki i Ochrony Środowiska, Zarząd Oddziału SIMP w Gdańsku włączył się aktywnie do współpracy. Wskazaliśmy naszych członków wspierających jako firmy, które mogą logistycznie wesprzeć budowę elektrowni jądrowej, poprzez zapewnienie kadry naukowej, szkoleń oraz laboratoriów badawczych. Należałoby w tym miejscu zaznaczyć, że braliśmy już udział w spotkaniach z firmami Westinghouse i Bechtel z USA dotyczących szkolenia dla polskiego przemysłu pod kątem wykonania prac dla energetyki jądrowej oraz wymagań w tym zakresie. Ponadto, po ostatnim szkoleniu, które odbyło się w Warszawie, kilku naszych przedstawicieli uzyskało certyfikat kwalifikujący ich jako kandydatów do kontynuacji przygotowań na wyższym poziomie. Zakłada się, że budowa elektrowni jądrowej będzie trwała ponad 10 lat. To długi proces, dlatego też, powinniśmy uświadomić sobie, że w tym okresie nastąpi w znacznej mierze wymiana kadry inżynierskiej. Obecnie, należy kadrę już szkolić i przygotowywać

również w zakresie wymagań norm ASME. Kadra, która będzie zatrudniona, około 1000 osób, musi uzyskać certyfikaty uznane przez Westinghouse i Bechtel. Zakłady produkcyjne chcące brać udział w realizacji tego typu inwestycji muszą być zweryfikowane i równocześnie certyfikowane. Chcemy pomóc i wesprzeć merytorycznie działania związane z zamysłem budowy elektrowni jądrowej w regionie Pomorza. W związku z tym,

podjęliśmy się organizacji cyklu spotkań z zainteresowanymi odbiorcami.

Na pierwsze spotkanie zgłosiło się 60 uczestników (*na zdjęciu uczestnicy seminarium*).

Na początku spotkania, po przywitaniu wszystkich uczestników przy udziale prof. dr. hab. inż. Jerzego Łabanowskiego, prezesa Oddziału SIMP wręczono dla nowoprzyjętych członków legitymacje członkowskie. Do grona nowych członków dołączyli kol. kol.: Oktawia Dolna, Dawid Gliniecki, Michał Kowalski, Maciej Stasiewski oraz Zbigniew Ziemann.

Na zdjęciu koledzy Jerzy Łabanowski, prezes Oddziału SIMP w Gdańsku i Tadeusz Waszkiewicz, prezes Zarządu PSS wręczają koleżance dr inż. Oktawii Dolnej legitymację członkowską.

Pierwszym prelegentem był mgr inż. Daniel Konkel, dyrektor Gdańskiego Oddziału Urzędu Dozoru Technicznego. W swoim wstąpieniu, przedstawił zebranym udział i rolę UDT w procesie przygotowania i realizacji inwestycji jaką będzie budowa elektrowni jądrowej oraz rolę, zakres przygotowania inspektorów UDT

do pełnienia obowiązków określonych w ustawie o dozorze technicznym określającą wymiar nadzoru nad budową w woj. pomorskim. Podkreślił również, że kadra inżynierska zatrudniona przy budowie elektrowni jądrowej musi posiadać odpowiednie doświadczenie i długi staż zawodowy, a przede wszystkim znajomość stosownych przepisów, norm i wymagań, zarówno w zakresie jakości jak i bezpieczeństwa (na zdjęciu Daniel Konkel, dyrektor Gdańskiego Oddziału Urzędu Dozoru Technicznego).

U naszych południowych sąsiadów w Czeskiej Republice, obecnie pracują dwie elektrownie jądrowe. W Dukovanach i Temelinie. Położenie elektrowni jądrowych na terenie Czeskiej Republiki prezentuje zdjęcie mapy (Źródło: Facebook).

Na Uniwersytecie Technicznym w Ostrawie pracuje nasz kolega dr inż. Vladislav Ochodek (na zdjęciu podczas prezentacji), który zaangażowany był, najpierw przy budowie elektrowni, a później, podczas eksploatacji przy naprawach z użyciem technologii spawania. Zaprosiliśmy kolegę na spotkanie, aby podzielił się z uczestnikami seminarium swoimi doświadczeniami. Na początku przedstawił zebranym obiekty, które wybudowano, rodzaje oraz moc elektrowni. Budowa elektrowni jądrowych na terenie Czech, około 30 km na południe od miejscowości Třebíč, w trójkącie wyznaczonym przez miejscowości Dukovany, Slavětice i Rouchovany, rozpoczęła się w 1974 roku. Zbudowano w niej cztery bloki o mocy 440 MWe każdy, wyposażone w reaktory wodne ciśnieniowe WWER-440 model W-213, zlokalizowane w dwóch podwójnych blokach. W latach 2008-2012 bloki zmodernizowano do mocy 500 MW. Pod koniec lat 70. podjęto decyzję o budowie Elektrowni Jądrowej Temelin w południowych Czechach z czterema blokami WWER-1000. Budowa EJ Temelin rozpoczęła się w 1987 roku i miała trwać do 1991 roku. W 1990 roku, decyzją rządu Petra Pitharta, budowa została ograniczona do dwóch

dr inż. Vladislav Ochodek (na zdjęciu podczas prezentacji), który zaangażowany był, najpierw przy budowie elektrowni, a później, podczas eksploatacji przy naprawach z użyciem technologii spawania. Zaprosiliśmy kolegę na spotkanie, aby podzielił się z uczestnikami seminarium swoimi doświadczeniami. Na początku przedstawił zebranym obiekty, które wybudowano, rodzaje oraz moc elektrowni. Budowa elektrowni jądrowych na terenie Czech, około 30 km na południe od miejscowości Třebíč, w trójkącie wyznaczonym przez miejscowości Dukovany, Slavětice i Rouchovany, rozpoczęła się w 1974 roku. Zbudowano w niej cztery bloki o mocy 440 MWe każdy, wyposażone w reaktory wodne ciśnieniowe WWER-440 model W-213, zlokalizowane w dwóch podwójnych blokach. W latach 2008-2012 bloki zmodernizowano do mocy 500 MW. Pod koniec lat 70. podjęto decyzję o budowie Elektrowni Jądrowej Temelin w południowych Czechach z czterema blokami WWER-1000. Budowa EJ Temelin rozpoczęła się w 1987 roku i miała trwać do 1991 roku. W 1990 roku, decyzją rządu Petra Pitharta, budowa została ograniczona do dwóch

bloków, które ostatecznie zostały uruchomione w latach 2000 i 2002. Następnie zobrazował problemy, które napotkano podczas budowy, zarówno pod względem technicznym, formalnym oraz kadrowym. W drugiej części prezentacji, dr inż. Vladislav Ochodek omówił kilka przykładów napraw z zastosowaniem technologii spawalniczych dla różnych urządzeń energetycznych stanowiących wyposażenie elektrowni. Wykorzystano do tego symulację komputerową dla określenia stanu naprężeń, aby móc dobrać rodzaj metody spawania oraz optymalne parametry procesu naprawczego. Na zakończenie swojego wystąpienia, zgodził się z wypowiedzią przedmówcy dotyczącą kadry inżynierskiej zatrudnionej przy budowie, podkreślając, że w tak długim cyklu budowy i uruchomienia elektrowni jądrowej musi nastąpić naturalna wymiana znacznej części kadry, choćby ze względu na wiek emerytalny. Przy tak wysokiej liczbie zatrudnionych specjalistów, może to być zauważalny problem zagrażający nawet w trakcie eksploatacji elektrowni. Nadmieniał, że tego typu sytuacja wystąpiła również w Czechach.

Następnym prelegentem był dr hab. inż. Mariusz Banaszekiewicz, pracownik naukowy Instytutu Maszyn Przepływowych Polskiej Akademii Nauk w Gdańsku (*na zdjęciu podczas wystąpienia*). Swoje wystąpienie rozpoczął omówieniem podstawowych parametrów reaktorów jądrowych.

Kolejno, przedstawił zebrany rodzaje i charakterystykę turbin parowych do małych i dużych bloków jądrowych. Pokazał schematy i konfiguracje turbiny parowej dla bloków z reaktorami o dużej mocy PWR/BWR oraz zaprezentował obecnie budowane turbiny przez uznanych na świecie producentów. Swoje wystąpienie, dr hab. inż. Mariusz Banaszekiewicz podsumował poruszane zagadnienia w formie 5. punktów, które cytuję:

- Plany budowy bloków jądrowych w Polsce zakładają powstanie bloków zarówno małej (SMR) i dużej mocy.
- Technologia turbin jądrowych dużej mocy (powyżej 700 MW) jest dojrzała i takie turbiny są oferowane przez największych producentów turbin parowych na świecie.
- Turbiny parowe do małych reaktorów SMR są aktualnie rozwijane przez głównych producentów turbin parowych.

Konstrukcje opracowywane są w oparciu o istniejące rozwiązania modułów turbin przemysłowych i zawodowych.

- Prace badawcze w zakresie małych turbin dotyczą przepływów pary mokrej (sprawność, przelotność, erozja) oraz elastyczności eksploatacji.
- Potencjalnym obszarem zastosowania małych turbin jądrowych jest ciepłownictwo (elektrociepłownie). Skojarzona produkcja energii elektrycznej i ciepła w obiegu Clausiusa-Rankina na parę mokrą będzie wymagać opracowania zoptymalizowanych obiegów cieplnych oraz konstrukcji turbin ciepłowniczych.

Dr inż. Wojciech Kiełczyński, pracownik naukowy Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Okrętownictwa Politechniki Gdańskiej, jako ostatni zaprezentował zebrany bardzo ważny temat dotyczący kultury bezpieczeństwa nuklearnego (*na zdjęciu podczas wystąpienia*). Prezentację rozpoczął od przypomnienia, że katastrofa w Czarnobylu uwypukliła znaczenie kultury bezpieczeństwa oraz wpływ zarządzania oraz czynników ludzkich na poziom bezpieczeństwa. Termin „kultura bezpieczeństwa” został po raz pierwszy sformułowany w 1986 roku przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej, w sposób następujący: „jest to zespół cech i postaw

organizacji i osób, który stanowi, że kwestie bezpieczeństwa elektrowni jądrowych są traktowane jako nadrzędny priorytet z uwagą uzasadnioną ich znaczeniem.”

W prezentacji, przedstawiono również kluczowe funkcje bezpieczeństwa, w tym: kontroli reakcji, usuwania ciepła rozpadu promieniotwórczego, skutecznego ograniczenia radioaktywności. Ponadto, biorący udział w seminarium uczestnicy mogli zapoznać się z przykładami konkretnych rozwiązań realizujących funkcje, które stosowane są w praktyce. Na koniec nkreślono *problem FOAK – first of a kind*, wynikający z faktu, iż w naszym kraju buduje się elektrownie jądrową praktycznie po raz pierwszy (nie licząc przerwanej budowy w Żarnowcu), co może na skutek braku doświadczonej kadry, spowodować opóźnienia.

Na zakończenie, prowadzący seminarium poprosił o dyskusję w odniesieniu do tematów poruszanych w czasie spotkania. Okazało się, że kilku naszych kolegów pracowało lub pracuje za granicą na podobnych budowach, zarówno w obszarze nadzoru, ja również kontroli jakości czy też prowadziło badania NDT. Oni, jako pierwsi zabrali głos. Potwierdzili, że na takich budowach zatrudniani są specjaliści z dużą wiedzą i doświadczeniem, a firmy zaangażowane w budowę przechodziły wcześniej kilkuletnie przygotowania proceduralne, co powodowało również znaczny wzrost zatrudnienia w tych firmach. Uczestniczący w spotkaniu pracownicy Instytutu Maszyn Przepływowych PAN na czele z dr hab. inż. Marcinem Lackowskim, dyrektorem podkreślali, że są zaangażowani w wielu programach dotyczących energetyki jądrowej. Mają niebagatelne doświadczenie w projektowaniu między innymi turbin parowych dla elektrowni. Właśnie, takie turbiny powinno się budować w zakładach GE w Elblągu. Korzystając z tak ogromnej inwestycji rządowej, krajowy przemysł powinien być wykorzystany w maksymalnym stopniu do produkcji wyposażenia przyszłej elektrowni jądrowej. Dotyczy to dziedzin budowlanych, mechanicznych oraz elektrycznych. Pojawiła się też propozycja, aby kluczowymi zagadnieniami związanymi z budową elektrowni jądrowej na Pomorzu, zajmowała się powołana rada, składająca się z organizacji zrzeszonych w pomorskim NOT, pomorskich uczelniach, IMP PAN oraz przedstawicieli pomorskiej administracji. Mając na uwadze rosnące zapotrzebowanie na energię elektryczną, a w niedalekiej przyszłości zakaz spalania węgla i gazu, wszyscy uczestnicy jednogłośnie potwierdzili konieczność budowy elektrowni jądrowej na Pomorzu.

Na koniec spotkania, zabierając głos skierowałem serdeczne podziękowania do zebranych, w tym: najpierw do Panów dr. hab. inż. Marcina Lackowskiego, dyrektora dr. hab. inż. Grzegorza Żywicy, zastępcy dyrektora, dziękując za bardzo miłe przyjęcie nas w siedzibie Instytutu Maszyn Przepływowych PAN, dalej do Panów prelegentów mgr inż. Daniela Konkela, dr inż. Vladislava Ochodek, dr hab. inż. Mariusza Banaszkiwicza, dr inż. Wojciecha Kiełczyńskiego za wystąpienia i zaprezentowane wysoce ciekawe tematy związane z budową i eksploatacją elektrowni jądrowych. Również, słowa podziękowania przekazałem do wszystkich pozostałych zaproszonych gości. Obecny koleżankom i kolegom podziękowałem za obecność i liczne przybycie. Szczególne podziękowania należą się koledze dr. hab. inż. Tomaszowi Kaczmarczykowi za pomoc w organizacji seminarium.

Opracował:
inż. Tadeusz Waszkiewicz
Prezes Zarządu PSS SIMP O/Gdańsk
Autorzy zdjęć: Tomasz Kaczmarczyk, Stanisław Snochowski

Medale dla Spawalników SIMP w uznaniu za zasługi dla spawalnictwa - relacja z posiedzenia Kapituły Medalu im. inż. Stanisława Olszewskiego

W dniu 12 lutego 2024 roku podczas posiedzenia Kapituły Medalu im. inż. Stanisława Olszewskiego, które odbyło się w trybie online zostały przedstawione kandydatury do przyznania tytułowego Medalu, wybitnego polskiego inżyniera spawalnika, współautora epokowego wynalazku spawania łukiem elektrycznym w 1985 roku, razem z Rosjaninem Nikołajem Bernardosem.

Pierwsze Medale im. inż. Stanisława Olszewskiego Kapituła przyznała w 1987 roku. Łącznie z 2023 rokiem przyznano 272 Medale wybitnym spawalnikom, zarówno krajowym jak i zagranicznym oraz firmom i instytucjom, które wniosły niepodważalny wkład w rozwój spawalnictwa.

Posiedzenie Kapituły Medalu odbyło się z udziałem: prof. dr. hab. inż. Tomasza Chmielewskiego, prezesa SIMP; mgr. inż. Jacka Walczaka, prezesa Zarządu Sekcji Spawalniczej SIMP oraz zaproszonych gości. W bieżącej kadencji Kapitułę Medalu tworzą następujący członkowie: prof. dr. hab. inż. Zbigniew Mirski, przewodniczący; dr inż. Kwiryn Wojsyk, sekretarz; prof. dr. hab. inż. Janusz Adamiec (PTS), mgr inż. Maria Cecotka, mgr inż. Jerzy Kozłowski i mgr inż. Tadeusz Waszkiewicz, członkowie. Podczas posiedzenia przedstawiono 10 zgłoszonych wniosków. W wyniku niejawnego głosowania przyznano 6 medali, uzyskali je kolejno wg zgłoszonych wniosków (numerację podano według porządkowego numeru medalu):

- 273. Dolnośląska Sekcja Spawalnicza SIMP, wniosek zgłoszony przez dr. inż. Kwiryna Wojsyka, Częstochowska Sekcja Spawalnicza SIMP,
- 274. Pomorska Sekcja Spawalnicza SIMP, wniosek zgłoszony przez prof. dr. hab. inż. Jerzego Łabanowskiego, prezesa Oddziału SIMP w Gdańsku,
- 275. mgr inż. Andrzej Figura, wniosek zgłoszony przez dr. inż. Kwiryna Wojsyka, Częstochowska Sekcja Spawalnicza SIMP,
- 276. mgr inż. Leszek Narewski, wniosek zgłoszony przez dr. inż. Kwiryna Wojsyka, Częstochowska Sekcja Spawalnicza SIMP,
- 277. Fronius Polska Sp. z o.o. w Gliwicach, wniosek zgłoszony przez prof. Zbigniewa Mirskiego, Dolnośląska Sekcja Spawalnicza SIMP,
- 278. mgr inż. Waclaw Szlanta, wniosek zgłoszony przez prof. Tomasza Chmielewskiego, prezesa SIMP.

Poniżej prezentujemy sześciu uhonorowanych, *Zasłużonych Spawalników*, którym przyznano w uznaniu za zasługi dla spawalnictwa Medal im. inż. Stanisława Olszewskiego, zgodnie z decyzją Kapituły w dniu 12 lutego 2024 roku, w tym kolejno: Dolnośląską Sekcję Spawalniczą SIMP, Pomorską Sekcję Spawalniczą SIMP, mgr. inż. Andrzeja Figurę, mgr. inż. Leszka Narewskiego, firmę Fronius Polska Sp. z o.o. z Gliwic, mgr. inż. Waclawa Szlantę.

Dolnośląska Sekcja Spawalnicza SIMP

Dolnośląska Sekcja Spawalnicza powstała we Wrocławiu w 1960 roku. Jej pierwszym przewodniczącym w latach 1960–1963, był inż. Ryszard Żegliński, pracownik Pafawagu. Kolejnymi przewodniczącymi Sekcji byli w latach: 1963–1969 mgr inż. Hieronim Pluszczyk, Pafawag; 1970–1972 dr inż. Stanisław Romanów, Politechnika Wrocławska; 1973–1981 dr inż.

Hubert Drzeniek, Politechnika Wrocławska; 1982–2001 dr inż. Julian Kuna, Politechnika Wrocławska; 2002–2005 dr inż. Hubert Drzeniek, Euromat Wrocław; 2006 – obecnie prof. dr hab. inż. Zbigniew Mirski, Politechnika Wrocławska.

Dolnośląska Sekcja Spawalnicza należy do najbardziej aktywnie działających Sekcji SIMP w kraju. Znaczący rozkwit działalności Sekcji przypadł na lata 1973–1981. W tym okresie Zarząd Sekcji zorganizował kilkadziesiąt odczytów, szkoleń, narad i wystaw związanych przede wszystkim ze spawalnictwem w przemyśle krajowym i zagranicznym. W 1979 roku Sekcja zorganizowała pamiętną, 24. *Międzynarodową Konferencję Spawalniczą nt. „Materiały dodatkowe do spawania, napawania i lutowania”*. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Konferencji był dr inż. Hubert Drzeniek z ówczesnego Zakładu Spawalnictwa Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej. Również, w 2002 roku Sekcja była współorganizatorem 44. *Międzynarodowej Konferencji Spawalniczej we Wrocławiu*. Od 2004 roku, Dolnośląska Sekcja Spawalnicza jest organizatorem monotematycznych Międzynarodowych Konferencji, w tym m. in.: *Konferencji Lutowniczej pod hasłem „Postęp w technologiach lutowania”* oraz *Konferencji z natryskiwania cieplnego i napawania*. Pomysłodawcą zainicjowania obydwu konferencji był dr inż. Hubert Drzeniek. Do tej pory zorganizowano po 6 konferencji o tematyce lutownictwa i natrysku termicznego.

Uczestnicy 2. Międzynarodowej Konferencji Lutowniczej we Wrocławiu (2007)

Warto podkreślić znaczenie *Wrocławskiego Sympozjum Spawalniczego*, niezbędne dla integracji spawalniczego środowiska, organizowanego *pod hasłem „Innowacje w spawalnictwie”* (do chwili obecnej zorganizowano dziesięć spotkań).

Członkowie Sekcji brali aktywny udział w Konkursach FSNT NOT, uzyskali m.in.:

- 5-krotnie I nagrodę NOT za wybitne osiągnięcia wdrożone w przemyśle, kolejno w latach: 2005, 2008, 2015, 2018, 2021 oraz 2-krotnie II nagrodę NOT,
- 4-krotnie tytuł Dolnośląskiego Mistrza Techniki i 2-krotnie tytuł Dolnośląskiego Wicemistrza Techniki.

Członkowie Sekcji uczestniczyli niejednokrotnie w Ogólnopolskim Konkursie SIMP na Najlepsze Osiągnięcie Techniczne Roku, organizowanych pod honorowym patronatem Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii: otrzymali: 2-krotnie I nagrodę, raz II nagrodę i raz III nagrodę.

W ostatnim okresie aktywności, członkowie Sekcji brali udział w Ogólnopolskim Konkursie NOT i zdobyli 2 prestiżowe nagrody: Mistrza Techniki 2021/2022 w kategorii Inżynieria Mechaniczna oraz Mistrza Techniki 2021/2022 w kategorii Inżynieria Materiałowa.

Warte podkreślenia jest uczestnictwo dyplomantów i ich promotorów w Ogólnopolskim Konkursie o Dyplom i Nagrodę Prezesa SIMP na najlepszą pracę dyplomową o profilu mechanicznym, pod honorowym patronatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (dotychczas XXIII edycji): dyplomanci Wydziału Mechanicznego PWr zostali uhonorowani: 5-krotnie I nagrodą, 3-krotnie II nagrodą i 3-krotnie III nagrodą.

Sekcja kilka razy w roku organizuje spotkania szkoleniowe, na których uczestnicy otrzymują zaświadczenia, stanowiące o ich aktywności zawodowej, przydatne szczególnie inżynierom IWE w przedłużaniu certyfikatu kompetencji. Członkowie Sekcji biorą aktywny udział m.in. w Wrocławskich Dniach Nauki i Techniki, organizowanych co roku przez Naczelną Organizację Techniczną we Wrocławiu.

Aktualnie Zarząd Dolnośląskiej Sekcji Spawalniczej SIMP stanowią: prof. Zbigniew Mirski, przewodniczący, dr inż. Tomasz Wojdat, sekretarz oraz dr inż. Tomasz Piwowarczyk, mgr inż. Karolina Kiljan-Strzelecka i mgr inż. Zbigniew Fałek, członkowie. Obok Zarządu Sekcji, bardzo aktywny udział biorą prof. dr hab. inż. Andrzej Ambroziak i dr inż. Artur Lange. Obecnie, do Dolnośląskiej Sekcji Spawalniczej należy 116 członków. W uznaniu zasług włożonych w rozwój spawalnictwa, 18 członków Dolnośląskiej Sekcji Spawalniczej SIMP zostało uhonorowanych Medalem im. inż. Stanisława Olszewskiego, a ponadto Honorowymi Odznakami SIMP im. Henryka Mierzejewskiego oraz NOT.

Pomorska Sekcja Spawalnicza SIMP

Pomorska Sekcja Spawalnicza SIMP powstała w 1953 roku jako pierwsza, utworzona w Oddziale SIMP w Gdańsku. Jej pierwszym przewodniczącym został inż. Antoni Bohdanowicz, Główny Spawalniki Stoczni Gdańskiej.

Niestety do roku 1980 dokumenty dotyczące historii Sekcji uległy zniszczeniu, pojawiła się przerwa dotycząca działalności Zarządu, a kolejnymi przewodniczącymi Sekcji byli w latach: 1980–1993 mgr inż. Ryszard Wachowski, 1994–2001 inż. Henryk Czajkowski, 2002–2013 mgr inż. Michał Wińcza, Honorowy Prezes od 2016 roku, 2014–2017 mgr inż. Jacek Walczak, od 2018 – obecnie mgr inż. Tadeusz Waszkiewicz.

Spotkanie Spawalników Wybrzeża w 2023 roku

Pomorska Sekcja Spawalnicza od początku swojego istnienia promuje pogłębianie wiedzy z zakresu spawalnictwa poprzez organizację licznych konferencji spawalniczych, m. in. w 1958 roku *Międzynarodowej Konferencji pod hasłem „Spawanie w okrętownictwie”* oraz Ogólnopolskiej Konferencji Spawalniczej w 1959 roku w Sopocie. W 1995 roku odbyło

się pierwsze spotkanie Spawalników Wybrzeża w Politechnice Gdańskiej, dotychczas zorganizowano 24. tego rodzaju sympozja spawalników, najwięcej w kraju, mające charakter nie tylko lokalny, ale także ogólnopolski.

W maju 1985 roku Sekcja Spawalnicza zorganizowała kolejną Konferencję nt. „*Problemy cięcia i spawania pod wodą*”. W 2013 roku Sekcja Spawalnicza była współorganizatorem wydarzeń takich jak *55. Naukowo-Technicznej Konferencji Spawalniczej pod hasłem „Spawalnictwo w trzech żywiołach: Ziemia - Woda – Powietrze”* w 2019 roku oraz *61. Naukowo-Technicznej Konferencji Spawalniczej pod hasłem „Domena ludzi czy robotów”*.

Sekcja kontynuowała działalność szkoleniową organizując wyjazdowe seminaria do Czech, Bielawy oraz liczne seminaria szkoleniowe na terenie Trójmiasta. Sekcja znana jest z tego typu inicjatywy, zorganizowano wiele wyjazdowych spotkań szkoleniowych, w tym wyjazdy do: Austrii w 2016 roku, do Wrocławia i Drezna w 2017 roku, a do Holandii w 2019 roku (Heerlen, Maastricht) i Niemiec (Kolonia, Bonn i Mundertsbach). Natomiast w 2022 roku odbył się wyjazd do Czech. W Vamberku zwiedzonym obiektem były zakłady produkcyjne firmy ESAB. W 2023 roku Sekcja ułatwiła wyjazd swoim członkom na Targi Schweißessen & Schneiden do Essen w Niemczech.

Sekcja bierze bardzo aktywny udział w przygotowaniu zawodników spawaczy do Olimpiady Umiejętności WORLD SKILLS. Pierwszy start w 2019 roku odbył się WORD SKILLS w Kazaniu w Rosji. W 2020 roku zawodnik Michał Formela, reprezentujący Sekcję, stanął na podium zdobywając brązowy medal, podczas EURO SKILLS w Graz w Austrii.

Na zdjęciu Michał Formel na podium, zawodnik w konkurencji spawalnictwo z brązowym medalem na zawodach w Graz (Austria, 2020 rok).

Warto zwrócić uwagę na starania Sekcji w pozyskiwaniu środków finansowych u sponsorów mających na celu pokrycie kosztów przygotowania i organizacji wielu imprez o charakterze spawalniczym. Sekcja, co roku organizuje przynajmniej kilka spotkań szkoleniowo-seminaryjnych.

W kwietniu 2022 roku, na władze Zarządu Sekcji w kadencji 2022-2026 zostali wybrani: mgr inż. Tadeusz Waszkiewicz, prezes; dr hab. inż. Dariusz Fydrych, prof. uczelni, wiceprezes; mgr inż. Konrad Matolicz, wiceprezes; mgr inż. Łukasz Licznarski, mgr inż. Marek Szweda, dr inż. Aleksandra Świerczyńska, mgr inż. Krzysztof Słodkowski i mgr inż. Wiktor Wróblewski, członkowie. Liczba członków Sekcji pod koniec 2023 roku wynosiła 111 osób, a liczba członków wspierających wzrosła do 17 osób.

W uznaniu zasług położonych dla rozwoju spawalnictwa, 25 członków Sekcji zostało uhonorowanych Medalem im. inż. Stanisława Olszewskiego i innymi honorowymi odznaczeniami SIMP.

Mgr inż. Andrzej Figura (na zdjęciu) urodził się w 1968 roku w Mszanie Dolnej. W 1989 roku ukończył tu Technikum Mechaniczne o specjalności budowa maszyn, a w 1994

roku studia magisterskie AGH na kierunku metalurgia. Od 1994 roku pracuje jako nauczyciel w miejscowym Zespole Szkół Techniczno-Informatycznych (ZSTI) w Mszanie Dolnej. Od 2000 roku odpowiada w szkole za nadzór i prowadzenie szkoleń spawaczy. W 2001 roku opracował publikację dotyczącą szkolenia spawaczy pt. „Szkolenie spawaczy, historia i perspektywy”. Publikacja uzyskała pozytywną rekomendację Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach. W latach 2002-2014 prowadził zajęcia w Technikum Mechanicznym o specjalności spawalnictwo.

Jest inicjatorem i autorem realizowanych przez szkołę projektów finansowanych ze środków unijnych w zakresie szkolenia zawodowego. Opracował m. in. projekt „Szkolenie zawodowe twoją przyszłością” w ramach funduszy UE-POKL. Projekt uzyskał jedno z najwyższych ocen i otrzymał dofinansowanie w wysokości 1,3 mln złotych. Dzięki projektowi, ponad 700 uczniów zdobyło w la-

tach 2008-2011 dodatkowe kwalifikacje zawodowe, w większości uprawnienia spawalnicze.

Brał udział w opracowaniu wytycznych projektu „Modernizacja kształcenia zawodowego w Małopolsce” dla ZSTI Mszana Dolna oraz ZSTiO Limanowa. Jest on kontynuacją wcześniejszego projektu „Szkolenie zawodowe twoją przyszłością”, wartość dofinansowania ponad 3 mln złotych. ZSTI w ramach tego projektu pozyskał nowoczesne źródła spawalnicze oraz wypalarkę CNC plazmowo-tlenową.

Z początkiem 2016 roku rozpoczął działania w celu utworzenia i wpisania na listę zawodów szkolnictwa branżowego zawodu technik spawalnictwa, m. in. we współpracy z Wydziałem Kwalifikacji i Postępowań Administracyjnych CEIDG Departamentu Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Ministerstwie Rozwoju (Przemysłu). Następnie, w 2017 roku zainicjował uruchomienie eksperymentu pedagogicznego w zawodzie technik spawalnictwa, poprzez napisanie podstawy programowej i programu nauczania (rekomendacja IS w Gliwicach i AGH). W kolejnym 2018 roku uzyskał zgodę MEN i rekomendację Ministerstwa Przemysłu i Technologii na uruchomienie eksperymentu pedagogicznego *technika spawalnictwa*. Na początku roku szkolnego 2018/2019 uruchomiona została edukacja uczniów w zawodzie technik spawalnictwa z nadzorem Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach. Opracował Informator dla Centralnej Komisji Egzaminacyjnej dla zawodu technika spawalnictwa. W 2019 roku uzyskał zgodę MEN i rekomendację MPiT na uruchomienie drugiej edycji eksperymentu pedagogicznego. W tymże roku wziął udział jako ekspert w pracach dla Instytutu Badań Edukacyjnych w celu opracowania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji dla zawodu technik spawalnictwa i uzyskanie V poziomu PRK dla tego zawodu. Wziął udział w trzyosobowej grupie w pracach dla MEN nad utworzeniem podstawy programowej dla technika spawalnictwa. W 2020 roku opracował Informator technika spawalnictwa dla CKE. Jest członkiem Zespołu Krajowego Autorów Zadań dla zawodu technika spawalnictwa z kwalifikacji MEC.10.

Za swoją działalność został uhonorowany Nagrodą Ministra Edukacji Narodowej w 2019 roku. Mgr inż. Andrzej Figura w ciągu wielu lat społecznej aktywności, dzięki nieprzećiętnemu uporowi, talentom organizacyjnym, zdolnościom przekonywania i zjednywania ludzi (nie tylko współpracowników) doprowadził wspólnie z mgr inż. Leszkiem Narewskim do restrykcji zawodu *TECHNIKA SPAWALNICTWA* (po wielu latach przerwy). W ten sposób, przyczynił się do likwidacji dotkliwej przerwy w kształceniu i obecności kadr spawalniczych średniego szczebla w naszym kraju. Najważniejszym jej efektem jest stale rosnąca liczba klas

kształcących techników spawalnictwa. Obecnie, w bieżącym roku szkolnym 2023/2024, realizowane jest kształcenie techników spawalnictwa w 73 średnich szkołach technicznych na terenie całego kraju.

Mgr inż. Leszek Narewski (na zdjęciu) urodził się w 1959 roku w Częstochowie. W latach 1974–1978 uczęszczał do LO im. H. Sienkiewicza w Częstochowie, do klasy o profilu sportowym, a w okresie 1978-1980 do Policealnego Studium Mechanicznego w Częstochowie

o specjalności elektroenergetyka. Studiował w Politechnice Częstochowskiej na Wydziale Budowy Maszyn, specjalność spawalnictwo (1980–1985). W latach 2002–2003 uczęszczał do Wyższej Szkoły Humanistyczno-Przyrodniczej w Sandomierzu, po skończeniu której uzyskał tytuł nauczyciela dyplomowanego. Jest wszechstronnie wykształcony, ma Certyfikat Kompetencji EWE od 1999, Auditora Wewnętrznego Systemu Zarządzania Jakością w Spawalnictwie od 2008, IWE od 2015, VT 2 od 2015, ostatnio w 2024 r. uzyskał uprawnienia Międzynarodowego Inspektora Spawalniczego IWI-C.

Po skończeniu studiów, rozpoczął pracę w 1985 roku jako inżynier spawalnik w Politechnice Częstochowskiej. Po przeprowadzce do Sandomierza w 1989 roku, rozpoczął pracę w Urzędzie Miejskim jako kierownik Wydziału GKIM i Ochrony Środowiska. W latach 1991–1998 prowadził Zakład Metalizacyjno-Spawalniczy w zakresie własnej działalności gospodarczej. Od 2000 do 2021 roku pracował jako Główny Spawalnik w takich firmach, jak: Caterpillar Poland Janów Lubelski, Metalchem Anopol, Tarkon Tarnobrzeg, Kamet Stocznia Sandomierz i Koma Stahlbau Tarnobrzeg.

Od 1985 roku zajmuje się szeroko zakrojoną działalnością szkoleniową na kursach spawalniczych w Ośrodkach Szkoleniowych w Rzeszowie, Stalowej Woli, Tarnobrzegu, Sandomierzu, Kielcach, Mielcu i Ostrowcu Świętokrzyskim. Prowadził i prowadzi szkolenia, w tym m. in.: szkolenie spawaczy i operatorów w ośrodkach szkoleniowych w Sandomierzu, Tarnobrzegu, Rzeszowie, Kielcach, Mielcu, Stalowej Woli i Janowie Lubelskim; w 1985 roku szkolenie na kursach spawania w ZDZ Katowice O. Częstochowa; od 1989 roku szkolenie czeladników w warsztatach ślusarskich, samochodowych i innych w Cechu Rzemiosł; szkolenie jako Główny Spawalnik pracowników w zakresie wdrażania systemów zarządzania jakością wg norm PN-EN 1090 i PN-EN 3834; w latach 2022-2023 r. praca w krajowym projekcie Centralnej Komisji Egzaminacyjnej jako autor zadań egzaminacyjnych do banku danych dla zawodu technik spawalnik MEC 10.

Od 2001 roku jest nauczycielem przedmiotów w zakresie mechaniki i spawalnictwa w Centrum Kształcenia Zawodowego w Tarnobrzegu. Od 2022 roku pracuje równolegle w Centrum Kształcenia Praktycznego i Doskonalenia Nauczycieli w Mielcu jako nauczyciel Kwalifikacyjnych Kursów Zawodowych dla dorosłych w specjalności technik spawalnictwa MEC 10. Stale współpracuje z TÜV NORD, TÜV SÜD, SLV, GIT Centrum Spawalnictwa w Gliwicach, UDT, SEP, Politechniką Rzeszowską i Politechniką Częstochowską. Jest autorem m. in. takich opracowań i rozwiązań, jak:

- regeneracja czopów np. do pomp i wentylatorów dużej mocy (natrysk powłok tlenkiem Al. i kompozytami ceramiczno- metalowymi dla potrzeb górnictwa), P.Cz. 1987;
- projekt „Modernizacja armatury stalowej osadnika Imhoffa” w oczyszczalni ścieków ZPOW Dwikozy k/Sandomierza;
- zaprojektowanie, wykonanie i wdrożenie centralnego filtra sprężonego powietrza dla potrzeb automatyki pneumatycznej linii produkcyjnej koncentratu owocowo-warzywnego w Zakładach Przemysłu Owocowo – Warzywnego w Dwikozach k. Sandomierza;

- „Wymiana i montaż wybranych stalowych elementów konstrukcji stałą trudno rdzewiejącą armatury i konstrukcji w oczyszczalni ścieków przemysłowych w ZPOW w Dwikozach k. Sandomierza;
- prototyp modułu sterowniczego z jonizatorem łuku z zastosowaniem wstępnej jonizacji gazu osłonowego do spawania stopów Al – LENARIS, Sandomierz 1990 rok;
- procedura przygotowania do spawania aluminiowych cystern i zbiorników po paliwach płynnych (LENARIS Sandomierz) 1991 rok;
- zaleceń produkcyjnych w celu przeciwdziałania odkształceń spawalniczych po analizie obrazów termowizyjnych – wykorzystanie w planach spawania oraz podczas konstruowania przyrządów ustawczych- Caterpillar Janów Lubelski 1999 rok;
- nadzór nad produkcją armatury dla przemysłu petrochemicznego i podzespołów do pojazdów MAN – Metalchem Annopol 2001 rok;
- nadzór nad wykonaniem konstrukcji zadaszania i przegubowych słupów nośnych w porcie lotniczym w Cork w Irlandii – Tarkon Tarnobrzeg;
- nadzór nad budową stalowych kadłubów – pontonów w Tarkon Tarnobrzeg;
- nadzór nad remontem barek rzecznych w Kamet Stocznia Sandomierz;
- nadzór nad wykonaniem stalowych konstrukcji nośnych oraz urządzeń i armatury w spalarniach, cementowniach i oczyszczalniach na rynki: niemiecki, austriacki i szwajcarski – Komastahlbau Tarnobrzeg.

Jest członkiem SIMP od 1984 roku. W 2016 roku założył w Oddziale Stalowa Wola Sekcję Spawalniczą SIMP w Tarnobrzegu, jest prezesem niniejszej Sekcji od 2016 roku. W 1996 roku otrzymał Dyplom „Podziękowanie za długoletnią owocną współpracę, duże zaangażowanie w kształceniu kursowym dorosłych z okazji jubileuszu 50-lecia ZDZ Rzeszów”.

Mgr inż. Leszek Narewski całe życie zawodowe poświęcił spawalnictwu. Wykazał się nieprzeciętnymi osiągnięciami szkoleniowymi i kompetencjami. Ten ogromny upór, żmudny i pełen determinacji wysiłek zaowocował przywróceniem kształcenia techników spawalnictwa.

Firma Fronius Polska Sp. z o.o.

W dniu 1 stycznia 2012 roku nastąpiło oficjalne rozpoczęcie działalności firmy Fronius w Polsce, której rodowód sięga 1945 roku, podalpejskiego miasteczka Pettenbach w Górnej Austrii. Firma rozpoczęła swoją działalność w dwóch jednostkach biznesowych: Perfect Welding – w spawalnictwie oraz w Perfect Charging – ładowacze akumulatorów samochodowych oraz wózków widłowych. W pierwszych miesiącach 2012 roku zostało uruchomione centrum napraw urządzeń spawalniczych. W czerwcu 2012 roku została przygotowana strefa demonstracyjna w siedzibie głównej firmy, przy ulicy Eiffela w Gliwicach. W ramach współpracy między Fronius Polska a firmą Askla, w strefie DEMO została umieszczona cela z robotem KUKA do spawania zrobotyzowanego. System jest zintegrowany z urządzeniem Fronius TPS5000. Produkty Fronius są znane z zastosowań w spawaniu zrobotyzowanym, dzięki tej celi, Fronius Polska może przeprowadzać testy oraz próby spawalnicze dla klientów z Polski.

W październiku 2013 roku odbyło się oficjalne otwarcie Oddziału Fronius Polska, na które została zaproszona Elisabeth Engelbrechtsmüller-Strauß, prezes Zarządu Fronius International. W uroczystości uczestniczył również Otto Schuster, członek Zarządu Fronius International oraz przedstawiciele jednostek biznesowych: Patrick Gojer z Perfect Charging i Verena Huber z Solar Energy.

Oficjalne otwarcie Oddziału Fronius Polska było także okazją do zaprezentowania klientom z całej Polski najnowszego urządzenia TPSi, które reprezentuje nową generację urządzeń spawalniczych.

Na zdjęciu: Oficjalne przecięcie wstęgi przez Damiana Kierstena, prezesa Fronius Polska, Elisabeth Engelbrechtsmüller-Strauß, prezesa Zarządu Fronius International oraz Otto Schuster'a, członka Zarządu Fronius International w 2013 roku.

Firma znana jest z promowania i rozwoju spawalnictwa, zarówno w kraju jak i na świecie. Może się pochwalić znaczącymi innowacjami technologicznymi i patentami. Rewolucyjny

wynalazek firmy – metoda Cold Metal Transfer (CMT) stanowi specjalny wariant procesu spawania MIG/MAG. Wraz z rozwojem, firma rozpoczęła oferowanie swoim klientom zautomatyzowanych i zrobotyzowanych systemów spawalniczych. Jednym z udanych wdrożeń jest instalacja systemu spawania wzdłużnego w 2017 roku w firmie Alstom Konstal w Chorzowie, umożliwiające spawanie dachów i ścian

wagonów. Kolejnym dużym projektem wchodzącym w skład oferowanych rozwiązań do spawania zautomatyzowanego było uruchomienie w 2019 roku systemu FOW Membranewall, przeznaczonego do napawania produkcyjnego ścian szczelnych kotła w firmie SHI FW ENERGIA FAKOP Sp. z o.o. w Sosnowcu. Rozwiązanie te zostało również zainstalowane w firmie AZZ WSI Sp. z o.o. w Radomiu w 2021 roku. Firma Fronius Polska wykorzystuje swoją siedzibę główną do organizacji seminariów oraz konferencji. Jedno ze znaczących spotkań odbyło się w dniach 14-15 listopada 2019 roku. Wspólnie z firmą IPG oraz Siecią Badawczą Łukasiewicz – Instytut Spawalnictwa, firma zorganizowała seminarium pt. „Wysokowydajne spawanie w przemyśle – przykłady wdrożeń”. Kolejne znaczące spotkanie, skierowane do producentów z branży transportu publicznego, transportu kolejowego, budowy ciągników i maszyn rolniczych, odbyło się 24 listopada 2023 roku, pt. *I Konferencja Branżowa Fronius* w Gliwicach. W miarę rozwoju na rynku krajowym otwarto drugą siedzibę firmy Fronius w 2020 roku w Gdańsku, gdzie przeprowadzane są testy i próby spawalnicze, a także szkolenia z zakresu spawalnictwa ręcznego, zautomatyzowanego oraz zrobotyzowanego. Na uwagę zasługuje prowadzona na szeroką skalę działalność dydaktyczno-szkoleniowa firmy w obszarze spawalnictwa zarówno na uczelniach, jak i w przemyśle. Warta podkreślenia jest współpraca w szkoleniu praktycznym i teoretycznym w kilku edycjach studiów podyplomowych EWE/IWE (od 2015 roku) w Politechnice Wrocławskiej, jak również szkolenia dedykowane studentom w innych uczelniach (np. na Politechnice Śląskiej). W ostatnich latach (2021–2023) firma jest współorganizatorem Sympozjum Spawalniczego we Wrocławiu, Szczecinie i Poznaniu.

Obok firmy SLV Halle GmbH, firma Fronius Polska współorganizowała konferencję *6th European Conference JOIN-TRANS 2022 „Joining and Construction of Railway Vehicles”* w Warszawie. Firma uczestniczyła w specjalnych szkoleniach, konferencjach i zawodach RoboChallenge w latach 2022, 2023 wspierających rozwój robotyzacji w Polsce, organizowanych przez Macieja Ratajczaka oraz firmę Fanuc.

Firma brała udział w *Sympozjum Katedr i Zakładów Spawalnictwa w Brennie*, organizowanego w kolejno w latach 2022, 2023 przez Polskie Towarzystwo Spawalnicze oraz Studenckie Koło Naukowe Spawalników „SWC”.

Firma uzyskała m. in. nagrody i odznaczenia, związane z ekspozycjami swoich urządzeń, w tym: medal i wyróżnienie na Targach ExpoWELDING Sosnowiec w latach 2012 i 2014, a także medal na Targach StomTool w 2022 roku w Kielcach za „*Wielofunkcyjny inteligentny system spawalniczy dla wszystkich procesów spawania i Wave500 AC/DC Multi*”

Process PRO". Warto tu wyróżnić osoby, które znane są z działań organizacyjno-rozwojowych w spawalnictwie, są nimi: Damian Kiersten, prezes oraz Piotr Trzaskowski i mgr inż. Marek Jaworowski.

Mgr inż. Waclaw Szlanta (na zdjęciu) urodził się w 1950 roku w Międzyrzeczu Wielkopolskim. W 1956 r. rodzice powrócili do rodzinnej wsi Łosie w powiecie gorlickim. Pracując w gospodarstwie rolnym rodziców, w 1967 roku ukończył zasadniczą szkołę zawodową w Gorlicach, w zawodzie ślusarza. Następnie rozpoczął edukację w Technikum Przemysłowo-Pedagogicznym w Krośnie n/W. W 1971 roku zdał maturę i uzyskał kwalifikacje technika obróbki skrawaniem – nauczyciela praktycznej nauki zawodu.

W latach 1971–1976 rozpoczął studia stacjonarnie na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Po pięciu latach uzyskał tytuł magistra inżyniera mechanika o specjalności urządzenia i technologia spawalnictwa. W 1976 roku ukończył też Podyplomowe Studium w zakresie szkolnictwa zawodowego. W swej specjalności dwukrotnie ukończył studia podyplomowe w Instytucie Spawalnictwa w Gliwicach w 1979 roku oraz w roku 2008 uzyskując kwalifikacje międzynarodowego i europejskiego inżyniera spawalnika IWE/EWE. W 2009 roku ukończył szkolenie i uzyskał uprawnienia VT1/VT2 do wizualnej kontroli złączy spawanych. W latach 1979–1986 uczestniczył w comiesięcznych Seminariach Nauki Konstrukcji na Wydziale MT Politechniki Śląskiej u prof. Janusza Dietrycha. W 2004 roku ukończył studia podyplomowe na Akademii Górniczo-Hutniczej w zakresie nauczania fizyki z astronomią, a w 2010 r. kurs grafiki inżynierskiej w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nowym Sączu. W latach 2014 i 2017/2018 ukończył szkolenie i uzyskał kwalifikacje zawodowe wz. obsługi obrabiarek sterowanych numerycznie.

Pracę zawodową rozpoczął w roku 1976 w Zakładach Sprzętu Motoryzacyjnego POLMO w Gorlicach. Przez dziesięć lat pracował jako inżynier technolog i inżynier produkcji w zakładzie wytwarzającym rocznie około 300 tysięcy poddodorowych zbiorników ciśnieniowych do układów hamulcowych pojazdów samochodowych. Był pierwszym i jedynym inżynierem spawalnikiem w tych zakładach, stosujących spawanie i zgrzewanie jako technologie wiodące, a jego praca obejmowała całość zagadnień spawalniczych zakładu, z wyjątkiem kontroli jakości. Ma na swym koncie patent oraz 26 pracowniczych wniosków wynalazczych.

W latach 1986–1990 pracował jako specjalista mechanik w Spółdzielczych Zakładach Drzewnych SPRLiA CEPELIA z siedzibą w Bieczu. Poza modernizacją parku maszynowego i jego utrzymania w pełnej sprawności produkcyjnej oraz wyposażenia narzędziowego czterech zakładów SPRLiA dokonaniem i osiągnięciem inżyniera Szlanta było zgromadzenie potrzebnego wyposażenia i uruchomienie pełnego procesu wytwarzania frezów do obróbki drewna, łącznie z wyważaniem dynamicznym.

Przez okres następnych 26 lat pracował w Zespole Szkół Zawodowych w Bieczu, rozpoczynając pracę od stanowiska technologa. Ma książeczkę spawacza oraz certyfikaty kwalifikacji spawania metodami MMA, MAG i TIG oraz cięcia plazmowego.

Następne osiemnaście lat w działalności zawodowej to okres pracy jako nauczyciel w tej samej szkole, Zespole Szkół Zawodowych w Bieczu. Uczył tu przedmiotów zawodowych, w tym: spawania i cięcia gazowego, spawania elektrycznego, konstrukcji spawanych, podstaw konstrukcji maszyn, maszynoznawstwa, rysunku technicznego, części maszyn, eksploatacji maszyn oraz fizyki.

Jest rzecznikiem szkolnictwa zawodowego oraz upowszechniania i popularyzacji wśród młodych wiedzy, w tym naukowo-technicznej.

Od 20 czerwca 1979 roku jest członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP), początkowo w Kole w Zakładach Sprzętu Motoryzacyjnego POLMO w Gorlicach, a następnie w Kole Terenowym przy Oddziale SIMP w Gorlicach. W Kole Zakładowym był czynnym animatorem działalności popularno-naukowej w środowisku technicznych pracowników zakładu. Pełnił m. in.: funkcję wiceprzewodniczącego Koła SIMP w ZSM POLMO w latach 1981–1983, był członkiem Komitetu Naukowo-Technicznego ds. Doskonalenia Kadr Technicznych Rady Wojewódzkiej NOT w Nowym Sączu.

Jest rzeczoznawcą SIMP w specjalności: spawalnictwo i łączenie nierozłączne. W 2014 roku podjął i przez kolejne cztery lata prowadził we współpracy z Zarządem Głównym SIMP starania o możliwość zapewnienia przemysłowi, w kształceniu szkolnym, średniej kadry technicznej w zakresie technologii spawalniczych. Starania dotyczyły dodania do wykazu zawodów Ministerstwa Edukacji Narodowej zawodu: technika spawalnictwa, ponieważ po reformie szkolnictwa zawodowego od września 2012 roku szkoły podległe Ministerstwu Edukacji Narodowej nie kształciły techników spawalnictwa. W 2018 roku ZG SIMP odstąpił od dalszych starań, po tym jak podjął je Zespół Szkół Techniczno-Informatycznych w Mszanie Dolnej.

Za działalność zawodową i społeczną został uhonorowany m. in.: Odznaką i tytułem „Racjonalizator Produkcji”, Srebrną Honorową Odznaką SIMP, Srebrną Odznaką NOT, Odznaką Zasłużony Działacz Kultury, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotym Medalem za Długoletnią Służbę, Dyplomem Jubileuszowym „40 lat działalności w SIMP”.

Opracowała:

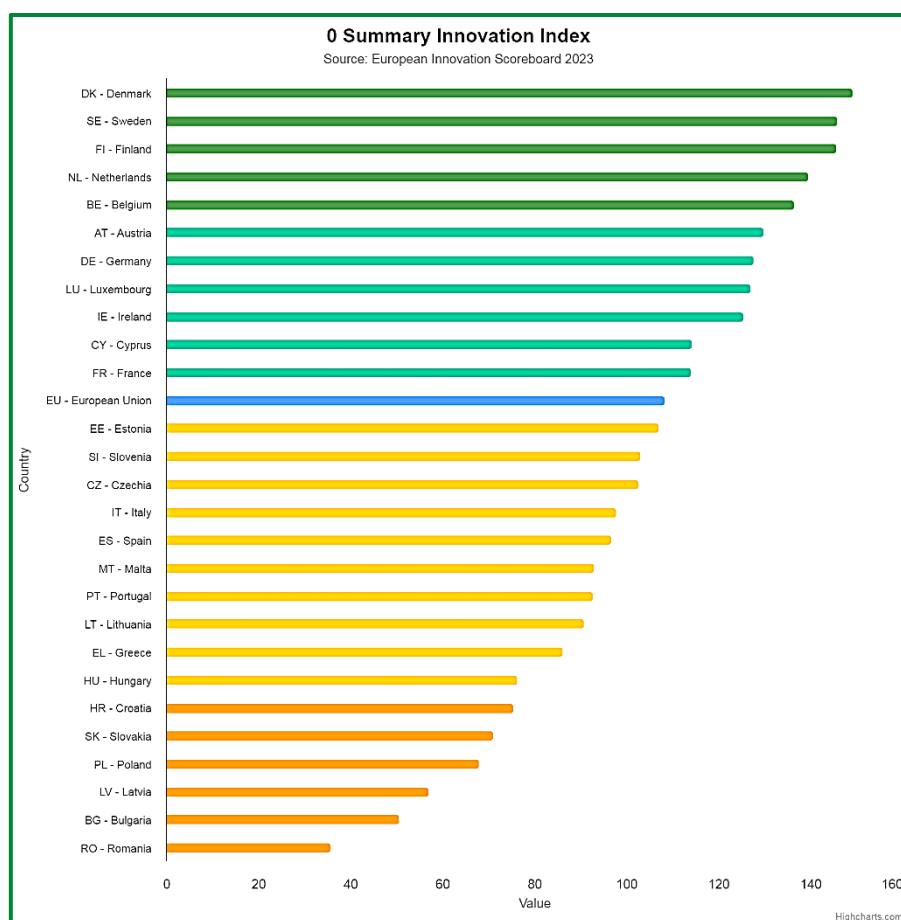
Kapituła Medalu im. inż. Stanisława Olszewskiego

Trzy istotne kroki rozwoju innowacji zapewniających dobrobyt gospodarki XXI wieku w Polsce

W materiale prezentujemy wnioski ze spotkania konsultacyjnego środowiska technicznego z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministrem Rozwoju i Technologii, które odbyło się w dniu 19 lutego 2024 roku w Warszawskim Domu Technika. W spotkaniu uczestniczył kol. Włodzimierz Adamski, członek ZG SIMP, pełniący także funkcję prezesa Stowarzyszenia "ProCAx" biorącego aktywny udział w prowadzonych konsultacjach.

Rok 2024 to okrągła rocznica przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Po prawie dwudziestu latach członkostwa i korzystaniu z funduszy unijnych, najnowszy Europejski Ranking Innowacyjności 2023 klasyfikuje Polskę dopiero na 24 miejscu wśród 27 państw UE, w najniższej rankingowo grupie kilku państw określonych jako *początkujący innowator* (kolejno Chorwacja, Słowacja, Polska, Łotwa, Bułgaria, Rumunia). Podobną pozycję w rankingu Polska zajmowała w latach 2016-2022. Daleko nam do krajów, które określane są mianem *liderów innowacji*: Szwecji, Belgii, Danii, Holandii i Finlandii. Problemem są niskie wydatki polskich przedsiębiorstw na B+R, zamówienia publiczne niewystarczająco wspierające rozwój technologii oraz edukacja w obszarze przedsiębiorczości.

Poniżej tabela przedstawiająca wyniki państw członkowskich UE (European Innovation Scoreboard 2023).

Kwestia poprawy wskaźników innowacyjności oraz praktycznego rozwoju polskiej myśli technicznej stanowi kluczowe zagadnienie dla polskiego środowiska technicznego, m.in. stowarzyszeń naukowo-technicznych, które od lat aktywnie wypowiada swoje stanowisko w bieżących zagadnieniach społecznych oraz gospodarczych związanych z rozwojem techniki i innowacji. W dniu 19 lutego 2024 roku w Warszawskim Domu Technika NOT w Warszawie odbyło się spotkanie konsultacyjne środowiska technicznego z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministrem Rozwoju i Technologii. W spotkaniu, oprócz przedstawicieli ministerstw Dariusza Wieczorka i Krzysztofa Hetmana, uczestniczył również Jerzy Buzek, eurodeputowany i były przewodniczący Parlamentu Europejskiego. Wydarzenie zorganizowane zostało przez Federację Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Konferencję Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (KRPUT), Radę Dyrektorów Jednostek Naukowych PAN oraz Polską Izbę Gospodarczą Zaawansowanych Technologii. Głównym celem konsultacji było zaprezentowanie wymagających pilnych decyzji oraz problemów polityki przemysłowej i naukowej, szczególnie z obszaru rozwoju nauk technicznych i technologii. Natomiast, drugim ważnym celem było przedłożenie propozycji dotyczących zakresu i form współpracy instytucji rządowych z reprezentowanym przez organizatorów środowiskiem. Jedno z wystąpień dotyczyło wyzwań polskiej polityki innowacyjnej. Dalej, w panelu udział wzięli naukowcy, przedsiębiorcy, doradcy oraz przedstawiciele nauki i szkolnictwa wyższego. Efektem przeprowadzonej dyskusji ma być przedstawienie memorandum w sprawie rozwiązania najważniejszych z prezentowanych problemów.

Na wyżej wymienione spotkanie konsultacyjne Polskie Stowarzyszenie Upowszechniania Komputerowych Systemów Inżynierskich "ProCax", które reprezentował dr hab. inż. Włodzimierz Adamski, prezes przygotowało do rozpatrzenia następujące propozycje:

Kontrakt branżowy i zamówienia rządowe

Kontrakt branżowy to pewnego rodzaju umowa o charakterze zobowiązania publicznego, zawierana pomiędzy rządem danego kraju, a reprezentatywnymi przedstawicielami danej branży (obejmujący m.in. katalog instrumentów wsparcia, rozwiązania legislacyjne, gwarancje dotyczące stabilności prowadzenia działalności). Przykładem takiego kontraktu jest umowa zawarta dla sektora lotniczego w Wielkiej Brytanii. Sector Deal (umowa branżowa) opiera się na silnych relacjach między sektorem lotniczym i rządem Wielkiej Brytanii, a sukces tych relacji uutorował drogę do rozwoju transakcji sektorowych w innych częściach gospodarki. Odkąd pod koniec 2010 roku rząd i branża lotnicza po raz pierwszy połączyły siły w celu utworzenia partnerstwa AGP (Aerospace Growth Partnership), zatrudnienie w przemyśle lotniczym w Wielkiej Brytanii wzrosło o **15 procent**, a eksport z tego sektora wzrósł z **18 mld GBP** w 2011 roku do ponad **34 mld GBP** rocznie w 2018 roku. Branża lotnicza, która jest obecnie warta **36 miliardów funtów rocznie** dla brytyjskiej gospodarki, zatrudnia bezpośrednio ponad **111 000** wysoko wykwalifikowanych pracowników na stanowiskach płatnych o **45 procent** powyżej średniej krajowej i rozsianych po całej Wielkiej Brytanii. Wsparcie w postaci grantów na innowacyjne badania i technologie realizowano między innymi za pośrednictwem instytucji ATI (Aerospace Technology Institute). Do roku 2026 kontrakt zobowiązuje do zainwestowania 3,9 miliarda funtów. Do tej pory przemysł i rząd brytyjski przeznaczyły za pośrednictwem **ATI po 1,3 mld funtów**, co zwiększyło od 2013 roku wartość programu na działalność badawczą o łącznej wartości **2,6 mld funtów**. ATI ocenia tę inwestycję jako przynoszącą **78 mld funtów** wartości dodanej w całej Wielkiej Brytanii. Natomiast, jeżeli chodzi o korzyści jednostkowej firmy, to na przykład roczne przychody firmy Northern Ireland Aerospace w latach 2014-2019 wzrosły o 90 procent z **1 miliarda funtów do 1,9 miliarda funtów** przy jednoczesnym wzroście zatrudnienia z **8 000 do 10 000** wykwalifikowanych pracowników.

Dla porównania w Polsce, jedna z instytucji organizująca konkursy na rzecz rozwoju innowacyjności Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (NCBR), w ciągu 15 lat wydatkowała na wsparcie prac badawczo-rozwojowych w polskich przedsiębiorstwach ok. 70 mld złotych. Niestety, do dnia dzisiejszego nie można potwierdzić, jaka była efektywność wydatkowania tak ogromnych środków.

Rozwiązanie wdrożone w Wielkiej Brytanii to przykład racjonalnego wykorzystania inwestycji w sektor wysokich technologii oraz zyskowne przełożenie na pozostałe sektory gospodarki. Kontrakt branżowy dla sektora lotniczego w Polsce również stanowiłby ogromną siłę napędową dla rozwoju polskiej gospodarki w kolejnych latach i stanowiłby wsparcie dla przedsiębiorstw branży lotniczej, gdzie dodatkowym czynnikiem niekorzystnie wpływającym na innowacyjność jest długi okres konieczny do uzyskania i utrzymania niezbędnych certyfikatów i atestów, a nie jest to uwzględniane w programach badawczych POIR, FENG. Największe szanse rozwoju Polska ma w Filarze C – nowe materiały, zaawansowane technologie wytwarzania i projektowania oraz pomimo znacznego opóźnienia w zaawansowanych technikach wytwarzania części lotniczych, oprzyrządowania z wykorzystaniem technologii przyrostowych. Można w tej technologii niejednokrotnie wytwarzać bardzo skomplikowane i lekkie części, które w technologii ubytkowej były niemożliwe do wykonania jak np. elementy bioniczne, ale także wsporniki ażurowe, które były albo bardzo trudno, albo wręcz w ogóle niemożliwe do wykonania w technologii ubytkowej. Oprócz tego można w technologii druku 3D zrobić gotowe złożenia. Konstruktor ogranicza wyłącznie wyobraźnia. Technologia *Additive Manufacturing* (AM), ma obecnie duże znaczenie w lotnictwie, a produkcja części staje się bardzo opłacalna ekonomicznie, przede wszystkim w przypadku nietypowych skomplikowanych kształtów i niewielkich ilości produkowanych elementów. Powstały już nowe materiały lotnicze o parametrach wytrzymałościowych w stosunku do ciężaru porównywalnych z tradycyjnymi stopami aluminium. Czołowi gracze, tacy jak **Boeing** i **Airbus** produkują bardzo duże

ilości części z zastosowaniem technologii Additive Manufacturing, jest to technologia przyszłościowa, nie tylko w lotnictwie.

Współpraca nauki z przemysłem

Drugi, niezmiernie ważny postulat wskazywany od lat przez Stowarzyszenie "ProCAx" dotyczy ustanowienia ściślejszej i bardziej praktycznej współpracy nauki z przemysłem, nie wykluczając istotnych elementów aktualnie pomijanych w rozwiązaniach systemowych, szczególnie jeżeli rozważyć sposób punktacji czy stosunkowo wysokie opłaty za publikacje wyników pracy naukowej. Niestety powszechne jest przekonanie, że poziom nauki uprawianej w Polsce jest niezadowalający i wymaga zdecydowanej reformy. Część naukowców w ogóle nie publikuje prac, a z tych publikowanych niestety znaczna część artykułów nie jest czytana lub cytowana, mało jest także użytecznych praktycznie patentów czy wdrożeń. Prace naukowe zbyt rzadko budzą zainteresowania gospodarki i instytucji publicznych, co także wpływa na zniechęcenie globalnych koncernów do przeniesienia do Polski swoich centrów badawczo-rozwojowych z korzystnym zapleczem finansowym. Ogromny intelektualny potencjał pozostaje niewykorzystany, a przepaść pomiędzy krajami lepiej rozwiniętymi, jeżeli chodzi o zasady i efekty współpracy na osi nauka-gospodarka, tylko się pogłębia. Nauka na świecie nie stoi w miejscu, podobnie rozwijająca się na jej bazie gospodarka. Antygospodarcza metoda punktowa oceny pracowników naukowych w czasopiśmie naukowo-technicznych wymaga niezwłocznej korekty. *Należy jak najszybciej poprawić punktację w wykazach czasopism naukowych poprzez zwiększenie punktacji czasopism naukowych mających bezpośredni wpływ na rozwój polskiej innowacyjnej gospodarki*, poniżej zamieszczono propozycje do wprowadzenia:

a) publikacje recenzowane

- Jeśli publikacja jest związana z wdrożeniem w polskiej gospodarce, ilość przyznanych punktów zostaje przemnożona razy 2.
- Dla publikacji zamieszczanych w bibliotece elektronicznej - za każdy 1000 pobrań danego artykułu dodaje się 50 punktów.

b) monografie naukowe, podręczniki akademickie

- Jeśli monografia zawiera opisane rozwiązania zastosowane w przemyśle, liczba punktów jest zwiększana dwukrotnie.
- Jeśli temat doktoratu lub habilitacji jest zgłoszony z przemysłu, liczba punktów jest zwiększana dwukrotnie.
- Za tytuł profesorski uzyskany przez pracownika nie zatrudnionego w jednostce, natomiast zatrudnionego w przemyśle przynajmniej 25 lat, liczba punktów jest zwiększana dwukrotnie.
- Za habilitację ukończoną przez pracownika nie zatrudnionego w jednostce, natomiast zatrudnionego w przemyśle przynajmniej 15 lat, liczba punktów jest zwiększana x 1.75.
- Za doktorat ukończony przez pracownika nie zatrudnionego w jednostce, natomiast zatrudnionego w przemyśle przynajmniej 10 lat, liczba punktów jest zwiększana x1.5.
- Za ukończoną pracę habilitacyjną lub doktorską z tematem otrzymanym z przemysłu uzyskuje się dodatkowe 100 punktów.
- Za ukończoną pracę dyplomową inżynierską lub magisterską z tematem otrzymanym z przemysłu uzyskuje się dodatkowe 50 punktów.

c) opatentowane wynalazki, prawa ochronne na wzory użytkowe

- Za opatentowane rozwiązanie wdrożone w przemyśle liczba punktów podlega podwojeniu.

d) jednostki naukowe, dodatkowo należy uwzględnić:

- Praktyczne wykorzystanie poza jednostką wyników badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w jednostce.

- Wdrożenia w przemyśle, prowadzonych w jednostce prac B+R (badań naukowych i prac rozwojowych).
- Ekspertyzy i opracowania naukowe przygotowane na zlecenie przedsiębiorców, organizacji gospodarczych, instytucji państwowych, samorządowych oraz zagranicznych lub międzynarodowych.

e) opłaty za publikację

- Konieczność uiszczenia opłaty za publikację wyklucza zwłaszcza emerytowanych naukowców, koszt w niektórych czasopismach, szczególnie tych wysoko punktowanych wynosi nawet kilkaset lub kilka tysięcy PLN za jedną publikację. Warto byłoby rozważyć możliwości zwolnienia ze znacznej części lub całości opłaty dla niektórych grup np. naukowców emerytowanych lub samodzielnych, nie związanych z instytucją naukową, publikacje takie mogą być bardzo wartościowe (należy pamiętać że prace przed publikacją podlegają niezależnej recenzji środowiska naukowego) i odrzucenie takiego potencjału skutkuje brakiem wdrożeń ewentualnych ciekawych rozwiązań dla polskiej gospodarki, a tym samym umocnienia pozycji kraju na arenie międzynarodowej, zarówno jako partnera naukowego, jak i gospodarczego.

f) zdecydowane zwiększenie wartości punktacji (wyrażonej procentowo lub w punktach) dla naukowych publikacji z dziedziny nauk technicznych i ścisłych, poniżej przykład ustawy dla pozostałych preferowanych dziedzin nauki.

**OBWIESZCZENIE MINISTRA EDUKACJI I NAUKI
z dnia 23 lutego 2022 roku
w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia
Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
w sprawie ewaluacji jakości działalności naukowej**

§ 12. Pkt.5. W przypadku działalności naukowej prowadzonej w ramach dyscyplin naukowych należących do dziedziny nauk *humanistycznych*, dziedziny nauk *społecznych* i dziedziny nauk *teologicznych* całkowitą wartość punktową: 1)7) monografii naukowej wynoszącą – zgodnie z przepisem ust. 2 pkt 1 – 200 pkt albo 80 pkt, zwiększa się o 50%; 2)7) redakcji naukowej monografii naukowej wynoszącą – zgodnie z przepisem ust. 3: a) pkt 1 – 100 pkt, zwiększa się o 50%, b) pkt 2 – 20 pkt, zwiększa się o 100%, c) pkt 3 – 5 pkt, zwiększa się o 100%;

Dofinansowanie działalności studenckich kół naukowych i młodzieży szkół średnich w RP

Kolejnym postulatem, który od wielu lat Stowarzyszenie „ProCAX” wskazuje jako niezwykle istotny dla faktycznego rozwoju innowacyjności w kraju, jest umożliwienie finansowania działalności studenckich kół naukowych oraz młodzieży szkół średnich. Studenci oraz uczniowie klas starszych szkół średnich, biorący czynny udział w projektach unijnych mogą, nie tylko poszerzyć swoją wiedzę, ale także zdobyć praktyczne umiejętności i kompetencje przydatne na rynku pracy.

Należy pamiętać, że obecnie start w życie zawodowe odbywa się dużo wcześniej niż jeszcze kilkanaście czy kilkadziesiąt lat temu, ścieżka kariery jest szybsza, bardziej dynamiczna i zróżnicowana, dlatego konieczne jest umożliwienie zdobycia doświadczenia praktycznego młodych uczniów i studentów (przyszłych pracowników, pracodawców lub naukowców), w taki sposób, aby na jak najwcześniejszym etapie ich drogi zawodowej rozwijać kompetencje przyszłości, szczególnie kreatywność. Na ścieżce tego rozwoju nie powinno być blokady w postaci ograniczenia dostępu do finansowania projektów naukowo-badawczych, są to projekty na mniejszą skalę niż projekty wdrażane zazwyczaj przez duże przedsiębiorstwa czy konsorcja, jednak nie można umniejszać ich znaczenia dla polskiej gospodarki przyszłości,

w dłuższej perspektywie jest to w interesie rozwoju gospodarczego kraju poprzez wdrażanie innowacyjnych rozwiązań.

Szczególnie ważny jest udział studentów w konkursach wewnętrznych i zewnętrznych oraz zgłaszanie projektów realizowanych przez Studenckie Koła Naukowe na konkursy organizowane przez fundacje, przedsiębiorstwa, banki i inne instytucje (*ośrodki akademickie, instytucje naukowo-badawcze*). Udział w tego rodzaju konkursach wymaga stosownych środków finansowych potrzebnych na realizację projektu jak np. wykonanie prototypu, drona, bolidu itp., wniesienie opłaty konkursowej, a także pokrycie kosztów delegacji, które nie są małe i najczęściej w przypadku niemożności znalezienia źródeł finansowania (np. sponsorzy) stanowią podstawowe kryterium decyzyjne o braku przystąpienia do konkursu, nawet jeżeli zagadnienie stanowiące przedmiot danego konkursu byłoby dobrze znane wnioskodawcom i istnieją duże szanse na godne zaprezentowanie swoich prac wśród innych uczestników.

Propozycja zakłada, że wybrane ministerstwo będzie ogłaszać konkursy na projekty realizowane przez studenckie koła naukowe w kraju. Wartość projektów powinna wynosić od 50 000,00 do 500 000,00 złotych. Kwota przeznaczona na ten program na początku powinna wynosić 150 000 000,00 złotych.

Studenckie koła naukowe to ważny obszar realizacji misji szkoły wyższej i istotny element kształtowania sylwetki absolwenta, przyszłego pracownika posiadającego specjalistyczną wiedzę, z umiejętnością korzystania z różnorodnych zasobów *inżyniera*. Mówiąc tu o inżynierze, mamy na myśli osobę, która potrafi świadomie poruszać się po obszarach wiedzy i kreatywnie wykorzystywać jej dorobek, w sposób naturalny odczuwa potrzebę ciągłego doskonalenia się i rozwoju. Co więcej, w warunkach błyskawicznych zmian technologicznych przekłada się to na możliwość lepszego przygotowania młodego, przedsiębiorczego pracownika. W ten sposób, pracodawca zyskuje pracownika o wysokich kwalifikacjach zawodowych i kompetencjach miękkich. Również czynniki te, mają wpływ na płynny start i bezproblemowe utrzymanie się inżyniera na rynku pracy, co jest kluczowe dla rozwoju oraz utrzymania odpowiedniego poziomu innowacyjności polskiej gospodarki. Ponadto, to wartościowa inwestycja, która zwróci się z nawiązką już w perspektywie kilkunastu lat, co jest istotne również ze względu na stały wzrost współczynnika starzejącego się społeczeństwa europejskiego.

Podsumowanie

Każdy z powyżej przedstawianych postulatów jest niezależny i może być rozpatrywany osobno, jednakże niezaprzeczalnie wszystkie mają jedną główną cechę wspólną: od decyzji o ich wdrożeniu i sposobie realizacji zależy realnie przyszłość rozwoju polskiej myśli technicznej, wdrożenia polskich idei naukowych oraz promocji osiągnięć naukowo-gospodarczych kraju w Europie i na świecie, czyli sposób rozwiązania sytuacji ma istotny wpływ na przyszłość Polski, jej rozwój oraz obecność na innowacyjnej mapie świata.

Opracowali:

dr hab. inż. Włodzimierz Adamski, członek ZG SIMP
dr inż. Maja Adamska-Szatko, członek Koła SIMP przy PZL-WSK Mielec

30-lecie działalności Korporacji Poligrafów Poznańskich SIMP

W dniu 24 lutego 2024 roku w Zamku Królewskim w Rydzynie odbyła się konferencja związana z 30-leciem działalności Korporacji Poligrafów Poznańskich SIMP.

Wśród zaproszonych gości mieliśmy zaszczyt powitać prof. dr hab. inż. Tomasza Chmielewskiego, prezesa SIMP i jednocześnie dziekana Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Warszawskiej; inż. Jacka Mańczaka, prezesa Oddziału SIMP w Poznaniu w towarzystwie małżonki; inż. Cecylię Kolanowską-Majntas, dyrektor Ośrodka Doskonalenia Zawodowego SIMP w Poznaniu; inż. Andrzeja Shaefera, prezesa Sekcji Poligrafów SIMP, inż. Radosława Barawęsa reprezentującego Drukarnię POZKAL, od lat zaprzyjaźnioną z naszą organizacją. Wśród naszych gości znalazły się również przedstawicielki Zespołu Szkół Zawodowych Nr 6 im. Joachima Lelewela w Poznaniu:

mgr Aleksandra Warkocka, dyrektor i mgr Anna Fołtyńska, wicedyrektor szkoły. Polską Izbę Druku reprezentowały mgr Małgorzata Olszewska-Nowicka, dyrektor i mgr Agnieszka Mysiorek, koordynator biura PID, które to w swoim panelowym wystąpieniu przybliżyły zebranych działalność PID oraz omówiły zakres prac nad *X edycją Raportu o poligrafii polskiej*, będącego na etapie opracowania. Dr Janusz Cymanek, przesłał nam życzenia, które w trakcie powitania gości odczytała mgr Lidia Matuszak, prezes KPP. Na spotkaniu obecni byli nasi sympatycy, już od 30. lat uczestnicy spotkań poligrafów inż. Zbigniew Weber oraz inż. Ryszard Chodyna, który w panelu dla gości przypomniał nam swój udział w konferencjach POLICON, organizowanych wielokrotnie w Zamku Królewskim w Rydzynie przez Korporację Poligrafów Poznańskich SIMP.

Uroczystość otworzyła mgr Lidia Matuszak, prezes Stowarzyszenia KPP, która w kilku słowach przypomniała historię Korporacji Poligrafów Poznańskich. Następnie, koledzy Tomasz Chmielewski, prezes SIMP i Jacek Mańczak, prezes Oddziału SIMP w Poznaniu, w asyście koleżanek Anny Waszak i Lidii Matuszak przekazali pamiątkowe tabliczki za wkład w rozwój Korporacji, kol. kol. Hannie Bartczak, Włodzimierzowi Frąckowiakowi i Franciszkowi Gapińskiemu, którzy to państwo stanowili, u boku kol. Janusza Ignaszczaka, założyciela i prezesa KPP, pierwszy po 1994 roku Zarząd Korporacji Poligrafów Poznańskich. Okolicznościowe dyplomy zostały przyznane również inż. Mirosławowi Czubińskiemu, kol. Bogusławowi Frasunkiewiczowi oraz koledze Edwardowi Grześkowiakowi, który zasłużył się szczególnie w przygotowaniu „JEDNODNIÓWKI POLIGRAFICZNEJ” oraz przedstawił nam historię poligrafii na ziemiach wielkopolskich od 1956 roku. Dalej, prof. dr hab. inż. Małgorzata Jakubowska, w swoim referacie pt. „Elektronika drukowana wytwarzana metodami

nowoczesnej poligrafii” opowiedziała o możliwościach współpracy branży poligraficznej z Wydziałem Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej.

Po przerwie kawowej, nasi koledzy, przyjaciele i goście podzielili się swoimi wspomnieniami z okresu 30-letniej współpracy z naszą Korporacją. Otrzymaliśmy mnóstwo ciepłych słów i gratulacji za historię oraz wsparcie na kolejne lata działalności. Bardzo ciekawy wykład na temat cieków wodnych w krajobrazie wielkopolskim wygłosił prof. dr hab. Przemysław Biskupski z Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej. Na zakończenie, nasz nieoceniony kol. Zbigniew Szukalski, dyrektor Zamku Królewskiego w Rydzynie przedstawił dzieje królewskiego rodu Leszczyńskich oraz zaprosił wszystkich gości do zwiedzenia zamku w swojej asyście, opowiadając dalej historię kolejno odwiedzanych sal.

I ja tam byłam, miód i wino piłam... .

W imieniu Zarządu Korporacji Poligrafów Poznańskich SIMP dziękujemy WSZYSTKIM za uczestnictwo.

Opracowała:
mgr Lidia Matuszak
Prezes KPP SIMP

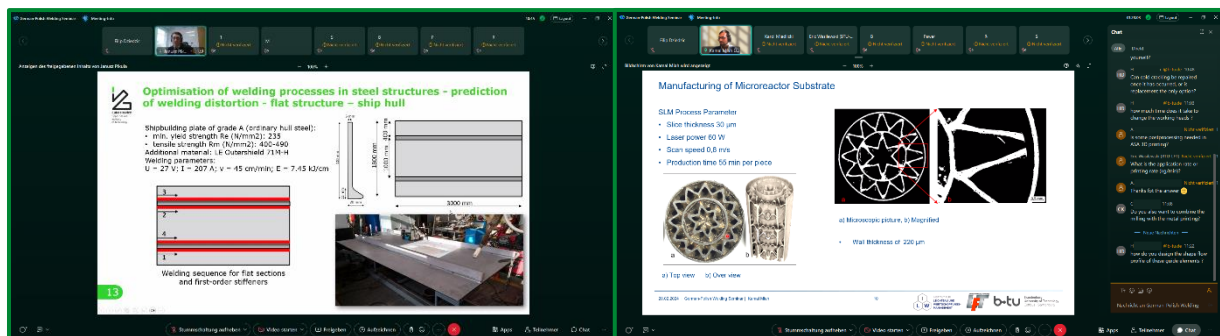
Niemiecko-Polskie Webinarium Spawalnicze – relacja z Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp.

Współpraca z ILW B-TU Cottbus-Senftenberg

Międzynarodowa współpraca Oddziału SIMP w Gorzowie Wielkopolskim z wydziałami Brandenburg University of Technology (B-TU) rozpoczęła się w 2018 roku. Wtedy też, z ówczesną Katedrą Leichtbau mit Strukturierten Werkstoffen zorganizowano „Niemiecko-polskie forum naukowe na temat technologicznego wzmocnienia regionu przygranicznego poprzez wymianę wyników badawczych w obszarze nowatorskich technologii materiałowych i produkcyjnych” przy wsparciu Funduszu Małych Projektów Unii Europejskiej. Kolejnym wspólnym przedsięwzięciem była seria warsztatów nt. „Przelamywania granic za pomocą technologii o kluczowym znaczeniu – Zrównoważony rozwój transgranicznej sieci kompetencji w zakresie transferu wiedzy i technologii w dziedzinie budowy lekkich konstrukcji zorientowanej na zastosowania w praktyce”, w ramach programu współpracy INTERREG V A współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Kontynuując współpracę, Oddział SIMP w Gorzowie Wlkp. podejmuje kolejne wspólne inicjatywy razem z Institute of Lightweight Design and Value-added Management (ILW).

Webinarium spawalnicze w obszarze przygranicznym

Z inicjatywy Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp., w grudniu ubiegłego roku rozpoczęto przygotowania do niemiecko-polskiego webinarium spawalniczego. Jako platformę spotkania użyto aplikacji Webex udostępnionej przez B-TU. Zastosowanie formuły online umożliwiło uczestnictwo zainteresowanym nie tylko z obszaru przygranicznego. Wydarzenie odbyło się 20. lutego w języku angielskim, a poprowadził je kol. Filip Dzedzic, członek zarządu Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp. Swoje wystąpienia zaprezentowali przedstawiciele Sieci Badawczej Łukasiewicz, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego oraz pracownicy B-TU.

Prezentacja dotycząca optymalizacji procesów spawalniczych w procesie symulacji

Prezentacja dotycząca wytwarzania mikroreaktora w procesie wytwarzania przyrostowego. Po prawej pytania od uczestników

Prelegenci z Polski i Niemiec przedstawili tematy z obszaru symulacji, wytwarzania przyrostowego metali oraz badań materiałowych.

Program wydarzenia obejmował referaty w języku angielskim. Zaprezentowano następujące tematy:

- SIMULATION: Application of numerical simulation in the optimisation of the welding process, *Janusz Piłkuła, Łukasiewicz – GIT Center of Welding*; Enhancing Laser Beam Welding Quality – Simulation based Strategies to Reduce Distortion and Cold Cracking, *Eric Wasilewski, BTU Cottbus-Senftenberg Department Joining and Welding Technology*

- ADDITIVE MANUFACTURING: Cooperation between science and industry – Design of a 3D printer for metal using an industrial robot, *Karol Miądlicki, West Pomeranian University of Technology – Faculty of Mechanical Eng. And Mechatronics*; Additive manufacturing of optimized microreactors and heat exchangers to increase energy efficiency, *Kamal Miah, BTU Cottbus–Senftenberg – Department Joining and Welding Technology*; Electron beam wire-feed additive manufacturing, *Piotr Śliwiński, Łukasiewicz – GIT Center of Welding*;
- TESTING: Research and development infrastructure of the West Pomeranian University of Technology in Szczecin for the metal industry in the development and modernization of the welded construction sector, *Sławomir Krajewski, West Pomeranian University of Technology – Faculty of Mechanical Eng. And Mechatronics*.

Podsumowanie udanej realizacji z perspektywą na dalsze wydarzenia

W wydarzeniu uczestniczyło prawie 100 osób. Wystąpienia prelegentów wzbudzały zainteresowanie audytorium, dzięki czemu na czacie pojawiało się wiele pytań, na które występujący z chęcią odpowiadali. W ankiecie ewaluacyjnej wzięło udział 40 osób. Średnia ocena polsko-niemieckiego przedsięwzięcia to 4.63/5. Ponieważ wydarzenie cieszyło się dużym zainteresowaniem, planujemy wspólnie z ILW kontynuować tę inicjatywę oraz zorganizować kolejne wydarzenie w drugiej połowie bieżącego roku.

Na zakończenie pragniemy podziękować prelegentom oraz uczestnikom za aktywny udział oraz zaangażowanie. Dzięki Wam chcemy i będziemy wspierać oraz tworzyć polsko-niemieckie przedsięwzięcia naukowo-techniczne na rzecz rozwoju oraz wymiany wiedzy i doświadczenia.

Opracował:
inż. Filip Dziedzic
Skarbnik O/ SIMP w Gorzowie Wlkp.

XIV Seminarium Spawania Metali „Wymagania, badania i nowe technologie” – relacja z Oddziału SIMP w Pile

W dniu 14 marca br. mieliśmy możliwość uczestniczyć w *Seminarium Spawania Metali - Wymagania, badania i nowe technologie*, którego głównymi organizatorami byli m.in. Oddział SIMP w Pile, Oddziałowa Sekcja Spawalnicza SIMP, Koło SIMP przy ANS w Pile, Katedra Inżynierii Mechanicznej Akademii Nauk Stosowanych im. Stanisława Staszica w Pile oraz Rada Regionalna FSNT NOT. Tradycyjnie, XIV edycja tego wydarzenia odbyła się w jednej z sal Akademii Nauk Stosowanych im. Stanisława Staszica w Pile.

Seminarium było okazją do skorzystania z wiedzy praktyków, którzy w swoich wystąpieniach przedstawili, nie tylko nowatorskie metody spawania metali, ale także prowadzone badania oraz system jakości w spawalnictwie.

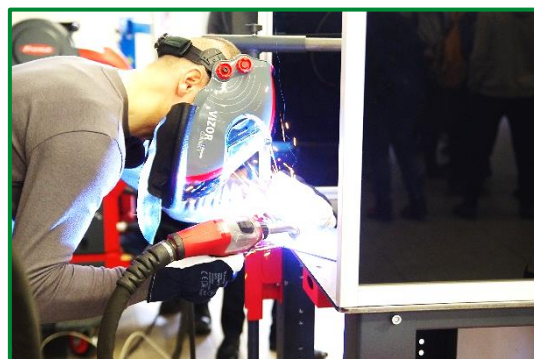
Pierwsza część seminarium była ukierunkowana na uczniów szkół średnich z okolicznych placówek dydaktycznych związanych z tą tematyką oraz studentów naszej Uczelni, którzy mogli zapoznać się z nowymi materiałami oraz technikami spawalniczymi. *Na zdjęciu widok na salę z uczestnikami seminarium.*

Kolejne części spotkania, druga i trzecia, przeznaczone były dla słuchaczy zainteresowanych

branżą spawalniczą. Na początku, upamiętniono Kolegę śp. mgr inż. Bolesława Kosowicza, jednego z twórców organizowanego seminarium, regionalnego spawalnika oraz prezesa Oddziału SIMP w Pile (w kadencji 2018-2022). Następnie, rozpoczęły się wykłady poszczególnych firm, a mianowicie:

- „*Wymagania jakości dla złączy spawanych: nowe wydanie normy EN ISO 5817: 2023; zalecenia do określania poziomów jakości dla złączy wykonywanych wiązką promieniowania laserowego, EN ISO13919*” – zaprezentował mgr inż. Marek Kołodziej (IWE), SLV GSI Polska Sp. z o.o. Zabrze;
- „*Zastosowanie technologii laserowych do łączenia stali nierdzewnych*” – przedstawili dr inż. Michał Urbańczyk (IWE), dr inż. Katarzyna Hyc-Dadak (IWE, IWI), Sieć Badawcza Łukasiewicz - Górnośląski Instytut Technologiczny, Gliwice;
- „*WeldCube Navigator – Logiczne i proste wskazówki, aby uwolnić swój potencjał spawalniczy*” – zreferował inż. Patryk Bydlowski, Fornicus Polska Sp. z o. o., Gliwice;
- „*Obniżenie kosztów produkcji przez zastosowanie drutu metalicznego*” – omówił mgr inż. Marek Jaworowski (IWE), Lincoln Electric Sp. z o. o., Bielawa;
- „*Nowoczesne metody badania ubytków korozyjnych w spawalnictwie*” – zaprezentował mgr inż. Andrzej Wójtowicz (IWE), Sieć Badawcza Łukasiewicz - Górnośląski Instytut Technologiczny, Gliwice;
- „*Wodór jako składnik mieszanin gazów osłonowych w procesach spawania*” – przedstawiła mgr inż. Żaneta Dworakowska (IWE), Messer Polska Sp. z o.o., CHORZÓW

Po wykładach przeszliśmy do części praktycznej spotkania, a mianowicie do prezentacji i pokazów sprzętu oraz akcesoriów następujących firm spawalniczych: ABICOR BINZEL, TECHNIKA SPAWALNICZA, RYWAL-RHC, THERMACUT- POLAND, LINCOLN ELECTRIC, WROKLECH, MESSER POLSKA, FRONIUS, TERMETAL PIŁA, WELD SYSTEM COMPLEX I OPTREL.

Wielkie podziękowania kierujemy do wszystkich organizatorów i firm, którzy swoim zaangażowaniem przyczynili się do zorganizowania tego ważnego dla naszego środowiska wydarzenia oraz do uczestników za ich czynny udział w Seminarium.

***Opracował:
Łukasz Fornal
Prezes Oddziału SIMP w Pile***

Konferencja pt. „Elbląscy inżynierowie - ich wkład w kształtowanie przyszłości miasta i regionu” – relacja z Oddziału SIMP w Elblągu

Druga edycja konferencji realizowanej w Elblągu z okazji tegorocznego Światowego Dnia Inżyniera poświęcona była tematyce zawartej w tytule konferencji „*Elbląscy inżynierowie - ich wkład w kształtowanie przyszłości miasta i regionu*”.

Na zdjęciu uczestnicy konferencji

W odnowionym budynku Akademii Nauk Stosowanych w Elblągu, w dniu 2 marca 2024 roku, w auli głównej zebrali się reprezentanci środowisk inżynierskich Elbląga, aby wysłuchać uwzględnionych w programie ciekawych technicznych prezentacji oraz dyskusji. W ławach, pośród słuchaczy zasiedli m. in. studenci inżynierskich kierunków Akademii Nauk Stosowanych i uczniowie ostatniej klasy Technikum Elektrycznego, członkowie SEP. Konferencja została zorganizowana przez Radę Regionalną Federacji Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT oraz Akademię Nauk Stosowanych w Elblągu oraz otrzymała dofinansowanie od Samorządu miasta Elbląga. Konferencję objęli patronatem honorowym: Ewa Mańkiewicz-Cudny, prezes FSNT NOT; prof. Jarosław Niedojadło, rektor Akademii Nauk Stosowanych w Elblągu, wiceprezes Oddziału SIMP w Elblągu oraz mgr inż. Witold Wróblewski, prezydent miasta Elbląga. W spotkaniu uczestniczył kol. Nestor Kantor, prezes Oddziału SIMP w Elblągu, wiceprezes RR FSNT NOT, współorganizator spotkania.

Na początku spotkania, obecny na konferencji prof. dr hab. inż. Stefan Góralczyk, wiceprezes FSNT NOT w Warszawie odczytał przesłanie Prezes FSNT NOT. Przybyłych gości powitali: prof. Jarosław Niedojadło, rektor ANS, mgr inż. Witold Wróblewski, prezydent miasta Elbląga oraz mgr inż. Krzysztof Piotrowski, przewodniczący Rady Regionalnej FSNT NOT w Elblągu, który otworzył obrady. Konferencję, w duecie, prowadzili mgr inż. Zbigniew Lange, członek SEP i inż. Dominika Rodziewicz, absolwentka ANS (w roku 2023).

W swoim wystąpieniu Prezydent Elbląga podkreślił rolę inżynierów w rozwoju miasta i jego infrastruktury technicznej.

Na wniosek Rady Regionalnej FSNT NOT Kapituła Honorowego Wyróżnienia „Za usługi dla Elbląga” i Medalu „Bene Merentibus” przyznała pięciu inżynierom to wyróżnienie.

Otrzymali je: inż. Elżbieta Bukowska – PZITB; mgr inż. Daniel Lewandowski - GE, dokumentalista i historyk techniki; prof. Jarosław Niedojadło - rektor ANS, członek O/SIMP w Elblągu i członek PZITB; inż. Dariusz Wołukanis - wiceprezes Oddziału Elbląskiego SEP; mgr inż. Zbigniew Lange - inicjator Konferencji, członek SEP i Akademii Inżynierskiej w Polsce.

Zarząd Główny FSNT NOT przyznał działaczom Odznaki Honorowe NOT, które otrzymali: Srebrną: prof. Jarosław Niedojadło, mgr inż. Mieczysław Domińczak (PZITB), mgr inż. Adam Sokołowski (SEP) i inż. Zbigniew Szaduro (SEP); diamentową otrzymał mgr inż. Zbigniew Lange, b. prezes Rady Wojewódzkiej FSNT NOT w Elblągu, założyciel Elbląskiego Oddziału SEP, b. wiceprezes ZG FSNT NOT.

Prof. dr hab. inż. Stefan Góralczyk podkreślił twórczą rolę inżynierów zrzeszonych w FSNT NOT i nie tylko, w rozbudowie miast i przemysłu, zwracając uwagę na zrównoważony ich rozwój. Zaakcentował również rolę integracyjną jaką spełniają konferencje organizowane z okazji Światowego Dnia Inżyniera oraz genezę tego wydarzenia.

Dr inż. Adam Zapalski, prezes honorowy Oddziału STOP w Elblągu omówił opracowany przez zespół redakcyjny, pod Jego kierownictwem, powołany przez RR FSNT NOT, wydany w książkowej formie materiał zawierający „Notki biograficzne inżynierów Elbląga z lat 1945-2023”. Wydawnictwo powstało w wyniku przygotowań do pierwszej, ubiegłorocznej konferencji organizowanej z okazji Światowego Dnia Inżyniera, której głównym celem było wykonanie kwerendy inżynierów pracujących w Elblągu lub pochodzących z tego miasta w ww. okresie czasowym. Inicjatorem tego przedsięwzięcia był mgr inż. Zbigniew Lange, prezes Środowiskowego Koła SEP w Elblągu. Opracowanie, w nakładzie 300 szt., wydane dzięki miastu Elbląg, zawiera wykaz nazwisk i notek biograficznych kilkuset inżynierów, a także informacje o działalności Rady Regionalnej, dawniej Rady Wojewódzkiej FSNT NOT w Elblągu i działających w niej stowarzyszeń naukowo-technicznych. Będzie ono uzupełniane i wydawniczo udoskonalane, a następnie złożone w RR FSNT NOT, Urzędzie Miasta i Miejskiej Bibliotece, jako wyraz pamięci o pracy Elbląskich Inżynierów.

Prezesi Oddziałów Stowarzyszeń zaprezentowali swoje stowarzyszenia i osiągnięcia działających w nich inżynierów.

Mgr inż. Andrzej Sawicki, prezes Oddziału Elbląskiego SEP przedstawił aktywną działalność największego Oddziału w RR FSNT NOT., mgr inż. Janusz Nowak, wiceprezes Warmińsko-Mazurskiej Izby Inżynierów Budownictwa omówił zakres zadań Izby i jej członków działających w Elblągu.

Mgr inż. Nestor Kantor, prezes Oddziału SIMP wraz z mgr. inż. Bogusławem Marci-

niakiem, Honorowym Prezesem O/SIMP w Elblągu, prof. Zbigniewem Walczakiem, członkiem O/SIMP w Elblągu, uhonorowali młodego inżyniera Adriana Marka Kamińskiego z ANS w Elblągu, wyróżnionego w Ogólnopolskim Konkursie na najlepszą pracę dyplomową o profilu mechanicznym wykonaną i obronioną w krajowej wyższej szkole technicznej – rok. akad. 2022/2023. *Na zdjęciu od prawej: mgr inż. Nestor Kantor, prezes Oddziału SIMP w Elblągu; prof. dr hab. inż. Zbigniew Walczak, promotor pracy, ANS w Elblągu - Instytut Politechniczny; mgr inż. Adrian Kamiński, absolwent ANS w Elblągu.*

W swoim wystąpieniu kol. Nestor Kantor, prezes Oddziału SIMP w Elblągu (*na zdjęciu*) zaprezentował pokrótce historię powstania Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich w 1926 roku, jego

współzałożyciela i pierwszego przewodniczącego SIMP prof. inż. Henryka Mierzejewskiego. Przytoczył modne wówczas hasła, takie jak: „Wszyscy mechanicy do SIMP” czy „Inżynierami polskimi jesteśmy! Miejsce nasze jest więc w SIMP”. podkreślając, że dawny ich wydźwięk niewiele stracił na aktualności, gdyż dzisiaj waga SIMP jest również istotna.

Przedstawił władze krajowe SIMP. Mówił o różnych imprezach naukowo-technicznych organizowanych w skali kraju, wymieniając ważne wydarzenia organizowane przez Zarząd Główny SIMP jakim są konkursy, prestiżowe wyróżnienia oraz Dzień Mechanika. Wspomniał również o wydawnictwach SIMP, prowadzonej działalności rzeczoznawczej, pracach Energetycznych Komisji Kwalifikacyjnych. Mówił o szeroko rozumianej działalności integracyjnej w Oddziale, realizowanej poprzez udział członków SIMP w wycieczkach technicznych (przytoczył przykład ostatniej wycieczki, która zapewniła zwiedzanie i zapoznanie się z nowymi technologiami wdrożonymi w Browarze Elbląskim), także w imprezach sportowo- rekreacyjnych typu turnieje w kręgle, golfowe oraz spotkania noworoczne, wigilijne, jak również tzw. „spotkania z ciekawym człowiekiem”. Podczas tego typu spotkań członkowie SIMP mają okazję do wymiany swoich doświadczeń zarówno na podłożu zawodowym jak i własnym „życiowym”, które są niezwykle cenne w szczególności dla młodych inżynierów. Podkreślił, że udział w konkursach SIMP organizowanych przez Zarząd Główny SIMP, organizacja jubileuszy Stowarzyszenia (przytoczył ostatni obchodzony Jubileusz 75-lecia SIMP na Ziemi Elbląskiej), jak również czynne uczestnictwo w konferencjach i sympozjach naukowo-technicznych dopełniają zakres działalności Oddziału SIMP w Elblągu.

Mgr inż. Dariusz Urbański z PZITB przedstawił informację o ostatnim zebraniu sprawozdawczo-wyborczym Oddziału, w wyniku którego prezesem Oddziału została koleżanka mgr inż. Paulina Poręba. Następnie, w swojej prezentacji przedstawił nowoczesne rozwiązania konstrukcji budowlanych, które zastosował prowadząc przebudowę budynku głównego Akademii w Elblągu.

Połączenie historii i przyszłości techniki na bazie biura konstrukcyjnego Zamechu, w tym ewolucji wykorzystania przyrządów obliczeniowych przedstawił mgr inż. Daniel Lewandowski, a w nowoczesnej prezentacji na temat wykorzystania sztucznej inteligencji w projektowaniu i zarządzaniu przedstawił mgr Robert Izdebski, wiceprezes Zarządu IBPM z Warszawy.

Prezentacja pt. „BlueBox AI - automatyczny doradca techniczny” pokazała ogromne możliwości wykorzystania sztucznej inteligencji w projektowaniu w technice i wzbudziła duże zainteresowanie słuchaczy.

Mgr Magdalena Dzida, dyrektor ds. technicznych Elbląskiego PWiK przedstawiła działanie zmodernizowanej w ubiegłym roku oczyszczalni ścieków w Elblągu. Nowoczesne technologie oczyszczania mechanicznego i naturalnego gwarantują miastu odprowadzanie ścieków bez zagrożenia dla środowiska naturalnego.

Ożywiającą całą konferencję był dyskusyjny okrągły stół - „Synergia pokoleń - inżynierowie dla Elbląga”. Przy stole zasiedli studenci kierunków inżynierskich Akademii, inżynierowie, ubiegłorocznicy absolwenci ANS oraz inżynierowie z dłuższym stażem pracy. Prowadząca dyskusję inż. Dominika Rodziewicz, absolwentka Akademii Instytutu Informatyki

Stosowanej, w ciekawy sposób wydobywała wątki dyskusyjne łączące problemy nurtujące młodych inżynierów z przedsiębiorcami, którzy ich zatrudniają. Duży nacisk położono na warunki, które mogą przyczynić się do pozostawania młodej kadry inżynierskiej w Elblągu. To oczywiście nowoczesne miejsca pracy i dobre zarobki. Warunki te powinny zapewniać władze miasta kierując odpowiednio rozwojem miasta i stymulując przedsiębiorczość. Mgr Arkadiusz Kosecki, dyrektor Elbląskiego Parku Technologicznego przedstawił duże możliwości pomocy, jakie posiada EPT, w zakładaniu i prowadzeniu młodych firm na terenie Elbląga.

Konferencja mogła odbyć się dzięki zaangażowaniu wielu osób, w szczególności prof. Jerzego Buriaka, prorektora ds. kształcenia w Akademii, który po raz drugi zaangażował się w organizację wydarzenia.

Na zakończenie, prowadzący konferencję Zbigniew Lange zaproponował organizację kolejnej edycji w przyszłym 2025 roku, z okazji Światowego Dnia Inżyniera, a także, w nawiązaniu do dawnej tradycji kulturalnej elbląskiej inteligencji technicznej, organizację przed konferencyjnego, karnawałowego, integracyjnego balu inżynierskiego, w znanym elbląskim zespole rekreacyjno-hotelowym „Młyn”, który został odrestaurowany przez elbląskiego inżyniera, obecnego właściciela Stefana Kotowskiego. Odbudowany przez inżyniera Kotowskiego zabytkowy zespół obiektów dawnego Młyna Wodnego, można rzec osobliwego zabytku techniki, wraz z odrestaurowaną Elbląską Starówką, stanowią dzisiaj nowe perełki dawnego Elbląga.

Opracował:
mgr inż. Nestor Kantor
Prezes O/SIMP w Elblągu

Z działalności Oddziału SIMP w Kaliszu - relacja z wyjazdowych zebrań członków Zarządu Oddziału SIMP w Kaliszu

Prezydium Oddziału Kaliskiego SIMP w pierwszym kwartale każdego roku, w ramach działalności stowarzyszeniowej organizuje wyjazdowe zebranie dla członków Zarządu i działającej przy Oddziale Komisji Kwalifikacyjnej.

W ubiegłym 2023 roku, posiedzenie to odbywało się w środkowej części województwa dolnośląskiego w Legnicy. Pierwszym przystankiem w drodze do Legnicy była wioska Legnickie Pola, a w języku polskim Dobre Pola, historyczne miejsce, które przywołuje wspomnienie o najeździe mongolskim i klęsce wojsk chrześcijańskich wraz ze śmiercią przywódców z Henrykiem II Pobożnym.

Posiedzenie członków Zarządu i Komisji Kwalifikacyjnej Oddziału SIMP w Kaliszu w 2023 roku

Zwiedziliśmy dawny kościół pw. Świętej Trójcy, obecnie muzeum poświęcone tej wojnie oraz zespół klasztorny z kościołem pw. Św. Jądwigi. Zakwaterowanie było zapewnione w hotelu Gwarna w Legnicy. Po obiedzie przyszedł czas na posiedzenie członków Zarządu Oddziału i Komisji Kwalifikacyjnej. Podczas spotkania, zgodnie z programem, omówiono realizację planu pracy oraz preliminarza budżetowego za 2022, wysłuchano sprawozdania Komisji Rewizyjnej, a następnie przedstawiono plany pracy Prezydium, kół i sekcji oraz związane z tym preliminarz na rok 2023, uwzględniający szacowany plan pracy komisji. Powyższe punkty programu zebrania zostały zatwierdzone jednogłośnie, a w ramach dyskusji i wolnych wniosków uzupełniono o dodatkowe zadania dla Prezydium. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że Zarząd jednogłośnie przyjął propozycję zakupu cegielki wydawanej przez fundację Zamku Królewskiego w Rydzynie wspierając w ten sposób działalność Zamku, jako naszego „wspólnego dzieła”. Na tym zebraniu zakończono.

Na zdjęciu: uczestnicy wycieczki na moście w Görlitz

W drugim dniu, uczestnicy wyjazdu mieli okazję zwiedzić okoliczne miasta, w tym Bolesławiec, Zgorzelec oraz najbogatszą gminę Bogatynia z Kopalnią Węgla Brunatnego i Elektrownią Turów. Zapoznaliśmy się z istotą domów przysłupowych. Nie obyło się również bez wizyty u naszych zachodnich sąsiadów, gdzie mieliśmy okazję w ramach spaceru przez most w Zgorzelcu odwiedzić sąsiadujące niemieckie miasteczko Görlitz, z ciekawą architekturą i historią.

utworzenie Legnicko-Głogowskiego Okręgu Miedziowego. Był to ostatni etap w naszej podróży i nadszedł czas na powrót do domu.

W dniach 8-10 marca 2024 roku, Zarząd Oddziału Kaliskiego SIMP zaplanował wyjazdowe zebranie w Gorzowie Wielkopolskim połączone ze zwiedzaniem okolic.

Zakwaterowanie zorganizowane zostało w hotelu „Woński” w Lubniewicach.

Na zdjęciu: Uczestnicy na tle pałacu w Lubniewicach

Pierwszym przystankiem przed posiedzeniem Zarządu była miejscowość Puszczykowo, gdzie uczestnicy mieli okazję odwiedzić muzeum rodzinne Arkadego Fiedlera, pisarza i podróżnika, autora wielu książek podróżniczych, a przede wszystkim jednej z najbardziej znanej książki reportażowej z okresu II wojny światowej na podstawie, której powstała ekranizacja, film o tym samym tytule „Dywizjon 303”. Muzeum istnieje od 1974 roku, a historycznie do 2000 roku odwiedziło je ponad jeden milion gości. Założone przez samego Arkadego Fiedlera, muzeum jest obecnie prowadzone przez rodzinę pisarza i podróżnika. Muzeum stanowi ciekawą ekspozycję z wielu podróży pisarza po świecie, ze szczególnym naciskiem na kraje Ameryki Południowej. Po muzeum dotarliśmy do hotelu, a po zakwaterowaniu i posiłku nadszedł dla Zarządu i Komisji czas na obrady.

Zebranie poprowadził kol. Stanisław Adamczak, prezes Oddziału SIMP w Kaliszu i od niedawna członek Zarządu Głównego SIMP. W zebraniu uczestniczyło 11 członków Zarządu, kol. Jan Bystrzycki, przewodniczący Komisji Rewizyjnej oraz 4 przedstawiciele Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Oddziale.

Na zdjęciu: Posiedzenie Zarządu i Komisji Kwalifikacyjnej O/SIMP w Kaliszu

Zgodnie z porządkiem zebrania, pierwsza część dotyczyła sprawozdań z realizacji planów pracy, uchwał oraz budżetu za rok 2023. Następnie głos zabrał Przewodniczący Komisji Rewizyjnej, który po podsumowaniu roku 2023, potwierdził, że działalność Oddziału SIMP w Kaliszu jest zgodna ze statutem, a budżet, plany pracy, uchwały są realizowane zgodnie z projektami zatwierdzonymi na poprzednim zebraniu zarządu w 2023 roku. Kolejnym etapem było przedstawienie strategii działania na rok 2024 na bazie planów pracy i preliminarzy poszczególnych członków Prezydium oraz prezesów kół i sekcji zorganizowanych przy Oddziale. W ramach wolnych wniosków poruszono kwestie przyszłości Komisji Kwalifikacyjnej, jubileuszu 50-lecia Oddziału przypadającego na rok 100-lecia SIMP oraz możliwości powrotu do prenumeraty czasopism o charakterze technicznym. Po wyczerpaniu programu zebrania i przyjęciu stosownych uchwał Prezes Oddziału SIMP w Kaliszu zakończył posiedzenie.

W drugim dniu pobytu zaplanowane zostało zwiedzanie Ziemi Lubuskiej z szczególnym uwzględnieniem MRU, czyli Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego, potężnego niegdyś systemu fortyfikacji powstałych w latach 30. XX wieku. Interesujące rozwiązanie techniczne położone w łuku Odry i Warty zbudowane pod potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa dla stolicy III Rzeszy. Całość rozłożona na przestrzeni prawie 100 km, nigdy nie ukończona, jednakże w pełni funkcjonalna i niezależna. Spacer jednym z tuneli podziemnych zachowanych

po wojnie pokazał uczestnikom ogrom tej budowli oraz jej przemyślaną konstrukcję. W czasach II wojny światowej podziemne tunele były wykorzystywane jako fabryka do produkcji silników lotniczych. Fortyfikacje zostały w dużym stopniu zniszczone na koniec wojny. Zachowały się nieliczne korytarze, które dziś stanowią historię i są przygotowane dla zwiedzających. Na szczególną uwagę zasługuje również zaporę przeciwpancerną, tzw. „zęby smoka”, a pomimo upływu czasu zachowane w dobrej kondycji i prawdopodobnie nadal spełniające swoją funkcję. Należy jeszcze dodać, że MRU to również rezerwat nietoperzy, ale ze względu na ich zimowanie nie mieliśmy okazji ich spotkać. W drodze powrotnej do hotelu przejechaliśmy jeszcze przez kilka lokalnych miejscowości m.in. Pniewo, Sieniawa, aby ostatecznie wrócić do Lubniewic, gdzie spacerem przeszliśmy obok zespołu pałacowego wzdłuż jeziora Krajnik.

Pamiątkowe zdjęcie przed muzeum MRU

W dniu powrotu udaliśmy się do Gorzowa Wielkopolskiego, interesującego pod względem architektonicznym miasta, leżącego nad Wartą, z bardzo ciekawym nabrzeżem, katedrą i nierozłączną etykieta, jaką jest żużel.

Pamiątkowe zdjęcie uczestników na Starówce w Gorzowie Wlkp.

Na koniec naszego wyjazdu, jeszcze tylko w drodze krótki pobyt w Świebodzinie i wizyta przy figurze Jezusa Chrystusa, a później czas na powrót.

Dziękujemy kol. Markowi Bewziukowi, wiceprezesowi Oddziału za zorganizowanie obydwu interesujących

wyjazdowych zebrań Zarządu Oddziału SIMP w Kaliszu.

Opracował:
mgr inż. Krzysztof Michałak
Członek Prezydium ds. Informacji O/ SIMP w Kaliszu

Historia o procesie wytwarzania wyrobów WSK „PZL-KALISZ” „widziana okiem” członka Koła SIMP przy WSK PZL-KALISZ

W prezentowanym artykule przybliżamy Czytelnikom ciekawy materiał dotyczący procesu wytwarzania wyrobów WSK „PZL-KALISZ” jakim są tabliczki maszynowe, oparty na danych historycznych, „widziany okiem” członka Koła SIMP przy WSK „PZL-KALISZ” Oddziału SIMP w Kaliszu.

Każdy producent oznacza swój wyrób w przyjęty przez siebie sposób. Umieszcza na nim niezbędne informacje dla przyszłego użytkownika, konsumenta. W przypadku tak złożonych produktów jak obrabiarki i inne urządzenia produkcyjne, te informacje są szczególnie ważne dla bezpiecznej i długotrwałej eksploatacji. W większości przypadków są one umieszczone na osobnych tabliczkach, a rzadziej malowane wprost na korpusie maszyny. Tabliczki mogą być odlewane, wykonane z blachy stalowej, aluminiowej, mosiężnej, tworzywa sztucznego lub samoprzylepnej folii. Stosownie do materiału tabliczki, jej treść może być także odlewana, tłoczona, grawerowana, malowana, wypalana laserem bądź wykonana inną współczesną metodą drukarską. Tabliczki są zawsze w trwały sposób umocowane do urządzeń.

Najważniejsze są oczywiście te przedstawiające logo producenta, następnie tabliczki z podstawowymi danymi maszyny: nazwa, model (typ), rok produkcji, zainstalowana moc, napięcie zasilania, ciężar, sposób transportu itp. Dalej, szereg różnych tabliczek dotyczących nastaw technologicznych, bezpieczeństwa obsługi, olejów i płynów technologicznych, ciśnienia mediów itd. Podobne oznakowanie dotyczy również podzespołów wchodzących w skład maszyny, a pochodzących od innych producentów jak np.: agregaty hydrauliczne, klimatyzatory, szafy elektryczne i inne.

Przez kilkanaście lat byłem zaangażowany w WSK „PZL-KALISZ” w służbach utrzymania ruchu i m.in. nadzorowałem procesy bieżącego serwisowania maszyn, ich napraw i remontów głównych. Miałem więc okazję poznać różnorodność tabliczek i zauważyć niepowtarzalne piękno wielu z nich, staranność opracowania i wykonania, zwłaszcza tabliczek z logo producenta.

Po roku 1989 nastąpiły znaczące zmiany w procesach produkcyjnych fabryk. W przemyśle lotniczym, w niektórych firmach przejętych przez wielkie koncerny, często były to zmiany rewolucyjne, polegające na niemalże całkowitej wymianie parku maszynowego. Zmiany te nie ominęły także WSK „PZL-KALISZ”. Wskutek upadku rynku zbytu w byłym ZSRR, zakończona została produkcja silników odrzutowych WK1, mechanizmów sterowania samolotem IŁ-86, kilkakrotnie zmniejszyła się produkcja podstawowego wyrobu - silnika gwiazdowego ASz62-IR, ustała produkcja nowych silników AI14R do samolotów Wilga i Gawron. Zakończono produkcję komponentów do polskich samochodów Fiat i Polonez. Kryzys w roku 2008 skutkował likwidacją wydziału produkcji wałów korbowych do silników wysokoprężnych. Dalsza redukcja parku maszynowego wynikała z potrzeby zakupu nowych maszyn (prawie wyłącznie CNC), zapewniających większą wydajność i dokładność wykonania części, tak do starych, jak i nowo uruchamianych wyrobów. Szło nowe. Odchodził do lamusa świat maszyn konwencjonalnych...

Obserwując te zjawiska jako dyrektor produkcji od 1994 r. „obarczony” wyżej wspomnianym doświadczeniem i sentymentem, rozpocząłem kolekcjonowanie tabliczek ze złomowanych maszyn. Była to próba ocalenia od zapomnienia odchodzącego świata starych obrabiarek ...

A było co kolekcjonować! Z moich zapisów z lat 80-ch ubiegłego wieku, jako szefa utrzymania ruchu wynika, że w WSK Kalisz uczestniczyło w tym czasie w procesie produkcyjnym około 1850 obrabiarek, 160 urządzeń do obróbki cieplno-chemicznej i około 200. waniel galwanicznych. Do tego około 80 stanowisk badawczych, niezliczona ilość sprzętu pomiarowego.

Obrabiarki pochodziły z 22 krajów. Młody czytelnik niniejszego artykułu powinien pamiętać, że były to państwa sprzed zmian politycznych po 1989 roku! A więc niektóre z nich już dzisiaj nie istnieją, a niektóre uległy podziałowi. Kolejno zatem wg procentowego udziału w ilości urządzeń były to kraje: Polska, Czechosłowacja, ZSRR, NRD, RFN, Węgry, Wielka Brytania, Szwajcaria, Jugosławia, USA, Bułgaria, Rumunia, Chiny, Korea, Włochy, Austria, Szwecja, Francja, Japonia, Indie, Belgia i Kanada.

Ponieważ wymiana dotyczyła przede wszystkim parku obrabiarkowego, zatem większość tabliczek pozyskiwałem z tego obszaru.

Poniżej prezentujemy tabelę przedstawiającą ilościowy i procentowy udział tych państw wg grup obrabiarek.

Struktura obrabiarek wg państwa pochodzenia WSK „PZL-Kalisz” w latach 80. XX wieku													
L.p.	Producent - państwo pochodzenia	Grupa obrabiarek											Sumarycznie wg krajów w %
		Grupa tokarek	Grupa wiertarek i wytaczarek	Grupa frezarek	Grupa przecinarek	Grupa przeciągarek, stru- garek i dłutownic	Grupa szlifierek	Grupa obrabiarek do gwintów	Grupa obrabiarek do kół zębatach	Inne	Grupa maszyn do ob- róbki bezwiórowej	Sumarycznie wg krajów	
1	Polska	285	77	99	25	4	117	4	9	31	38	689	37,30
2	Czechosłowacja	153	6	48	1		83		27		5	323	17,49
3	ZSRR	80	49	49	8	11	36	11	22		1	267	14,46
4	NRD	54	23	15	2	2	98	9	36	1	13	253	13,70
5	NRF*	8	5	5	1	2	12	3	19	10	7	72	3,90
6	Węgry	8	9	6			6	1	7	4	1	42	2,27
7	Anglia	10	7	2			15	3	3		1	41	2,22
8	Szwajcaria	1	1	5			8	3	10	2	2	32	1,73
9	Jugosławia	15	1	2	1		6				1	26	1,41
10	USA	1	1	1			10		5		4	22	1,19
11	Bułgaria	12		3	3						1	19	1,03
12	Rumunia	4		9				1				14	0,76
13	Chiny	2	5				5					12	0,65
14	Korea Północna	6	1									7	0,38
15	Włochy			1			4		1			6	0,32
16	Austria			2			3					5	0,27

17	Szwecja						4		1			5	0,27
18	Francja						4					4	0,22
19	Japonia						1		1	2		4	0,22
20	Indie		2									2	0,11
21	Belgia								1			1	0,05
22	Kanada								1			1	0,05
	Razem	639	187	247	41	19	412	35	143	50	74	1847	100
* Ujęto obrabiarki z okresu wojennego (Rzesza Niemiecka) i powojennego RFN.													

Dla pełnego obrazu „różnorodności obrabiarkowej” należy dodać, że wśród 1847 obrabiarek można wyróżnić aż 629 rodzajów modeli (typów). Dla przykładu polska tokarka TR-70 miała dodatkowe modele TR-70B i TR-70C. Czechosłowacka frezarka FA-5 występowała aż w sześciu odmianach. Różnorodność tabliczek powiększa dodatkowo fakt kilku producentów z danego kraju. Dotyczy to zwłaszcza Polski, ZSRR także Czechosłowacji i NRD.

Przytoczone informacje pokazują jak duże możliwości kolekcjonowania tabliczek maszynowych zaistniały w tamtym czasie. W zbieraniu tych artefaktów pomagali mi współpracownicy, którzy ze zrozumieniem odnosili się do mojej pasji i tegoż przedsięwzięcia. Przyjąłem zasadę, że pozyskujemy tabliczki li tylko ze złomowanych maszyn. Tak więc nawet „miłe dla oka” tabliczki nie były demontowane, jeśli obrabiarka została sprzedana innemu użytkownikowi.

Kolekcjonowane tabliczki były umieszczone na ścianie w moim biurze. Z powodu odbywających się w nim narad produkcyjnych i różnych spotkań, były przedmiotem dyskusji i anegdot. Największe wrażenie robiły na gościach zagranicznych zwłaszcza z krajów znanych z wysokiej kultury i jakości wykonywanych maszyn (Szwajcaria, RFN, Anglia). Przedstawiciele firm narzędziowych, którzy z racji zawodowych odwiedzali różne zakłady twierdzili, że jest to największy taki zbiór w Polsce. Do roku 2013 uzbierała się kolekcja złożona ze 164 eksponatów. W tymże roku wszystkie tabliczki wraz ze stosownym opracowaniem przekazałem jako darowiznę do Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku k. Kalisza.

Po objęciu stanowiska dyrektora Zakładu Procesów Specjalnych nadal kontynuowałem kolekcjonowanie i do przejścia na emeryturę w końcu 2017 uzbierało się dodatkowe 22 sztuki. Oto bardzo krótki przegląd wybranych egzemplarzy tabliczek maszynowych:

Tabliczka 1

Tabliczka 2

Tabliczka 3

Zdjęcia 1 i 2 przedstawiają tabliczki z udokumentowaną najstarszą datą, rok 1933. Pochodzą z bardzo „archaicznej” honownicy.

Zdjęcie 3 przedstawia tabliczkę z tokarki niemieckiej. W dokumentach rejestracyjnych tej obrabiarki zapisano rok budowy 1942. W tym miejscu należy poinformować Czytelnika, że WSK „PZL-Kalisz” powstała w roku 1952 na miejscu fabryki wybudowanej w czasie okupacji pod nazwą Zollernwerke „Wesserflug”, w której produkowano torpedy okrętowe i karabiny maszynowe do myśliwców. Do lat 80. ubiegłego dotrwały niektóre egzemplarze obrabiarek, właśnie z okresu wojennego.

Tabliczka 4

Tabliczka 5

Zdjęcie 4 przedstawia tabliczkę, której nie powinno zabraknąć w naszym artykule. Fabryka „MECHANICY” została założona w 1920 roku przez Stowarzyszenie Mechaników Polskich z Ameryki i miała swoją siedzibę w Pruszkowie pod Warszawą. W latach 80. ubiegłego wieku fabryka produkowała centra obróbcze typu HP na licencji japońskiej, co przedstawia zdjęcie 5.

Tabliczka 6

Zdjęcie 6 przedstawia tabliczkę ze szlifierki do otworów produkcji fabryki WMW z dawnego NRD. Zwracam uwagę Czytelnika na miejsce produkcji, miasto Chemnitz, które wkrótce zmieniło nazwę na Karl Marks Stadt i ta właśnie nazwa istnieje na tabliczkach z okresu późniejszego.

Tabliczka 7

Zdjęcie 7 przedstawia tabliczkę ze znanej wytwórni szlifierek do kół zębatach „Niles”. Fabryka istnieje do tej pory jako prywatna wytwórnia znakomitych szlifierek profilowych. W byłej NRD działało stowarzyszenie producentów obrabiarek pod znakiem WMW (Werkzeugmaschinen und Werkzeuge). Większość tabliczek z maszyn tego byłego państwa nosi napisy WMW, a często osobne tabliczki jak ta na zdjęciu 8.

Tabliczka 8

Tabliczka 9

Tabliczka 10

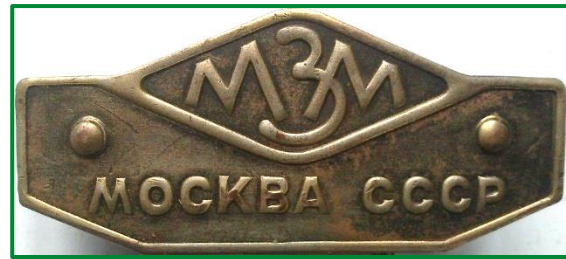

Tradycje czeskosłowackiego producenta obrabiarek TOS (zdjęcia 9 i 10) sięgają 1903r. TOS to logo wytwórni tokarek., bardzo popularnych w WSK Kalisz modeli SV-18R, SU-50, SU-63 także karuzelówek SK-12, SKJ-8 i inne.

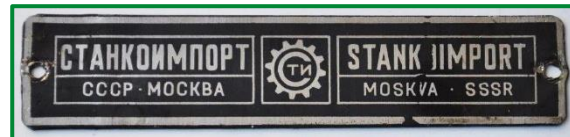
Tabliczka 11

Tabliczka 12

Tabliczka 13

Obrabiarki z byłego Związku Radzieckiego: zdjęcie 11 - tabliczka przedstawiająca obrabiarkę z Saratowa do nacinania kół stożkowych, model 5A250; zdjęcie 12 - tabliczka z rejestratora temperatury w piecu do obróbki cieplnej; zdjęcie 13 - tabliczka przedstawiająca logo radzieckiej centrali eksportowej obrabiarek.

Tabliczka 14

Tabliczka 15

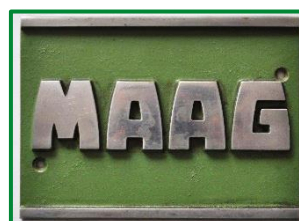

Pod koniec lat 70-ch XX w zakupiono pierwsze sterowane numerycznie prętowe automaty tokarskie Batchmatic 50, angielskiej firmy Herbert (zdjęcie 14 i 15). Jako ciekawostkę podaję, że miały one pamięć na prętach ferrytowych!

Tabliczka 16

Tabliczka 17

Tabliczka 18

Tabliczka na zdjęciu 16 pochodzi z maszyny fabryki Eumuco (dawne RFN) do kucia lasek popychaczy do silników Fiata 125P i Poloneza. Wydajność maszyny wynosiła jeden milion lasek rocznie. Pięknie pokazana sylwetka kowala.

Najwyższej klasy koła zębate były w latach 80. szlifowane na obrabiarkach szwajcarskich firmy Maag i niemieckich firmy Kolb (zdjęcia 17 i 18).

Tabliczka 19

Tabliczka 20

Ze względu na warunki pracy (wysoka temperatura, agresywna atmosfera) tabliczki na urządzeniach do obróbki cieplnej charakteryzowały się dużą trwałością. Często były odlewane z aluminium lub żeliwa i malowane. Oto tabliczki z pieca włoskiego firmy Sfeat (zdjęcie 19) i znanego polskiego wytwórcy tych urządzeń firmy Elterma ze Świebodzina (zdjęcie 20).

Trudno w tak krótkim artykule przedstawić szerzej zagadnienie tabliczek maszynowych i pokazać większą ilość przykładów. Jak wspomniałem, do kolekcji przekazanej do Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku, dołączyłem opracowanie w postaci opisu poszczególnych tabliczek z podaniem wymiarów gabarytowych, maszyny z której została zdjęta, rodzaju materiału z którego została wykonana itp. Dałem także opis obrabiarek i ich roli w procesie wytwarzania wyrobów WSK „PZL-Kalisz”, często na tle historycznym.

Obecni producenci obrabiarek znacznie zmienili tabliczki. Technika laserowa uprościła ich wykonanie. Nierzadko logo producenta jest przyklejoną kalkomanią lub po prostu namalowane na korpusie maszyny. To już nie są tabliczki, które przykuwają wzrok.

Sądzę, że podjęta akcja kolekcjonowania tabliczek maszynowych spełniła swoją rolę „ratowania od zapomnienia” historii wytwarzania w WSK „PZL-KALISZ” S.A. i tym samym faktów z historii przemysłu kaliskiego regionu.

Opracował:
mgr inż. Wiesław Giera
Członek Koła SIMP przy WSK PZL-KALISZ
Oddziału SIMP w Kaliszu

W uzupełnieniu do publikowanego materiału, zachęcamy Czytelników do zapoznania się z ciekawym artykułem kol. Krzysztofa Kowalskiego, prezesa Zarządu Koła SIMP przy WSK „PZL-KALISZ”, prezentowanego w ostatnim kwartalniku ubiegłego roku, *Wiadomości SIMP Nr 10-12/2023* (771-773), w którym pisaliśmy o zorganizowanej dla członków Oddziału SIMP w Kaliszu wycieczce do Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku niedaleko Kalisza. Jako ciekawostka, w Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku pojawiła się nowa ekspozycja,

w skład której weszły eksponaty przekazane przez WSK „PZL-KALISZ” S.A., w tym trzy silniki tłokowe o konstrukcji gwiazdowej i jeden o konstrukcji przepływowej. Zabytkowe silniki są eksponowane w wyremontowanym, zachodnim skrzydle muzeum.

Na zdjęciu na pierwszym planie po lewej stronie kol. Wiesław Giera, członek Koła SIMP przy WSK PZL-KALISZ obok jednego z przekazanych silników oraz uczestnicy wycieczki zorganizowanej przez Oddział SIMP w Kaliszu dla członków Koła SIMP przy WSK „PZL-KALISZ”.

Zespół redakcyjny

Z aktywności Oddziału SIMP w Zielonej Górze – relacja z Balu SIMP

Tradycyjnie, od kilkudziesięciu już lat odbywają się Bale Oddziału SIMP w Zielonej Górze, w tym roku już po raz ósmy, Bal odbył się w Zielonogórskiej Palmiarni. Wcześniej Bale odbywały się między innymi: na Sali przy Elektrociepłowni Zielona Góra S.A., w restauracji Topaz czy w Domu Weselnym Delfino.

Zauważyliśmy, że wiele osób, działających na co dzień w branżach technicznych jest spragnionych wspólnej zabawy, o czym świadczy tegoroczny Bal zorganizowany w dniu 20 stycznia 2024 roku, podczas którego gościliśmy blisko 190 osób. Do tańca przygrywał nam,

zaprzyjaźniony i współpracujący z nami od wielu już lat, Zespół Astra, w składzie: Ewa, Robert i Zbyszek wraz z zaproszonymi gościnnie muzykami. Na początku imprezy, przed rozpoczęciem Balu podziwialiśmy występ młodych gimnastyczek i akrobatów z Klubu Akrobatyczno-Gimnastycznego UKS „AS” Zielona Góra (na zdjęciu pokaz akrobatycznej grupy). Później, niemalże wszystkie pary zatańczyły poloneza, a około godz. 22:00 czekała na nas miła niespodzianka, zaskakujący, wręcz

atrakcyjny występ – taniec na wysokich obcasach, w wykonaniu młodych tancerzek Julii Balak i Emilii Emiliańczyk. Taniec ten jest wybierany przede wszystkim przez tancerki, to taniec bardzo zmysłowy, a technika łączy w sobie kilka stylów. Tancerki zaprezentowały nam swoje umiejętności do starego utworu z gatunku swing „Play On. I Don't Mean a Thing”.

Przed północą para tancerzy ze Szkoły Tańca „Gracja”, którą reprezentowali Liwia Jabłońska i Paweł Kidybiński (na zdjęciu para tancerzy), zaskoczyła uczestników balu bardzo wysokimi umiejętnościami tanecznymi. Bez wątpliwości, jest to para klasy S-międzynarodowej, aktualnie specjalizująca się w tańcach latynoamerykańskich

(z tytułem Akademickich Wicemistrzów Polski), posiadająca także tytuł Mistrzów Polski w kombinacji 10 tańców w kategorii do 21 roku życia.

O północy rozlosowaliśmy wśród uczestników imprezy różne nagrody. Podczas zorganizowanej loterii, trzeba przyznać, że niemalże z każdego stolika zostało coś ufundowane do rozlosowania. Jako organizator imprezy dziękuję darczyńcom. Dzięki Waszemu wsparciu było wiele radości wśród bawiących się par. Dziękuję Zespołowi Astra za stworzenie niepowtarzalnej atmosfery na Balu. Dziękuję uczestnikom imprezy, że ufają organizatorom, że zabawa będzie przednia, jak co roku! Dziękuję mojej małżonce Urszuli za pomoc w organizacji Balu i wsparcie przy konferansjerce podczas imprezy.

Dziękuję za pełen profesjonalizm koledze Krzysztofowi Królowi oraz za fotograficzne wsparcie wydarzenia koledze Piotrowi Miselisowi i koleżance Bożenie Majchrzak.

Poniżej prezentujemy kilka zdjęć w wydarzenia.

Otwarcie Balu, na zdjęciu kol. Ryszard Furtak, prezes O/SIMP w Zielonej Górze z małżonką Urszulą

Pamiątkowe zdjęcie gości podczas powitania, na zdjęciu z prawej strony kol. Michał Luka z Koła Miejskiego z małżonką Katarzyną

Rozpoczęcie Balu wspólnym polonezem

Tort z logiem SIMP

Widok na bawiących się uczestników Balu w otoczeniu pięknej dekoracji sali

Uczestnicy Balu

Opracował:
Ryszard Furtak
 Prezes Zarządu Oddziału SIMP w Zielonej Górze

Spotkanie noworoczne członków Oddziału SIMP w Płocku

W atmosferze życzliwości i zaangażowania, członkowie Oddziału SIMP w Płocku spotkali się w dniu 2 lutego 2024 roku w restauracji pod „zabawną” nazwą *Gary Babci Krysi*, aby uczcić Nowy Rok, przyrzeć się osiągnięciom z poprzedniego roku oraz wyznaczyć cele na nadchodzące miesiące.

Spotkanie, które zgromadziło zarówno długoletnich działaczy, jak i nowych członków Stowarzyszenia, zostało otwarte przez kol. Jarosława Gębka, prezesa Oddziału SIMP w Płocku. Podczas swojego wystąpienia Prezes Oddziału SIMP w Płocku podsumował działalność jednostki w minionym 2023 roku, zwracając w szczególności uwagę na osiągnięcia oraz wyzwania, jakie czekały członków SIMP.

„Pragniemy spojrzeć w przyszłość z optymizmem i determinacją, pomimo wyzwań, które stoją przed nami. Nasze Stowarzyszenie ma długą historię aktywnego zaangażowania się w lokalne społeczności i wierzymy, że w 2024 roku będziemy kontynuować naszą misję z jeszcze większym zapałem” – podkreślił kol. Jarosław Gębka.

Spotkanie nie ograniczało się jedynie do formalności. Było także okazją do otwartej dyskusji i wymiany poglądów na tematy ważne dla społeczności lokalnej. Członkowie SIMP wyrażali swoje pomysły i opinie dotyczące przyszłych projektów oraz sposobów dalszego zaangażowania w życie społeczności.

Atmosfera spotkania była napełniona pozytywną energią i zaangażowaniem, co pokazuje, że Oddział SIMP w Płocku nadal jest silną siłą w lokalnym krajobrazie społecznym.

Spotkanie Noworoczne Członków Oddziału SIMP w Płocku to nie tylko okazja do świętowania, ale także moment refleksji nad przeszłością i wizją przyszłości. Świadczy o tym zaangażowanie i determinacja członków Stowarzyszenia, którzy kontynuują swoją misję służenia społeczności lokalnej.

Na zdjęciach: Członkowie O/SIMP w Płocku podczas spotkania noworocznego

Opracował:
mgr inż. Jarosław Gębka
Prezes O/ SIMP w Płocku

Znany i uznany inżynier, SIMP-owiec... - dr inż. Dariusz Raczkowski, pomysłodawca Warszawskich Dni Techniki

W prezentowanym materiale przybliżamy Czytelnikom sylwetkę kolegi dr. inż. Dariusza Raczkowskiego z Oddziału SIMP w Warszawie, popularyzatora nauki i techniki, wieloletniego członka SIMP i aktywnego działacza naszego Stowarzyszenia do chwili obecnej.

- „*W działalności SIMP-owskiej zaczynałem od szeregowego członka Koła Juniorów SIMP w WAT, poprzez przewodniczącego Koła SIMP na Wydziale Mechanicznym WAT, członka Zarządu Oddziału Warszawskiego SIMP, prezesa Oddziału Warszawskiego SIMP, doszedłem do członka Zarządu Głównego SIMP. Otrzymałem najwyższe wyróżnienie jakim jest Członek Honorowy SIMP. [...] działalność społeczna nie jest lekka, ale dająca wiele satysfakcji.*” – wspomina kolega Dariusz Raczkowski w swojej publikacji „Wspomnienia – ja i SIMP” (Warszawa, 2021).

Dr inż. Dariusz Raczkowski urodził się w 1946 roku w Warszawie. Maturę zdał w 1964 roku w Liceum im. Tadeusza Czackiego w Warszawie.

Kolega Dariusz Raczkowski rozpoczął swoją działalność w SIMP w 1969 roku w czasie studiów na Wydziale Mechanicznym Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. Zaraz po ukończeniu WAT (1966-1971) został skierowany do pracy w jednostce wojskowej w Ostródzie (JW 1330 Batalionie Remontowym). Wspólnie z kolegami założył pierwsze Koło Juniorów SIMP na terenie Garnizonu, któremu przewodniczył. Koło składało się z kilkunastu członków, ale nie przeszkadzało to prowadzić statutowej działalności stowarzyszeniowej. Lokalnie, Koło należało do Oddziału SIMP w Olsztynie, we współpracy z którym organizowano na terenie wojskowej szkoły kierowców w Ostródzie *Olsztyńskie Dni Techniki*. Już wtedy, w ramach Olsztyńskich Dni Techniki, kol. Dariusz Raczkowski inicjował spotkania na tematy techniczne w wybranych szkołach oraz wycieczki do jednostek wojskowych w Ostródzie.

Aktywnie angażował kadrę techniczną do działalności na rzecz rozwoju techniki wojskowej. W WAT pracował najpierw jako asystent, a następnie adiunkt naukowo-badawczy.

Jest autorem oraz współautorem wielu publikacji w czasopismach naukowo-technicznych, skryptów do zajęć dydaktycznych. Za swoją działalność badawczą został wyróżniony Nagrodą Rektora WAT oraz Głównego Inspektora Techniki MON.

W 1974 roku rozpoczął studia doktoranckie w WAT i jednocześnie kontynuował działalność w SIMP. Najpierw pełnił funkcję sekretarza (4 lata), a potem przewodniczącego Koła SIMP przy Wydziale Mechanicznym WAT (25 lat). W tym okresie przyczynił się do zwiększenia liczebności Koła do 123 członków. Szczególną uwagę i troskę poświęcał Kołu Juniorów SIMP przy Wydziale Mechanicznym WAT, które założył i był jego merytorycznym opiekunem. Wielu członków tego Koła działa w SIMP na terenie całego kraju. Koło SIMP przy Wydziale Mechanicznym WAT, któremu przewodniczył, zajęło I miejsce w konkursie na najlepsze Koło w Wojsku Polskim i otrzymało puchar Głównego Inspektora Techniki.

Od 1975 roku, zajmował się propagowaniem wiedzy technicznej oraz prenumeratą czasopism naukowo-technicznych wśród członków SIMP.

Działalność kol. Dariusza Raczkowskiego była zawsze związana z popularyzacją techniki wśród młodzieży. Jako Prezes Oddziału Warszawskiego SIMP przyczynił się do zwiększenia liczebności członków SIMP, szczególnie poprzez tworzenie Kół Juniorów przy szkołach średnich o kształceniu technicznym.

Od 1980 roku do chwili obecnej aktywnie działa przy Oddziale Warszawskim SIMP, w którym pełnił różnorodne funkcje: członka Zarządu Oddziału Warszawskiego SIMP (1980-2018), koordynatora akcji odczytowej OW SIMP (1980-1984), przewodniczącego Komisji Odznaczeń i Konkursów SIMP (1984-2022), prezesa OW SIMP (2 kadencje 2010-2018), pełnomocnika prezesa Zarządu OW SIMP ds. dni techniki (2018-2022), przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Warszawskich Dni Techniki.

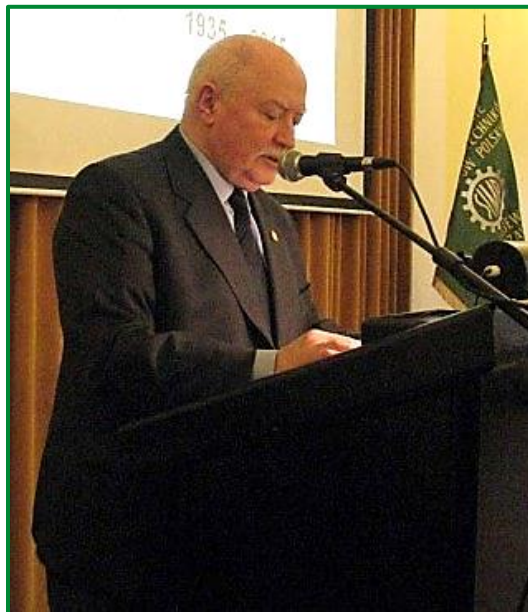
Kol. Dariusz Raczkowski jako pomysłodawca i inicjator Warszawskich Dni Techniki pod hasłem „Warszawa – wczoraj, dziś, jutro”, tak określa swoje doświadczenie w działalności SIMP:

- „[...] Uważam, że było to moje największe osiągnięcie w całej działalności SIMP-owskiej. [...]

Miałem dużą satysfakcję, że wiele młodzieży brało udział w sesjach inauguracyjnych, na których były wygłaszane referaty popularno-naukowo-techniczne oraz w wycieczkach technicznych do laboratoriów WAT, Politechniki Warszawskiej, instytutów (Instytut Mechaniki Precyzyjnej, Instytut Lotnictwa, Przemysłowy Instytut Motoryzacji) oraz zakładów pracy”.

Pierwsze Warszawskie Dni Techniki odbyły się w 2011 roku i są kontynuowane. Wydarzenie to na stałe zostało wpisane do kalendarza imprez organizowanych przez Oddział Warszawski Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Idee przewodnie, które przyświecały organizacji I WDT, aktualne do dzisiaj, mają na uwadze, m. in. podkreślenie roli i wkładu inżynierów, techników w podnoszenie cywilizacyjnych standardów życia oraz funkcjonowania miasta, przypomnienie dokonań stołecznego przemysłu opartego na technice oraz jego wkładu w rozwój miasta, przeciwdziałanie upadkowi szkolnictwa zawodowego w regionie, uwypuklenie roli techniki w życiu codziennym miasta. Najważniejsze cele Warszawskich Dni Techniki to przede wszystkim zachęcenie młodzieży do podjęcia edukacji inżynierjno-technicznej. W ramach organizowanych wykładów, seminariów, spotkań na uczelniach lub w instytutach, ośrodkach naukowych, przemysłowych czy zakładach, pokazują i uświadamiają młodzieży atrakcyjność studiów technicznych, a co za tym idzie, zwiększa się liczba młodych w szkołach o profilu technicznym. Niezmiennie, adresatem Warszawskich Dni Techniki jest młodzież: uczniowie ponadpodstawowych szkół technicznych i nie tylko. W wydarzeniach odbywających się w ramach Warszawskich Dni Techniki biorą także udział studenci, członkowie stowarzyszeń naukowo-technicznych, w tym wielu seniorów ruchu inżynierskiego, dla których kontakt z młodzieżą jest ciekawym doświadczeniem. W tym roku planowane są już XIII Warszawskie Dni Techniki, do których trwają przygotowania. Szczegóły na stronie <https://www.dni-techniki.ow-simp.pl/aktualne.htm>

Kol. Dariusz Raczkowski był przez wiele lat rzeczoznawcą w specjalności 705 - pojazdy samochodowe i ciągniki, tytuł Rzeczoznawcy SIMP uzyskał w 1980 roku, a w 1988 roku został wykładowcą SIMP w specjalności remont maszyn i urządzeń, prowadząc wielokrotnie wykłady z tego zakresu. Pełnił i nadal pełni wiele funkcji społecznych zarówno w SIMP jak i w NOT, m. in. powołany w 1985 roku na członka (kadencja 1984-1987), a następnie sekretarza Komisji Nagród i Odznaczeń Komitetu Rzecznictwa Zarządu Głównego SIMP,

wiceprzewodniczącego Komisji Odznaczeń ZG SIMP (1991-2002), przewodniczącego Komisji ds. Odznak i Wyróżnień ZG SIMP (2014 - obecnie), członka Ogólnopolskiej Komisji Konkursu Mistrz Techniki FSNT NOT (2015-obecnie), członka ZG SIMP (2018-2022), pełnomocnika prezesa ZG SIMP ds. działalności gospodarczej (2018-2022), koordynatora Mazowieckich Dni Techniki (2018-2020). Jako zasłużony działacz Oddziału Warszawskiego SIMP był delegatem na XXI Kongres Techników Polskich w 1987 roku oraz na Walne Zjazdy SIMP tj. XXVI, XXVII, XXVIII, XXVIX, XXX i XXXII.

W dniu 4 marca 2024 roku w Warszawskim Domu Technika odbyły się uroczystości związane z obchodami Światowego Dnia Inżyniera oraz jubileuszu 30-lecia plebiscytu o tytuł Złotego Inżyniera Przeglądu Technicznego 2023. Wśród laureatów plebiscytu znalazł się kol. dr inż. Dariusz Raczkowski, który został uhonorowany wyróżnieniem *Srebrny Inżynier 2023 w kategorii Działacz Stowarzyszeniowy*.

Serdecznie gratulujemy i życzymy Koledze zdrowia oraz dalszych sukcesów w działalności stowarzyszeniowej.

**Opracował:
Zespół redakcyjny**

Wspomnienie o Koleździe Tadeuszu Górskim z Oddziału SIMP w Jeleniej Górze

Wspomnienie o inżynierze Tadeuszu Górskim (06.02.1931 – 08.10.2023), wieloletnim członku i aktywnym działaczu Oddziału SIMP w Jeleniej Górze.

Kolega Tadeusz Górski był taki, jak pokolenie Polaków, urodzonych w okresie międzywojennym. Charakteryzowała go niezwykła pracowitość i rzetelność. Ufał, że solidny wkład pracy dla Fabryki Narzędzi w Jeleniej Górze, gdzie rozpoczął pracę, to jednocześnie wyraz znaczącego udziału w rozwój Polski, niezależnie od uwarunkowań politycznych. Rodzina Kolegi Górskiego pochodziła z dawnego województwa lwowskiego. Po repatriacji na ziemię zachodnie osiedliła się w Nowej Soli. Po ukończeniu Technikum Mechanicznego we Wrocławiu, z nakazem pracy został zatrudniony w Fabryce Narzędzi w Jeleniej Górze, gdzie od 1956 roku pracował na stanowisku technologa. Ambicja i pracowitość sprawiły, że rozpoczął studia zaoczne, na Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej. Nie był to łatwy czas, tym bardziej, że należało pogodzić pracę ze studiami. Istniejący system w przedsiębiorstwie, uniemożliwiał pozostanie w biurze i skorzystanie chociażby z deski kreślarskiej, czy zestawu norm lub innych dostępnych w biurze pomocy po godzinach pracy. Pomieszczenia po godzinie piętnastej były zamknięte, plombowane, a klucze deponowane na portierni. Pokonał z sukcesem wszystkie trudności. W 1973 roku ukończył studia inżynierskie na Politechnice Wrocławskiej. Awansował na stanowisko głównego mechanika. Trzeba nadmienić, że było to wymagające i bardzo trudne stanowisko pracy biorąc pod uwagę obecne warunki w fabryce, m. in. stare maszyny i cała struktura wraz z budynkami, ciągłe awarie.

Obraz Kolegi Tadeusza Górskiego pozostanie w pamięci jako osoby będącej „wszędzie” tam, gdzie konieczne, pojawiającego się na dachu fabryki aż po wszystkie działy

produkcyjne. Odpowiedzialny, w ciągłym pośpiechu i zatroskaniu, dosłownie „na nogach od świtu do wieczora”, ponieważ czuł się gospodarzem na powierzonym stanowisku. Był pasjonatem SIMP, członkiem Koła w fabryce, które było jak wielka rodzina entuzjastów techniki, pod przewodnictwem Tadeusza. Dzięki jego inicjatywie, organizowano wycieczki techniczne do zakładów przemysłowych, gdzie można było podpatrzeć różne rozwiązania techniczne, przydatne we własnym zakładzie. Należałoby tu nadmienić, że właśnie dlatego wynalazczość w przedsiębiorstwie była wymieniana jako przykładowa przez Kombinat w Warszawie, a Tadeusz należał do przodujących racjonalizatorów, którzy w swoim dorobku posiadali patenty techniczne, liczne projekty racjonalizatorskie. W pliku zdjęć z historii Oddziału SIMP w Jeleniej Górze, wielokrotnie pojawia się kolega Tadeusz odbierający dyplomy i gratulacje. Był doceniony przez Zarząd Główny SIMP, otrzymał wszystkie honorowe odznaczenia stowarzyszeniowe, zwieńczone nadaniem *Godności Członka Honorowego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich*. W trudnym okresie przemian gospodarczych, przy braku środków finansowych związanych z utrzymaniem Oddziału SIMP w Jeleniej Górze. Pamiętamy, że *Jego zaangażowanie i osobista zasługa pomogły pokonać zaistniałe trudności i dalej funkcjonować Oddziałowi*.

Kolega Tadeusz kochał góry, był zapalonym narciarzem i amatorem sportowcem. Bardzo kochał swoją rodzinę. Zmarł 8 października 2023 roku, a w kilka dni później Jego Małżonka Wacława.

To był dobry i szlachetny Człowiek, Takim pozostanie w naszej pamięci...

Opracował:
Henryk Mackiewicz
Prezes O/ SIMP w Jeleniej Górze

Zapowiedź konferencji naukowo-technicznej

**STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW
MECHANIKÓW POLSKICH
ODDZIAŁ W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM**

**Klub Polskich
Laboratoriów
Badawczych
POLLAB**
Sekcja Badań Materiałowych

XII. Międzynarodowa Konferencja „Laboratoria Badawcze, Systemy Jakości w Unii Europejskiej”

Badania materiałów i urządzeń
Cottonina Hotel & Mineral SPA Resort
Świeradów Zdrój

13-15.06.2024

Informacje ogólne

Poraz 12 gorzowski Oddział SIMP organizuje kolejną już edycję konferencji Naukowo-Technicznej „Laboratoria Badawcze, Systemy Jakości w Unii Europejskiej”. Wydarzenie będzie miało miejsce 13-15 czerwca 2024 r., w Cottonina Hotel & Mineral SPA Resort w Świeradowie Zdroju. Wsparcie merytoryczne naszej Konferencji zapewnią Sekcja Badań Materiałowych Klubu POLLAB.

Badania materiałów i urządzeń

Badania materiałowe obejmują szerokie spektrum doświadczeń. Służą one do wyznaczania własności fizycznych i chemicznych, co pozwala nie tylko kontrolować jakość produkowanych wyrobów, ale także stworzyć bazę danych dla obliczeń konstruktorskich. Badania elementów i urządzeń są kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa ich eksploatacji. Wykonywane są zgodnie z wymaganymi normami obowiązującymi dla danej branży. Niemniej jednak dla niektórych wyrobów wykonuje się badania unikalnymi metodami - opracowanymi specjalnie dla danych elementów. Ze względu na szczególne znaczenie tych badań, będą one motywem przewodnim tegorocznej konferencji.

Tematyka

- Prezentacje wyników badań i doświadczeń laboratoriów związanych z:
 - Zastosowaniem nowoczesnych materiałów,
 - Rozwojem nowych technologii wytwarzania,
 - Wytwarzaniem, eksploatacją oraz homologacją maszyn i urządzeń,
 - Porównaniami międzylaboratoryjnymi;
- Akredytacja – uznawanie laboratoriów i certyfikacja personelu badawczego,
- Cyfryzacja laboratoriów i badań.

Badania i certyfikacja w branży kolejowej

W współpracy z TÜV SÜD Rail GmbH tegoroczna sesja techniczna zostanie zorganizowana na terenie laboratorium w Görlitz. W czasie zwiedzania kompleksu badawczego uczestnikom zostaną przedstawione zagadnienia związane z badaniem pojazdów szynowych, w tym badań homologacyjnych.

Ramowy program

- **12 czerwca 2024** – środa, Świeradów Zdrój
rejestracja i zakwaterowanie uczestników,
- **13 czerwca 2024** – czwartek, Görlitz / Świeradów Zdrój
sesja techniczna – prezentacje prac badawczych oraz zwiedzanie TÜV SÜD Rail GmbH w Görlitz, otwarcie konferencji, sesja plenarna, zebranie członków SBM Klubu POLLAB - cz. I
- **14 czerwca 2024** – piątek, Świeradów Zdrój
sesje plenarne i plakatowe, forum, zebranie członków SBM Klubu POLLAB - cz. II
- **15 czerwca 2024** – sobota, Świeradów Zdrój
sesja warsztatowa, forum, zamknięcie konferencji

Ważne terminy

• Zgłoszenie referatu/plakatu	22.03.2024
• Zgłoszenie uczestnictwa	25.05.2024
• Potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia referatu i przesłanie wytycznych do jego opracowania	29.03.2024
• Nadesłanie referatu na adres komitetu organizacyjnego	30.04.2024
• Potwierdzenia przyjęcia referatu i zakwalifikowania do sesji plenarnej/plakatowej	15.05.2024
• Dokonanie opłaty konferencyjnej	30.05.2024
• Rozesłanie szczegółowego programu konferencji	31.05.2024

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników
Mechaników Polskich, Oddział w Gorzowie Wielkopolskim
Jagiellończyka 17, 66-400 Gorzów Wielkopolski
NIP 526-000-11-05, REGON 000671540
www.gorzow.simp.pl, E-Mail: gorzow@simp.pl

REJESTRACJA ONLINE

**STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW
MECHANIKÓW POLSKICH
ODDZIAŁ W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM**

**Klub Polskich
Laboratoriów
Badawczych
POLLAB**
Sekcja Badań Materiałowych

XII. Międzynarodowa Konferencja „Laboratoria Badawcze, Systemy Jakości w Unii Europejskiej”

Badania materiałów i urządzeń
Cottonina Hotel & Mineral SPA Resort
Świeradów Zdrój

13-15.06.2024

Organizatorzy

**STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW
MECHANIKÓW POLSKICH
ODDZIAŁ W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM**

**Klub Polskich
Laboratoriów
Badawczych
POLLAB**
Sekcja Badań Materiałowych

Partnerzy

**INSTITUT FÜR
LEICHTBAU UND
WERTSCHÖPFUNGS-
MANAGEMENT**

Partnerzy branżowi

**Co-funded by
the European Union**

INSTITUT INŻYNIERII MECHANICZNEJ

REJESTRACJA ONLINE
WWW.GORZOW.SIMP.PL/12LBSJ

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników
Mechaników Polskich, Oddział w Gorzowie Wielkopolskim
Jagiellończyka 17, 66-400 Gorzów Wielkopolski
NIP 526-000-11-05, REGON 000671540
www.gorzow.simp.pl, E-Mail: gorzow@simp.pl

Czasopismo dostępne w wersji cyfrowej pod adresem www.simp.pl

str. 66

Kronika stowarzyszeniowa

- W dniu **11 stycznia 2024 roku** w siedzibie Zarządu Głównego SIMP odbyło się rozszerzone posiedzenie gremium koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego. W trakcie posiedzenia podsumowana została ubiegłoroczna działalność i omówione przygotowania do uroczystości 31-lecia PLP. Obradom przewodniczył prof. dr hab. Paweł Soroka, koordynator PLP. W zebraniu uczestniczył kol. Kazimierz Łasiewicki, przedstawiciel SIMP.
- W dniu **5 lutego 2024 roku** odbyła się w Warszawskim Domu Technika Rada Krajowa Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, w obradach której uczestniczyli przedstawiciele stowarzyszeń naukowo-technicznych i terenowych jednostek organizacyjnych FSNT NOT. W spotkaniu uczestniczyli delegaci Stowarzyszenia koledzy Tomasz Chmielewski, prezes SIMP oraz Krzysztof Jankowski, przewodniczący GKR SIMP. Podczas Rady Krajowej FSNT-NOT podsumowano prace ZG FSNT-NOT za 2023 rok, przedstawiono plan działalności na 2024 rok, podjęto uchwały w sprawie zmian wysokości składki członkowskiej w FSNT-NOT, zatwierdzono budżet na 2024 rok oraz podjęto uchwały dotyczące bieżących spraw TJO. W trakcie spotkania wręczono tytuły Eksperta NOT.
- W dniu **8 lutego 2024 roku** odbyło się zebranie Zarządu Głównego SIMP przeprowadzone w trybie hybrydowym, któremu przewodniczył kolega Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. *Ustalenia i decyzje podjęte przez to gremium publikujemy odrębnie.*
- W dniu **16 lutego 2024 roku** w auli Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Warszawskiej odbyła się uroczysta Gala podsumowująca Ogólnopolskie Konkursy SIMP o Dyplom i Nagrodę Prezesa SIMP: XXIII edycję na najlepszą pracę dyplomową o profilu mechanicznym wykonaną i obronioną w krajowej wyższej szkole technicznej – rok akademicki 2022/2023 oraz XVII edycję dla absolwentów szkół prowadzących kształcenie zawodowe Technik-Absolwent – rok szkolny 2022/2023. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **19 lutego 2024 roku** w Warszawskim Domu Technika odbyło się spotkanie konsultacyjne środowiska technicznego z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministrem Rozwoju i Technologii. W spotkaniu uczestniczyli koledzy Tomasz Chmielewski, prezes SIMP oraz Włodzimierz Adamski, członek ZG SIMP, pełniący także funkcję prezesa Stowarzyszenia "ProCAx" biorącego aktywny udział w prowadzonych konsultacjach. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **20 lutego 2024 roku** w odbyło się posiedzenie Komisji Kwalifikacyjnej Rzeczoznawców SIMP i Opiniowania Biegłych Sądowych przeprowadzone w trybie online. Komisja pod przewodnictwem kol. Zbigniewa Neumanna dokonała oceny 27 wniosków o tytuł Rzeczoznawcy SIMP, w tym: zatwierdzono 10 wniosków dla nowo mianowanych i 16 wniosków dotyczących okresowej weryfikacji, 1 wniosek odrzucono.
- W dniu **20 lutego 2024 roku** odbyło się polsko-niemieckie webinarium spawalnicze. Wydarzenie zorganizowano za pośrednictwem platformy WebEx dzięki współpracy Oddziału SIMP w Gorzowie Wielkopolskim oraz Katedry Łączenia i Spawania Brandenburgskiego Uniwersytetu Technologicznego Cottbus-Senftenberg. Webinarium prowadzone było w języku angielskim przez kol. Filipa Dziedzica, członka zarządu Oddziału SIMP w Gorzowie Wielkopolskim. Obszar tematyczny obejmował zagadnienia dotyczące symulacji procesów spawania, wytwarzania przyrostowego metali, badań materiałowych. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*

- W dniu **22 lutego 2024 roku** w siedzibie Polskiego Związku Motorowego HOLDING Sp. z o. o. w Warszawie odbyło się zebranie Krajowego Porozumienia Stowarzyszeń Rzeczoznawców Samochodowych. SIMP. Na spotkaniu obecny był przedstawiciel SIMP, kol. Piotr Gębiś, prezes Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP.
- W dniu **24 lutego 2024 roku** w Zamku Królewskim w Rydzynie odbyła się konferencja związana z 30-leciem działalności Korporacji Poligrafów Poznańskich SIMP. W spotkaniu uczestniczył kol. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
 - W dniu **29 lutego 2024 roku** w siedzibie Zarządu Głównego SIMP odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”). Spotkanie otworzył prof. dr hab. Paweł Soroka, koordynator PLP. Kapituła po zapoznaniu się ze zgłoszonymi wnioskami oraz wnikliwej analizie osiągnięć kandydatów, przyznała w/w wyróżnienie 13 osobom, w tym kolegom zgłoszonym przez ZG SIMP: Wiesławowi Krzymieniowi (O/SIMP Warszawa) i Romanowi Mizernemu (O/Gorzów Wlkp.) oraz Zdzisławowi Malickiemu – pośmiertnie (O/SIMP Stalowa Wola). Uroczystość wręczenia Honorowych Wyróżnień w ramach XII edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „Bene Meritus pro Industria Poloniae” odbędzie się podczas uroczystości 31-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 13 kwietnia 2024 roku o godz. 11:00 w Warszawie w sali konferencyjnej PIT- RADWAR S.A. przy ul. Poligonowej 32.
- W dniu **4 marca 2024 roku** w Warszawskim Domu Technika NOT miały miejsce krajowe uroczystości związane ze Światowym Dniem Inżyniera. Tegoroczna edycja odbyła się pod hasłem „Inżynierskie rozwiązania dla zrównoważonego świata”. Podczas uroczystości obchodzonego Światowego Dnia Inżyniera uhonorowano laureatów 30. edycji plebiscytu Przeglądu Technicznego o tytuł Złotego Inżyniera, których sylwetki prezentowane były na łamach tego czasopisma w 2023 roku. Wśród laureatów plebiscytu „Złoty Inżynier 2023” znalazł się członek SIMP, kolega dr inż. Dariusz Raczkowski (O/SIMP Warszawa), który otrzymał statuetkę w kategorii działacz stowarzyszeniowy. Szerzej na temat wydarzenia na <https://enot.pl/aktualnosci/centrala/swieto-inzynierow>. W obchodach Światowego Dnia Inżyniera uczestniczyli kol. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP oraz liczne grono członków Stowarzyszenia.
- W dniu **25 marca 2024 roku** w siedzibie Zarządu Głównego SIMP odbyło się w trybie hybrydowym zebranie członków Komisji ds. Systemu Zarządzania Jakością. Spotkaniu przewodniczyła kol. Magdalena Zwolińska, pełnomocnik Prezesa SIMP ds. SZJ. Podczas spotkania omówiono m.in. stan ogólny Systemu Zarządzania Jakością w SIMP oraz konieczność weryfikacji i uproszczenia obowiązujących dokumentów i procedur, w wyniku zliberalizowanych wymagań normy PN-EN ISO 9001:2015.

Sprostowania

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy, Czytelnicy „Wiadomości SIMP”

Niniejszym, zespół redakcyjny pragnie sprostować pomyłkę w tekście, która pojawiła się w poprzednim kwartalniku Wiadomości SIMP Nr 10-12/2023, za co uprzejmie przepraszamy i dziękujemy za Waszą wyrozumiałość.

Sprostowanie do nazwy „Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT w Szczecinie” w artykule *Wiadomości SIMP* Nr 10-12/2023, opublikowanego na stronie 52:

- zamiast *Wydziału Inżynierii Materiałowej i Materiałoznawstwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie*, nazwa powinna brzmieć: **Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie**.

Komunikat

w sprawie zmiany wysokości opłat za tytuły rzeczoznawcze SIMP

Informujemy, że decyzją Zarządu Głównego SIMP z dnia 24 października 2023 roku wprowadzone zostały zmiany wysokości opłat za uzyskanie tytułów rzeczoznawczych SIMP i uzależnienie ich od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, w tym:

specjalność rzeczoznawcy SIMP	opłaty za uzyskanie tytułów rzeczoznawczych SIMP
pierwsza wnioskowana specjalność	4242,- zł ^(*) x 20% = 848,40 zł + 23% VAT = 1 043,43 zł
kolejna wnioskowana specjalność	4242,- zł ^(*) x 10% = 424,20 zł + 23% VAT = 521,77 zł
weryfikacja uprawnień	4242,- zł ^(*) x 10% = 424,20 zł + 23% VAT = 521,77 zł

^(*) aktualnie obowiązujące minimalne wynagrodzenie za pracę

Powyższe stawki dotyczą wniosków składanych począwszy od dnia 20 lutego 2024 roku. Formularze z nowymi opłatami dostępne na stronie <https://simp.pl/do-pobrania/regulaminy/> Jednocześnie informujemy, że pieczętki dla rzeczoznawców SIMP będą zawierały datę ważności wydanych uprawnień.

ZMIANA STAWEK OD 1 LIPCA 2024

specjalność rzeczoznawcy SIMP	opłaty za uzyskanie tytułów rzeczoznawczych SIMP
pierwsza wnioskowana specjalność	4300,- zł ^(*) x 20% = 860,00 zł + 23% VAT = 1 057,80 zł
kolejna wnioskowana specjalność	4300,- zł ^(*) x 10% = 430,00 zł + 23% VAT = 528,90 zł
weryfikacja uprawnień	4300,- zł ^(*) x 10% = 430,00 zł + 23% VAT = 528,90 zł

^(*) zgodnie z obowiązującym minimalnym wynagrodzeniem za pracę od 1 lipca 2024 roku

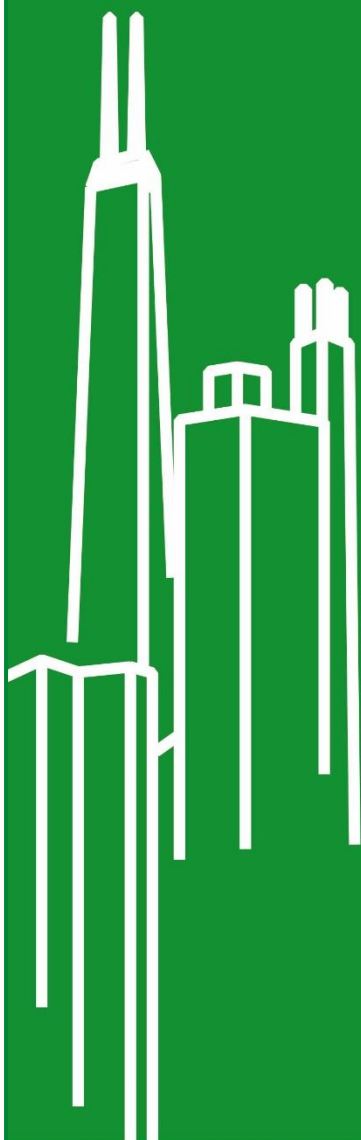

XVII EDYCJA OGÓLNOPOLSKIEGO KONKURSU

Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

NA NAJLEPSZE

OSIĄGNIĘCIE TECHNICZNE 2023 ROKU

Konkurs kierowany jest do twórców indywidualnych oraz zespołów z uczelni technicznych, jednostek badawczo-rozwojowych, przedsiębiorstw produkcyjnych i usługowych oraz średnich szkół technicznych.

Do **konkursu** można zgłaszać innowacyjne opracowania naukowo-badawcze, techniczne i organizacyjne w czterech kategoriach:

- prace i stanowiska naukowo-badawcze,
- osiągnięcia wdrożone w przemyśle,
- osiągnięcia wdrożone w rolnictwie, gospodarce żywnościowej i ochronie środowiska,
- prace wykonane w średnich szkołach technicznych.

Zgłoszenia do II finałowego etapu Konkursu – należy przesyłać do Zarządu Głównego SIMP do 15 kwietnia 2024 r.

Pochwal się swoimi pomysłami!

Szczegółowe informacje na www.simp.pl oraz w **Oddziałach SIMP**

ul. Świętokrzyska 14 A
00-050 Warszawa

tel. 22 827 17 68
tel. 22 826 45 55

simp@simp.pl

ZAPRASZAMY DO UDZIAŁU W KONKURSIE

<https://simp.pl/dzialalnosc/konkursy/konkurs-na-osiagniecie-techniczne-roku/>

Czasopismo dostępne w wersji cyfrowej pod adresem www.simp.pl

str. 70

Księgarnia internetowa Wydawnictwa SIMP Przegląd Spawalnictwa

www.wydawnictwo.simp.pl

W odpowiedzi na duże zainteresowanie Czytelników publikacjami książkowymi Wydawnictwa Przegląd Spawalnictwa udostępniamy Państwu księgarnię internetową, umożliwiającą wykonanie płatności elektronicznych. W ofercie księgarni znajdują Państwo książki inżynierskie oraz do nauki spawania autorstwa uznanych w środowisku inżynierskim specjalistów z ośrodków akademickich i naukowo-badawczych. W księgarni można również zamówić egzemplarze drukowanej wersji czasopisma naukowo-technicznego Welding Technology Review/Przegląd Spawalnictwa. Dostępne są również do nabycia pojedyncze egzemplarze archiwalne (wydania z lat 2018-2023) w wariancie drukowanym oraz cyfrowym do pobrania bezpośrednio ze strony.

Zadzwoń do nas: 228272542

Zaloguj się Koszyk (0)

KSIĄŻKI MONOGRAFIE PRENUMERATY

Szukaj w naszym katalogu

Jacek Słania, Krzysztof...

82,50 zł

NOWOCZESNE STALE...

39,60 zł

KAZIMIERZ FERENC PODRĘCZNIK...

40,00 zł

JANUSZ CZUCHRYJ, SŁAWOMIR...

71,50 zł

PRENUMERATA 6 KOLEJNYCH...

150,00 zł

1/2024 (WERSJA...

15,00 zł

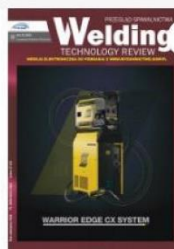
KAZIMIERZ FERENC PODRĘCZNIK...

40,00 zł

Kazimierz Ferenc Podręcznik...

40,00 zł

2/2023 Przegląd Spawalnictwa

20,00 zł

Kazimierz Ferenc Podręcznik...

40,00 zł

Kazimierz Ferenc Podręcznik...

40,00 zł

4/2021 (WERSJA...

2,00 zł

ZAPRASZAMY DO ODWIEDZENIA STRONY

<https://wydawnictwo.simp.pl/>

Czasopismo dostępne w wersji cyfrowej pod adresem www.simp.pl

str. 71

Szanowni Państwo,

Z wielką przyjemnością oferujemy Państwu ekskluzywne kursy z zakresu **eksploatacji oraz dozoru nad eksploatacją urządzeń i instalacji niepalnych gazów medycznych** skierowane do personelu medycznego i technicznego jednostek służby zdrowia.

Proponowane kursy:

- **specjalistyczny**, dla nowych pracowników.
Pięciodniowe szkolenie (poniedziałek-piątek) obejmujące szczegółowe omówienie wszystkich aspektów bezpiecznej eksploatacji systemów niepalnych gazów medycznych, a także zajęcia praktyczne w szpitalu.
- **uzupełniający**, dla pracowników, którym mija termin ważności uprawnień.
Dwudniowe szkolenie obejmujące szczegółowe omówienie zmian w przepisach i wytycznych oraz przypomnienie najważniejszych aspektów bezpiecznej obsługi systemów gazów medycznych, a także konsultacje i wymianę doświadczeń.
- **obsługa butli z gazami medycznymi wraz z osprzętem**, dla pracowników jednostek, które posiadają jedynie butle z gazami medycznymi
Jednodniowy kurs z bezpiecznej obsługi butli z gazami medycznymi wraz z osprzętem.
- **obsługa butli z gazami medycznymi wraz z osprzętem oraz punkty poboru**, dla personelu medycznego.
Jednodniowy kurs obejmujący zagadnienia z zakresu bezpiecznej obsługi tych urządzeń i instalacji z gazami medycznymi, z którymi mają bezpośrednio do czynienia w pracy (butle z gazami medycznymi wraz z osprzętem oraz punkty poboru), a także niezbędne informacje prawne w zakresie wymaganej dokumentacji dotyczącej gospodarki gazami medycznymi.

Wszystkie kursy kończą się egzaminem przed wewnętrzną komisją egzaminacyjną oraz wydaniem zaświadczeń o ukończeniu kursu (zgodnie z § 23 ust. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 października 2023 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2175) z terminem ważności na okres pięciu lat.

Oferujemy również szkolenia i egzaminy pozwalające zdobyć uprawnienia zawodowe w zakresie dozoru i eksploatacji urządzeń energetycznych w Gr. 1, Gr. 2 i Gr. 3 (elektrycznych, gazowych, ciepłowniczych - w tym dotyczące autoklawów medycznych).

W razie pytań, jesteśmy do Państwa dyspozycji:
tel. 22 839-01-51, 571-406-197
e-mail: odkwarszawa@simp.pl

ISO 9001
Nr CSJ/308/2023/26

**OŚRODEK
DOSKONALENIA KADR
SIMP**

W WARSZAWIE

ul. Świętokrzyska 14A

00-050 Warszawa

tel. 571-406-197

22 839-01-51

e-mail: odkwarszawa@simp.pl

<https://odkwarszawa.simp.pl/>

NASZA DZIAŁALNOŚĆ

**NIEPALNE GAZY
MEDYCZNE**

Kursy uzupełniające
Kursy specjalistyczne

**UPRAWNIENIA
ENERGETYCZNE**

Szkolenia i egzaminy:
elektryczne – Grupa 1
cieplne – Grupa 2
gazowe – Grupa 3

**ZAPRASZAMY
DO WSPÓLPRACY**

Wiadomości SIMP

Redaguje zespół w składzie:

Elżbieta Białek, Tomasz Chmielewski,

Anna Dąbrowska i Anna Krauze

Wydawca: Zarząd Główny SIMP

ul. Świętokrzyska 14A, 00-050 Warszawa

tel. 22 826-45-55, e-mail: simp@simp.pl